การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

นางสาวอรนุช หงวนไธสง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF A CAUSAL MODEL OF CHEATING ON EXAMINATIONS OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK

Miss Oranut Nguanthaisong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Measurement and Evaluation
Department of Educational Research and Psychology
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร
โดย	นางสาวอรนุช หงวนไธสง
สาขาวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร จังศิริพรปกรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนกานนท์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรนุช หงวนไธสง : การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร (THE DEVELOPMENT OF A CAUSAL MODEL OF CHEATING ON EXAMINATIONS OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK)
อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง, 235 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 540 คน ตัวแปรที่ใช้การวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรภายในแฝง 1 ตัวแปร ได้แก่ การทุจริตในการสอบ และตัวแปรภายนอกแฝง 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านภูมิหลัง ปัจจัยด้านคุณธรรม ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล และปัจจัยด้านแรงจูงใจ โดยตัวแปรแฝง วัดจากตัวแปรสังเกตได้ รวมทั้งหมด 11 ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีความเที่ยงในการวัดตัวแปรสังเกตได้ตั้งแต่ 0.79-0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์โมเดลลิสเรล และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีวิธีการทุจริตในการสอบ คือ วิธีการเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกมากที่สุด รองลงมาคือวิธีการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ และวิธีการสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ ตามลำดับ

2. โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ค่าไคว์-สแควร์ = 33.48, ค่าองศาอิสระ=26, ค่า p=0.15, GFI=0.989, AGFI=0.972 และ RMR=0.02) โมเดลประกอบด้วยปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล

3. แนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง ดำเนินการคุมสอบอย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน และปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....การวัดและประเมินผลการศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา..... 2551.....

4883795827 : EDUCATIONAL MEASUREMENT AND EVALUATION
KEY WORDS: CAUSAL MODEL / CHEATING ON EXAMINATION OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

ORANUT NGUANTHAISONG: THE DEVELOPMENT OF A CAUSAL MODEL OF CHEATING ON EXAMINATION OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENT IN BANGKOK.
THESIS ADVISOR: ASST.PROF.NUTTAPORN LAWTHONG, Ph. D., 235 pp.

The purposes of this research were 1) to survey the cheating methods on examination of upper secondary school students in Bangkok. 2) to develop of a causal model of cheating on examination of upper secondary school students in Bangkok, and 3) to study of guidelines for prevention about cheating on examination of upper secondary school students in Bangkok. The research samples consisted of 540 upper secondary school students in Bangkok. Variables consisted of six latent variables; cheating on examination, background factor, moral factor, manage in-class examination, reason factor and motivation factor. These latent variables were measured by eleven observed variables. The research data were collected by questionnaires and analyzed by employing descriptive statistics, Pearson's product-moment correlation coefficient, LISREL analysis and content analysis.

The research finding were as follows:

1. The upper secondary school students in Bangkok's cheating methods on examination were study a psychological profile of their teacher for benefit about cheating on examination, allows his/her friend to be copy answer sheets and size up a characteristic of their teacher to planning about cheating on examination.

2. The causal model of cheating on examination of upper secondary school students in Bangkok was valid and fit to the empirical data. (Chi-square=33.48; df=26; p=0.15; GFI=0.989; AGFI=0.972 and RMR=0.02). The causal model consisted of variable having direct effect. Among these variables, manage in-class examination factor had the highest direct effect to the upper secondary school students in Bangkok's cheating on examination.

3. The guidelines to prevent the examination cheating of upper secondary school students in Bangkok, consisted of the notification of penalty and the actual enforcement, strict and efficient test administration, stipulation of clear learning objects and goals and instill the royalty to students.

Department: Educational Research and Psychology Student's Signature: [signature]
Field of Study: Educational Measurement and Evaluation Advisor's Signature: [signature]
Academic Year: 2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณา และความเอาใจใส่อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้แนวคิด ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ที่ได้ให้แนวคิด ให้คำแนะนำ และสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เอมอร จังศิริพรปกรณ์ ที่ได้ให้แนวคิด ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาในการทำวิจัย และสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ ตังธนกานนท์ ที่ได้ให้แนวคิด ให้คำแนะนำ และสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน และคณะครูอาจารย์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณเพื่อน พี่น้อง ในภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่คอยห่วงใยถามไถ่ความเป็นไปและให้กำลังใจซึ่งกันและกันเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่อบรมเลี้ยงดู คอยดูแล มอบความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใยและกำลังใจที่ดียิ่ง แก่ลูกสาวคนนี้อย่างดีตลอดมา และขอขอบคุณน้องสาวที่น่ารัก คอยเป็นกำลังใจ เป็นที่ปรึกษาและให้มุมมองใหม่ ๆ ที่น่าสนใจแก่ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญ..... ช

สารบัญตาราง..... ซ

สารบัญภาพ..... ฌ

บทที่

1 **บทนำ**..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

คำถามวิจัย..... 6

วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 7

ขอบเขตของการวิจัย..... 7

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย..... 8

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 10

2 **เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**..... 11

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารการสอบ..... 11

ตอนที่ 2 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบ..... 24

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 34

ตอนที่ 4 กรอบความคิดในการวิจัย..... 47

3 **วิธีดำเนินการวิจัย**..... 49

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 49

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย..... 51

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 52

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ..... 55

การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 57

การวิเคราะห์ข้อมูล..... 59

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**.....	63
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	66
	ตอนที่ 2 ผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	67
	ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	131
	ตอนที่ 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	146
5	**สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**.....	158
	สรุปผลการวิจัย.....	160
	อภิปรายผลการวิจัย.....	164
	ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	178
รายการอ้างอิง.....		182
ภาคผนวก.....		188
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ....	189
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	191
	ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ...	194
	ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (ค่า IOC).....	204
	ภาคผนวก จ การปรับปรุงแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ.....	212
	ภาคผนวก ฉ คำสั่งและตัวอย่างผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยโปรแกรม LISREL.....	215
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....		235

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย.....	45
3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	51
3.2	การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ จำแนกเป็นรายด้าน ตามปัจจัยด้านต่าง ๆ	56
3.3	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ต้องการวัด.....	56
3.4	จำนวนแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
3.5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้พิจารณาตัวแปร 2 ตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่.....	60
4.1	สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4ที่ใช้ในการวิจัย.....	66
4.2	จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์.....	68
4.3	จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน.....	69
4.4	จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว.....	70
4.5	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียน ที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์.....	72
4.6	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน.....	73
4.7	ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว.....	74
4.8	จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=270).....	76
4.9	จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=242).....	77

ตารางที่ หน้า

4.10 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=270)..... 78
4.11 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=242)..... 79
4.12 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการการโกงแบบทำคนเดียว (n=270)..... 80
4.13 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=242)..... 81
4.14 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการในสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=225)..... 82
4.15 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=141)..... 83
4.16 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=92)..... 84
4.17 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=52)..... 85
4.18 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=225)..... 86
4.19 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=141)..... 87
4.20 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=92)..... 88
4.21 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือ (n=52)..... 89
4.22 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=225)..... 90
4.23 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=141)..... 91

ตารางที่ หน้า

4.24 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ โดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=92)..... 92
4.25 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตใน การสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=52)..... 93
4.26 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=231)..... 94
4.27 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=149)..... 95
4.28 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=128)..... 96
4.29 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=231)..... 97
4.30 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=149)..... 98
4.31 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=128)..... 99
4.32 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=231)..... 100
4.33 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=149)..... 101
4.34 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรม การทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=128)..... 102
4.35 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการ ทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=48)..... 103

ตารางที่ หน้า

4.36 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=125)..... 104
4.37 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=139)..... 105
4.38 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=128)..... 106
4.39 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=99)..... 107
4.40 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=48)..... 108
4.41 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=125)..... 109
4.42 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=139)..... 110
4.43 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=128)..... 111
4.44 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=99)..... 112
4.45 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=48)..... 113
4.46 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=125)..... 114
4.47 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=139)..... 115

ตารางที่ หน้า

4.48 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.500 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=128)…….. 116
4.49 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=99)……. 117
4.50 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง…… 118
4.51 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง……... 119
4.52 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างเพศชายและเพศหญิง…….. 119
4.53 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ…… 120
4.54 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่…… 121
4.55 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ…… 121
4.56 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่…… 122
4.57 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ…… 123
4.58 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่…… 124
4.59 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6…… 124

ตารางที่ หน้า

4.60 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึก ลักษณะอาจารย์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6 ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่..... 125
4.61 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6 126
4.62 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่ 126
4.63 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6 127
4.64 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6 ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่..... 128
4.65 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน 128
4.66 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน 129
4.67 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน 129
4.68 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่ 130
4.69 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่สังเกตได้ 132
4.70 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่สังเกตได้ 134
4.71 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร 139

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กระบวนการบริหารการสอบ.....	13
2.2	กรอบแนวคิดโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4.....	48
3.1	สรุปขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย.....	62
4.1	ผลการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์	144

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทฤษฎีความต้องการของคนเราตามลำดับขั้นของ Maslow (a hierarchy of needs) (ค.ศ. 1908) ระบุว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการขั้นมูลฐาน 5 ประการ ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (love and belonging needs) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (esteem needs) และ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต หรือพิสูจน์ตนเองว่าได้ก้าวมาถึงจุดมุ่งหมายสุดยอดที่ตั้งไว้แล้ว (self actualization needs) (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2542) ซึ่งความต้องการได้รับการยกย่อง และการประสบความสำเร็จในชีวิตเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ผลักดันให้มนุษย์มีพฤติกรรมสนองตอบต่อความต้องการที่แตกต่างกัน

นักเรียนหรือนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ต่างมีความต้องการความสำเร็จ ความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา เพราะเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตของช่วงวัยนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผลักดันให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีพฤติกรรมสนองตอบต่อความต้องการที่แตกต่างกัน พฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการดังกล่าวมีทั้งทางบวกและทางลบ พฤติกรรมทางบวกได้แก่ พฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียน ตั้งใจเรียนหนังสือเมื่ออยู่ในห้องเรียนหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน และขยันอ่านหนังสือ รวมถึงกิจกรรมพัฒนาตนเองอื่น ๆ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมทางลบ ได้แก่ การทุจริตในการสอบ ไม่ซื่อสัตย์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น คัดลอกงานของผู้อื่น จ้างหรือให้ผู้อื่นทำงานแทนตน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น นอกจากจะส่งผลทางลบโดยตรงต่อผู้เรียนแล้วยังส่งผลให้กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่สามารถดำเนินการได้สอดคล้องกับสภาพจริง รวมถึงไม่สามารถสนองตอบต่อจุดมุ่งหมายของการวัดประเมินผลการเรียนรู้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548)

จุดมุ่งหมายสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีหลายประการ โดยประการแรกเพื่อตรวจสอบและรับรองคุณวุฒิของบุคคลรวมทั้งแยกความแตกต่างด้านความรู้ความสามารถระหว่างบุคคล และให้ประกาศนียบัตร ประการที่สองเพื่อวินิจฉัยความบกพร่องของผู้เรียน ให้ได้ข้อมูลสำหรับครูผู้สอนในการจัดสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ และให้ผู้เรียนได้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน พร้อมทั้งกำกับ

ติดตามผลการเรียนรู้ทุกขั้นตอน และใช้เป็นกลไกในการปรับปรุง พัฒนา รวมทั้งการเพิ่มมาตรฐานการจัดกระบวนการเรียนรู้ และประการที่สามเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนระหว่างระบบและระหว่างสถาบัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2546) ดังนั้นเพื่อให้สนองตอบต่อจุดมุ่งหมายทั้งสามประการ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการวัดและประเมินผลที่ถูกต้องตามหลักการ ประกอบกับเครื่องมือในการวัดและประเมินผลต้องมีคุณภาพ รวมถึงกระบวนการนำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยรอบด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความสามารถในการตอบคำถามของผู้เรียน ทั้งในด้านของตัวแบบสอบ เช่น การระบุคำสั่ง ความชัดเจนของข้อคำถามในแบบสอบ เป็นต้น ด้านการดำเนินการสอบ เช่น ระยะเวลาในการตอบข้อสอบ เงื่อนไขการสอบ เป็นต้น และด้านการตรวจให้คะแนน โดยจะต้องถือหลักว่า “ผู้สอบทุกคนจะต้องได้รับความยุติธรรมเท่าเทียมกันในการแสดงความสามารถจากการเรียนรู้ตามที่แบบสอบต้องการวัด” นั่นคือผู้คุมสอบจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (physical environment) และสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา (psychological environment) ที่ส่งเสริมการแสดงความสามารถที่มีอยู่ และควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมาแทรกแซงต่อความตรงหรือความถูกต้องในการวัด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548)

การควบคุมสอบหรือการบริหารการสอบเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ควรมีกระบวนการที่เป็นระบบ และมีการจัดสภาพแวดล้อมในการสอบที่เหมาะสมเพื่อควบคุมปัจจัยที่อาจช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยจากทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (classical test theory) กล่าวถึงโมเดลคะแนนจริงว่า คะแนนที่ได้จากการวัดหรือสังเกต (observed score, X) เกิดจากผลบวกขององค์ประกอบที่สังเกตไม่ได้ 2 ส่วน คือ คะแนนจริง (true score, T) และคะแนนความคลาดเคลื่อน (error score, E) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) ทั้งนี้อาจแบ่งความคลาดเคลื่อนเป็น 2 ส่วน คือ ความคลาดเคลื่อนอย่างเป็นระบบ (systematic error) และความคลาดเคลื่อนอย่างสุ่ม (random error) นักวัดผลต้องพยายามควบคุมความคลาดเคลื่อนให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดเพื่อทำให้คะแนนที่ได้จากการวัดมีค่าเท่ากับหรือใกล้เคียงกับคะแนนความสามารถที่แท้จริง การควบคุมความคลาดเคลื่อนอย่างเป็นระบบเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะการควบคุมในเรื่องสภาพแวดล้อมของการสอบและการตรวจสอบการทุจริตในการสอบหรือการโกงข้อสอบ

การทุจริตในการสอบถือว่าเป็นปัญหาทางการศึกษาที่น่าเป็นห่วง ซึ่งทางหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน เนื่องจากมีงานวิจัยพบว่าปัญหาการทุจริตในการสอบได้เกิดขึ้นกับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งถือว่านักเรียนระดับประถมศึกษายังอยู่

ในช่วงอายุที่ยังน้อยทั้งนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะทำการทุจริตดังกล่าว โดยจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Brandes (1986) ที่ได้ทำการสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 45 โรง ในแคลิฟอเนีย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,037 คน ในประเด็นคำถามวิจัยที่เกี่ยวกับการเคยเห็นนักเรียนคนอื่นทุจริตในการสอบหรือไม่ ผลจากการสำรวจพบว่า นักเรียน 86 % ตอบว่าเคยเห็นการทุจริต โดยที่ 30 % ตอบว่าเคยเห็นบ่อยครั้ง และมีเพียง 14 % เท่านั้นที่ตอบว่าไม่เคยเห็น

การทุจริตทางการศึกษาไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่นักเรียนระดับประถมศึกษาเท่านั้น เพราะได้มีการแพร่หลายในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Brandes (1986) โดยได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการโกงของนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในแคลิฟอร์เนีย จำนวน 2,000 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียน 97% เคยเห็นการโกง และพฤติกรรมการโกงที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่นระหว่างทำการสอบ รองลงมา คือ นำกระดาษบันทึกเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูล และรู้แนวข้อสอบก่อนทำการทดสอบจริงตามลำดับ

ส่วนการทุจริตในระดับอุดมศึกษาจะเห็นได้จากงานวิจัยของ McCabe & Bowers (1994) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการโกงในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำการศึกษาระยะยาวเกี่ยวกับการโกงในการสอบในระดับอุดมศึกษา ในระหว่างปีการศึกษา 1961-1963 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 5,000 คน จากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย จำนวน 99 แห่ง ในอเมริกา และติดตามผลการวิจัยในปีการศึกษา 1991-1992 และสำรวจนักเรียนจำนวน 6,096 คน จาก 31 มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของการโกงที่พบเห็นบ่อยที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่นในระหว่างทำการทดสอบ โดยในปี ค.ศ. 1961 มีประมาณ 26 % และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 52% รองลงมา คือ ช่วยเหลือผู้อื่นทำการโกงในระหว่างทำการทดสอบ และใช้กระดาษเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ ซึ่งในปี ค.ศ. 1961 มีประมาณ 23% และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 37% และสุดท้ายคือ การใช้กระดาษเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ ในปี ค.ศ. 1961 มีประมาณ 16% และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 27%

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการทุจริตในการสอบได้มีแนวโน้มการแพร่หลายมากยิ่งขึ้น และได้มีนักวิจัยทำการศึกษาประเด็นปัญหามาอย่างต่อเนื่อง โดยประเด็นปัญหาส่วนใหญ่ที่นักวิจัยสนใจศึกษากันอย่างยิ่งคือ มีปัจจัยด้านใดบ้างที่ส่งผลให้นักเรียนหรือนักศึกษาทำการทุจริต ซึ่งจะเห็นได้ว่าในการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับประเด็นการทุจริตในการสอบนั้นได้มีการระบุอย่างชัดเจนและเป็นระบบว่าลักษณะนิสัยและตัวแปรทางสังคม (social

variable) ล้วนแล้วแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตในการสอบ แต่วิธีการและลักษณะการทุจริตในการสอบของนักเรียนนั้นยังคงถูกมองข้ามไป เพราะมีนักวิจัยจำนวนน้อยที่ให้ความสนใจในการศึกษา โดยมีนักวิจัยเพียงบางท่านเท่านั้นที่ได้ให้ความสนใจดังจะเห็นได้จากงานวิจัยดังต่อไปนี้

วิธีการทุจริตในการสอบหรือกลยุทธ์ที่นักเรียนนักศึกษาใช้ในการทุจริตในการสอบนั้นมีหลายวิธี จะเห็นได้จากงานวิจัยของ Shon (2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบหรือการโกงข้อสอบของนักศึกษามหาวิทยาลัย ข้อมูลถูกรวบรวมมาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยขนาดกลางในภาคตะวันตกตอนกลาง และมหาวิทยาลัยขนาดกลางทางภาคใต้ตอนกลางในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงในปี ค.ศ. 2003 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ 128 คน เป็นนักเรียนชาย 72 คน และนักเรียนหญิง 56 คน ในสาขาวิชาความยุติธรรมทางอาญาและอาชาญกรรมศึกษา ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนถูกถามคำถามสองข้อดังนี้

1. เคยโกงการสอบหรือไม่ (การโกงในที่นี้คือการลอกจากเพื่อน และใช้เอกสารหรือโน้ตที่ไม่ได้รับอนุญาตในระหว่างการสอบ)

2. ถ้านักศึกษาตอบใช่ในข้อ 1 ก็จะตอบคำถามข้อที่ 2 คือให้เขียนบรรยายรายละเอียดถึงวิธีการโกงและเทคนิคเฉพาะต่างๆ ที่ใช้ในการทุจริตในการสอบ

ผลการวิจัยพบว่ามีตัวแปรที่หลากหลายและคำตอบของนักศึกษาที่ทำการโกงนั้นมีตั้งแต่ความยาวหนึ่งย่อหน้าไปจนถึงหลายหน้ากระดาษ และนักศึกษาที่ให้รายละเอียดได้ดีและถี่ถ้วนก็จะถูกคัดเลือกออกมาเพื่อเป็นตัวอย่าง โดยยุทธวิธีที่นักเรียนใช้ในการทุจริตการในการสอบมี 3 วิธี คือ ศึกษาลักษณะของอาจารย์ (qualifying the professor) การโกงโดยร่วมมือกัน (collaborative cheating) และ วิธีโกงแบบทำคนเดียว (solitary cheating)

วิธีการทุจริตในการสอบดังกล่าวล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ซึ่งในการศึกษาที่ผ่านมานั้นมีนักวิจัยได้ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษา เช่น Hetherington & Feldman (1964) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยและการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า นอกจากปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยแล้วยังมีปัจจัยด้านอายุ เพศ และปัจจัยด้านบริบทต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Calabress & Cochran (1990) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษา

พบว่า เพศชายมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง และ Diekhoff et al. (1996) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาหรือการโกง ผลการวิจัยพบว่า อายุส่งผลต่อการโกงอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่อายุสูงกว่า นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Nonis & Swiff (1998) ได้กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนทำการทุจริตหรือการโกงนั้น คือ ความกดดันทางด้านคะแนนสอบหรือเกรด การแข่งขัน ความเครียดจากการเรียน และการรับรู้ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านมาตรฐานการศึกษาและกฎระเบียบต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้งปัจจัยด้านเจตคติ การใช้เหตุผลต่าง ๆ หรือแม้แต่การจัดการต่าง ๆ ภายในห้องสอบยังสามารถส่งผลต่อการทุจริต ดังเช่นงานวิจัยของ Whitley (1998) ได้กล่าวว่านักเรียนที่มีเจตคติหรือความรู้สึกที่ห่างเหินจากสิ่งต่าง ๆ จะทำการทุจริตทางการศึกษาสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nonis & Swiff (1998) ได้กล่าวว่า นักเรียนทั่วไปที่ทุจริตทางการศึกษานั้นจะอ้างว่าตนเองประพฤติอยู่ในบรรทัดฐานทางสังคม แต่สภาพแวดล้อมบีบบังคับให้ตนเองเบี่ยงเบนออกจากบรรทัดฐานทางสังคม โดยจะทำการทุจริตทางการศึกษาซึ่งการกระทำของเขาไม่ได้เป็นพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ที่มีอยู่ตั้งแต่กำเนิด นอกจากนี้ Crown & Spiller (1998) ได้กล่าวว่า การจัดการ การกำหนดบทบาทของการยับยั้งหรือขัดขวางหรือการคุกคามในห้องสอบ (in-class deterrent) นั้นจะช่วยลดพฤติกรรมการทุจริตในการสอบได้

การลดหรือยับยั้งพฤติกรรมการทุจริตในการสอบถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากปัจจุบันนี้เกรดเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยใช้ระบบแอดมิสชั่น ดังนั้นเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนจึงมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นสิ่งที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเกรดเฉลี่ยสะสมดังกล่าวต้องมาจากความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน จึงจะทำให้ระบบการคัดเลือกนักเรียนแบบแอดมิสชั่นประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง

ปัจจุบันระบบการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เปลี่ยนมาเป็นระบบแอดมิสชั่นซึ่งมีการนำเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มาใช้ในการพิจารณารับเข้าศึกษาต่อ โดยเกรดเฉลี่ยสะสมดังกล่าวจะเป็นเกรดเฉลี่ยสะสมที่คิดในระดับช่วงชั้นที่ 4 หรือตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนั้นนักเรียนในช่วงชั้นนี้จึงมีภาวะกดดันในการที่จะทำคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ได้ดี และมีภาวะอัตราการแข่งขันทางการเรียนค่อนข้างสูง จากเหตุผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักเรียนในช่วงชั้นนี้มีโอกาสที่จะทำการทุจริตในการสอบสูง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยที่ดีในการใช้เป็นคะแนนเพื่อสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

มีงานวิจัยที่สนับสนุนได้ว่าการทุจริตในการสอบได้เกิดขึ้นในระดับช่วงชั้นที่ 4 หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอัตราที่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับนักเรียน และนักศึกษาในระดับอื่น ๆ โดยจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Lene, Jeffrey, S. Shirley & Elizabeth (2001) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการทุจริตทางวิชาการระหว่างนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการทุจริตทางวิชาการมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับอุดมศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 รวมทั้งจากตัวอย่างงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบนั้นจะเห็นได้ว่า มีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ แต่งานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นนักวิจัยแต่ละท่านได้ศึกษาเพียงบางตัวแปรปัจจัยเท่านั้น ซึ่งยังไม่ได้มีการศึกษาในรูปแบบของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยทั้งหมดที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ และปัญหาการทุจริตในการสอบเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุที่ส่งผลให้ผู้เรียนทำการทุจริตในการสอบในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการทุจริตในการสอบอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนในศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการบริหารการสอบเพื่อลดปัญหาการทุจริตในการสอบ และจัดวางแนวทางในการวางแผนหรือนโยบายต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตทางการศึกษา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการวัดและประเมินผลเพื่อสร้างความยุติธรรมให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกฝ่าย

คำถามวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาในประเด็นคำถามวิจัยที่สำคัญ ดังนี้

1. มีวิธีการใดบ้างที่นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้ในการทุจริตในการสอบ

2. โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ควรมีลักษณะและคุณภาพอย่างไร

3. มีแนวทางใดบ้างที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

จากคำถามวิจัย ผู้วิจัยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์หลักสำคัญ ดังนี้

1. เพื่อสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

การสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบ การศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบ และการศึกษาแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 107,622 คน ครูที่สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15,240 คน และผู้ปกครองนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 107,622 คน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

2.1 ตัวแปรตาม ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 1 ตัวแปร ได้แก่ การทุจริตในการสอบ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ

2.2 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัว ได้แก่

1. ปัจจัยด้านภูมิหลัง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ย
2. ปัจจัยด้านคุณธรรม ได้แก่ คุณธรรมความซื่อสัตย์

3. ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ได้แก่ การตักเตือนจากครูผู้สอน การตรวจตรานักเรียนขณะที่ทำการสอบ และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ

4. ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ได้แก่ ความยากหรือความซับซ้อนของเนื้อหารายวิชา และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ

5. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการทุจริตในการสอบ หมายถึง กลยุทธ์หรือยุทธวิธีที่ใช้ในการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย วิธีการทุจริต 3 วิธี คือ 1) การศึกษาลักษณะของอาจารย์ 2) การโกงโดยร่วมมือกัน และ 3) การโกงแบบทำคนเดียว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลหรือเป็นสาเหตุให้นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ทำการทุจริตในการสอบ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 8 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง 2) ปัจจัยด้านคุณธรรม 3) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 4) ด้านการจัดการในห้องสอบ 5) ด้านการใช้เหตุผล

ภูมิหลัง หมายถึง สภาพหรือสถานะของนักเรียน สามารถวัดได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ย

คุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่บุคคลยึดมั่นเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติตนซึ่งจะก่อให้เกิดความสุขทั้งต่อตนเองและส่วนรวม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนในการที่จะไม่ประพฤติหรือปฏิบัติตนในทางเสื่อมเสีย โดยการปฏิบัติตนที่เสื่อมเสียในที่นี้หมายถึงการทุจริตในการสอบ โดยสามารถวัดได้จากคะแนนในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

การจัดการในห้องสอบ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ครูใช้ในการควบคุมและจัดการในห้องสอบเพื่อลดปัญหาการทุจริตในการสอบ สามารถวัดได้จากคะแนนในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการจัดการในห้องสอบ ประกอบด้วย การตักเตือนจากครูผู้สอน การตรวจตรานักเรียนขณะที่ทำการสอบ และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ

การใช้เหตุผล หมายถึง การอธิบายถึงความจำเป็นหรือสิ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการทุจริตในการสอบของนักเรียน สามารถวัดได้จากคะแนนในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลด้านความยากหรือความซับซ้อนของเนื้อหารายวิชา และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ

แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้นภายในตัวบุคคลในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ สามารถวัดได้จากคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ หมายถึง สภาวะที่อำนวยให้เกิดการทุจริตในการสอบหรือเป็นสาเหตุให้การทุจริตเกิดขึ้นได้โดยง่าย เช่น ครูผู้คุมสอบออกไปคุยกับคนอื่นนอกห้อง เพื่อนนักเรียนไม่ปิดกระดาษคำตอบ และที่นั่งสอบติดกัน เป็นต้น

รูปแบบกระบวนการคุมสอบ หมายถึง การจัดการหรือการบริหารควบคุมภายในห้องสอบ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดการทุจริตในการสอบ เช่น การจัดให้บุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้คุมสอบมาควบคุมระหว่างการสอบ การใช้แบบสอบอัตนัย และการจัดแผนผังที่นั่ง เป็นต้น

แนวทางป้องกันการทุจริตในการสอบ หมายถึง กระบวนการควบคุมหรือการบริหารการสอบเพื่อป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งแนวทางดังกล่าวได้มาจากวิธีดำเนินการสัมภาษณ์ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ในระดับโรงเรียน ครู ผู้บริหารได้รับข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาเกี่ยวการทุจริตในการสอบของนักเรียน และได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้ผู้เรียนทำการทุจริตในการสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการควบคุมและวางแผนงานเกี่ยวกับการลดปัญหาการทุจริตในการสอบ นอกจากนี้ในด้านสารสนเทศเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบ สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมบริหารการสอบเพื่อป้องกันการทุจริตในการทำข้อสอบ

2. ในระดับหน่วยงาน และต้นสังกัด ได้รับข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการวางนโยบายและแผนงานสำหรับการป้องกันและลดปัญหาการทุจริตในการสอบ รวมทั้งการทุจริตทางการศึกษาต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยจำแนกออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารการสอบ

1. ความสำคัญของการบริหารการสอบ
2. หลักการและกระบวนการบริหารการสอบ
3. การวางแผนการสอบ
4. การดำเนินการสอบ
5. การนำผลการทดสอบไปใช้

ตอนที่ 2 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบ

1. ประเภทของการทุจริตทางการศึกษา
2. แนวโน้มการทุจริตทางการศึกษา
3. วิธีการทุจริตในการสอบ
4. สาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลการทุจริตในการสอบ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารการสอบ

การบริหารการสอบ

การสอบเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน ผลการสอบจะมีความถูกต้อง เที่ยงตรง และเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด นอกจากจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของแบบทดสอบแล้วยังขึ้นอยู่กับการบริหารการสอบเพราะถ้าการบริหารการสอบไม่มีประสิทธิภาพก็จะส่งผลต่อคุณภาพของการสอบ ผลการสอบที่ได้อาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อนำคะแนนผลการสอบที่ได้ไปประเมินผลหรือตัดสินผลการเรียนรู้ก็ย่อมเกิดความผิดพลาดได้ แต่ถ้ามีการบริหารการสอบที่มีประสิทธิภาพก็จะช่วยให้ได้ผลการสอบที่มีคุณภาพ มีความคลาดเคลื่อนน้อยซึ่งจะส่งผลต่อการประเมินผลหรือตัดสินผลการเรียนที่มีความถูกต้อง และเชื่อถือได้

ดังนั้นในการบริหารการสอบ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องจึงต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน กำหนดแนวปฏิบัติให้ชัดเจน ดำเนินการตามแผนและแนวปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผลการสอบมีคุณภาพและนำไปใช้ในการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ความสำคัญของการบริหารการสอบ

การบริหารการสอบเป็นกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ การวางแผนการสอบ การดำเนินการสอบ และนำผลการสอบไปใช้สำหรับการประเมินผลการเรียนและรายงานผลการเรียนต่อผู้เกี่ยวข้อง การบริหารการสอบจึงมีความสำคัญดังนี้

1) ทำให้การดำเนินการสอบมีความเป็นระบบ เป็นไปตามแผนการสอบ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2) ช่วยให้ได้ผลการสอบที่มีความถูกต้อง เที่ยงตรง และเชื่อถือได้ ทำให้เกิดความมั่นใจต่อการนำผลการสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนมากยิ่งขึ้น

1) ทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้สอบได้มีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการสอบตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล

2) ทำให้มีการนำผลการสอบไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ทั้งในด้านการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาตลอดจนการรายงานผลการเรียนต่อผู้ปกครอง

3) ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้สอบได้แสดงความสามารถและพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ

2. หลักการและกระบวนการบริหารการสอบ

ในการบริหารการสอบที่จะทำให้ได้ผลการสอบมีความถูกต้อง เชื่อถือได้และป้องกันความคลาดเคลื่อนที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการสอบ จึงควรใช้หลักการบริหารการสอบดังต่อไปนี้

1) มีจุดมุ่งหมาย โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้ชัดเจนเพื่อเป็นทิศทางในการดำเนินการสอบให้มีประสิทธิภาพ

2) มีแผนการดำเนินงาน โดยมีการวางแผนการสอบอย่างรอบคอบว่าจะสอบอะไร สอบอย่างไร สอบเมื่อไร สอบที่ใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบ

3) มีแนวปฏิบัติ โดยกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการสอบที่ชัดเจนและแจ้งให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

4) มีการเตรียมความพร้อม โดยดำเนินการให้อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสอบมีความพร้อมในการจัดทำแบบทดสอบ จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการสอบ สถานที่สอบ และการดำเนินการสอบ

5) มีความสะดวก โดยดำเนินการเอื้ออำนวยให้ผู้เข้าสอบได้รับความสะดวกสูงสุด มีการรบกวนน้อยที่สุด เพื่อให้ผู้เข้าสอบได้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำแบบสอบอย่างเต็มศักยภาพ

6) มีความยุติธรรม โดยดำเนินการให้ผู้เข้าสอบได้รับความยุติธรรมเสมอหน้ากันทั้งในเรื่องการแจกและเก็บแบบทดสอบ การชี้แจงในการสอบ การใช้เวลาในการสอบและการกำกับการสอบ

7) มีประสิทธิผล โดยมีการกำกับดูแลให้การดำเนินการสอบเป็นไปตามแผนการสอบและแนวปฏิบัติในการสอบอย่างเคร่งครัดจนบรรลุจุดมุ่งหมายของการสอบ

แผนภาพที่ 2.1 **กระบวนการบริหารการสอบ**

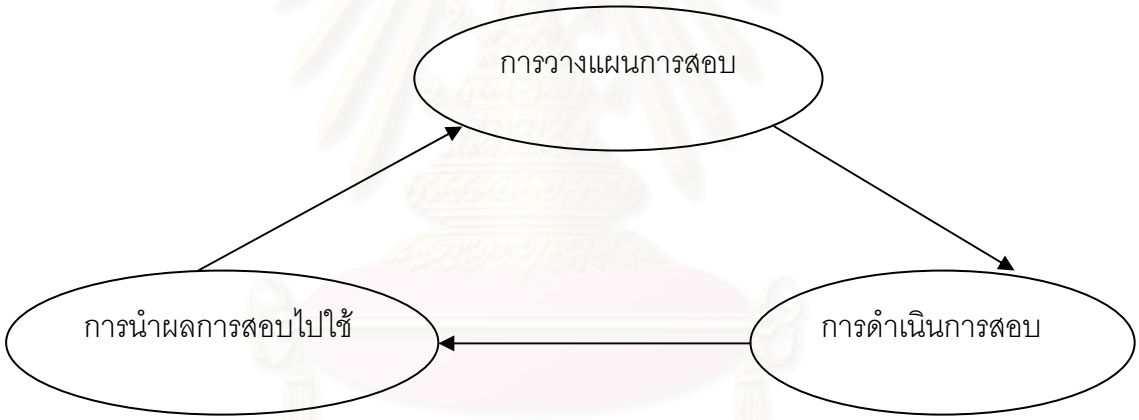

3. การวางแผนการสอบ

การวางแผนการสอบ เป็นการเตรียมการก่อนสอบเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบ การจัดชุดแบบทดสอบ การเขียนคำชี้แจงของแบบสอบ การจัดพิมพ์ข้อสอบ การกำหนดแผนการสอบ การจัดสถานที่สอบและห้องสอบ การเตรียมอุปกรณ์การสอบ การเตรียมผู้ดำเนินการสอบหรือผู้กำกับห้องสอบ

3.1 การสร้างแบบสอบ

การสร้างแบบทดสอบถือว่าเป็นภาระงานที่สำคัญของครูผู้สอน หรือผู้ที่รับผิดชอบในการประเมินผล ซึ่งจะต้องจัดสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพก่อนที่จะนำแบบทดสอบไปใช้ต่อไป ซึ่งหลักทั่วไปในการสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอน ดังนี้ (Stanley & Hopkins, 1972: 171)

1. การวางแผนสร้างแบบสอบ โดยดำเนินการดังนี้

1) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสร้างแบบสอบ

2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบให้ชัดเจน โดยระบุสิ่งที่ต้องการทดสอบ กลุ่มเป้าหมายที่จะทดสอบและการนำผลการสอบไปใช้

3) วิเคราะห์หลักสูตร โดยวิเคราะห์เกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด และเนื้อหาวิชาที่ต้องการวัด

4) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือตารางกำหนดรายละเอียดของการสร้างแบบสอบเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. การเตรียมงานเขียนข้อสอบและลงมือเขียนข้อสอบฉบับร่าง (draft)

1) การทดลองสอบ (try out) เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการประเมินและปรับปรุงแบบทดสอบซึ่งจะช่วยให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ

2) การประเมินผลแบบสอบ โดยการวิเคราะห์รายข้อเพื่อคัดเลือกปรับปรุงข้อสอบ และการวิเคราะห์ทั้งฉบับเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบในด้านความตรงและความเที่ยง

3.2 การจัดชุดแบบสอบ

Gronlund (1981) ได้ให้แนวคิดว่า การจัดชุดแบบทดสอบให้เป็นระบบต้องพิจารณาจากองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ 1) ชนิดของข้อสอบที่ใช้ 2) พฤติกรรมที่จะวัด 3) ความแตกต่างของข้อสอบแต่ละชนิด และ 4) เนื้อหาที่จะวัด ดังนั้นในการจัดชุดแบบสอบจึงควรจัดเรียงลำดับข้อสอบตามการใช้ความสามารถของผู้สอบจากระดับที่ง่ายไปถึงระดับที่ยาก คือ ข้อสอบแบบถูก-ผิด แบบจับคู่ แบบคำตอบสั้น แบบเลือกตอบและแบบความเรียงหรืออัตนัย

Kubiszyn & Borich (1996) ได้เสนอแนวทางการจัดชุดแบบสอบไว้ดังนี้

1) ควรจัดข้อสอบที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันหรือชนิดเดียวกันไว้ในตอนเดียวกัน

2) การจัดเรียงข้อสอบจากชนิดที่ง่าย (แบบถูก-ผิด) ไปจนถึงชนิดที่ยาก (แบบความเรียง)

3) ควรจัดเรียงข้อสอบให้สามารถอ่านได้ง่ายโดยจัดระยะรูปแบบการพิมพ์ข้อสอบไม่ให้อัดแน่นจนเกินไป

4) ต้องจัดให้ตัวคำถามและตัวเลือกอยู่ในหน้าเดียวกัน

5) ควรจัดให้แผนภาพ รูปภาพ หรือคำอธิบายเกี่ยวกับภาพที่เป็นส่วนหนึ่งของข้อสอบและข้อสอบ (คำถามและตัวเลือก) อยู่ใกล้กัน โดยควรให้อยู่ก่อนถึงตัวข้อสอบและให้อยู่หน้าเดียวกันด้วย

6) ควรจัดเรียงตัวเลือกที่ถูกหรือคำตอบแบบสุ่ม หลีกเลี่ยงการจัดเรียงที่เป็นระบบอย่างใดอย่างหนึ่ง

7) ควรกำหนดวิธีการตอบข้อสอบให้ชัดเจนว่าต้องการให้ตอบในแบบสอบหรือในกระดาษคำตอบ

8) เว้นที่ว่างให้เพียงพอกับการเขียนข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าสอบและการสอบ เช่น ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัว รายวิชาที่สอบ

9) ตรวจสอบคำชี้แจงของแบบสอบว่าเขียนได้ครอบคลุม ชัดเจนเพียงใด คำชี้แจงแนะนำควรประกอบด้วยจำนวนข้อสอบ วิธีการตอบข้อสอบ หลักการเลือกคำตอบ และเกณฑ์การให้คะแนน

10) ตรวจทานแบบสอบให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบของข้อสอบ การจัดเรียงข้อสอบ ภาษาที่ใช้ก่อนจะจัดพิมพ์แบบทดสอบต่อไป ซึ่งอาจใช้แบบตรวจสอบการจัดชุดแบบสอบเป็นเครื่องมือดำเนินการ

3.3 การเขียนคำชี้แจงของแบบสอบ

คำชี้แจงของแบบสอบ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแบบสอบซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจในการทำข้อสอบให้แก่ผู้สอบปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและช่วยป้องกันปัญหาหรือความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการสอบ ดังนั้นในแบบสอบจึงต้องมีคำชี้แจงไว้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับผู้สอบ ซึ่ง Traxler (1951) ได้ให้แนวทางในการเขียนคำชี้แจงของแบบสอบไว้ 7 ประการดังนี้

1) ต้องเขียนคำชี้แจงให้ผู้สอบและผู้ดำเนินการสอบเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอบ

2) เขียนคำชี้แจงให้มีความสมบูรณ์ ชัดเจน รัดกุมและเฉพาะเจาะจงที่สะดวกต่อการปฏิบัติ

3) สิ่งที่สำคัญหรือกิจกรรมใดที่ต้องการเน้นย้ำให้แสดงด้วยข้อความที่ขีดเส้นใต้ อักษรตัวหนาหรือตัวเอน

4) เขียนคำชี้แจงแนะนำให้ผู้สอบและผู้ดำเนินการสอบมีความเข้าใจ ครอบคลุมทั้งก่อนการสอบ ระหว่างการสอบ และหลังการสอบ

5) ควรทดลองให้ผู้สอบและผู้ดำเนินการสอบได้อ่านคำชี้แจงก่อนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้คำชี้แจงมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6) ควรรักษารูปแบบของการเขียนคำชี้แจงในแบบสอบแต่ละชนิดที่แตกต่างกันให้อยู่ในรูปแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

7) ในบางกรณีอาจต้องอธิบายคำชี้แจงเพิ่มเติมมากกว่าที่เขียนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก ผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับภาษาและวัฒนธรรม เช่น ผู้เรียนจากต่างชาติ ผู้เรียนทางการศึกษาพิเศษ

นอกจากแนวทางการเขียนดังกล่าวข้างต้น มีสิ่งที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมอีก ดังนี้

8) คำชี้แจงควรประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการวัด ลักษณะของแบบสอบ จำนวนข้อสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ วิธีการตอบและการตรวจให้คะแนน

9) ถ้าแบบสอบฉบับนั้น ประกอบด้วยข้อสอบหลายชนิด อาจเขียนคำชี้แจงในภาพรวมที่ระบุถึงลักษณะของแบบสอบทั้งฉบับ จำนวนข้อสอบในแต่ละชนิด เวลาที่ใช้ในการสอบ และควรเขียนคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการตอบให้มีลักษณะเฉพาะตามลักษณะชนิดของข้อสอบ

10) หากจำเป็นต้องการระบุเงื่อนไขพิเศษเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำตอบและการตรวจให้คะแนน ควรกำหนดไว้ในคำชี้แจงด้วย เช่น ต้องการคำตอบที่มีทศนิยมกี่ตำแหน่ง มีหน่วยแสดงด้วย การตรวจให้คะแนนมีการหักคะแนนการเดาหรือไม่ ต้องระบุให้ชัดเจน

11) ถ้ากำหนดให้ตอบในกระดาษคำตอบ ควรชี้แจงให้ผู้สอบระมัดระวังในการตอบโดยตอบให้ตรงกับข้อคำถามแต่ละข้อด้วย

12) ถ้าต้องการจะนำแบบสอบไปใช้ในโอกาสต่อไป ต้องชี้แจงให้ผู้สอบทราบและห้ามทำเครื่องหมายหรือขีดเขียนสิ่งใดๆ ลงในแบบทดสอบ

การเขียนคำชี้แจงจะมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอบ ระดับวัยของผู้สอบ และความคุ้นเคยต่อคำชี้แจงของผู้สอบว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องพิจารณา

ประกอบด้วย ดังตัวอย่างการเขียนคำชี้แจงของแบบทดสอบ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตัวอย่างคำชี้แจง

1) แบบทดสอบนี้ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานช่างพื้นฐานในบ้าน

2) ลักษณะข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อให้เวลาทำ 40 นาที

3) ให้อ่านข้อสอบแต่ละข้อด้วยความละเอียดรอบคอบ แล้วตัดสินใจเลือกตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย x ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ

4) อย่าขีด เขียน หรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

3.4 การจัดพิมพ์ข้อสอบ

การจัดพิมพ์ข้อสอบ เป็นขั้นตอนของการผลิตหรือจัดทำแบบสอบ (Reproducting the Test) ซึ่งจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นเรียบร้อยก่อนวันดำเนินการการสอบในการจัดพิมพ์ข้อสอบมีแนวปฏิบัติดังนี้

1) จัดพิมพ์ข้อสอบให้สะดวกและง่ายต่อการอ่านสำหรับผู้สอบและผู้ตรวจข้อสอบ โดยเว้นระยะระหว่างตัวข้อสอบแต่ละข้อและตัวเลือกให้พอเหมาะ อย่าให้ชิดติดกันเกินไป

2) การพิมพ์ข้อสอบต้องให้มีความถูกต้องชัดเจนทั้งในด้านตัวอักษร ภาษา แผนภาพ แผนภูมิ หรือข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบของข้อสอบ

3) การจัดทำแบบทดสอบต้องให้มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่ต้องการเสมอโดยอาจให้มีจำนวนเกินกว่าที่จะใช้จริง 5-10 ชุด

4) การพิมพ์ข้อสอบแบบเลือกตอบ ตัวคำถามและตัวเลือกควรจัดเรียงให้อยู่ในแนวดิ่งเป็นสองส่วนของแต่ละหน้า

5) การพิมพ์ข้อสอบแบบถูก-ผิด อาจจัดพิมพ์ส่วนที่จะให้ตอบถูกหรือผิด โดยการทำเครื่องหมาย √ หรือ x หรือเขียนวงกลม ขีดเส้นใต้ไว้ด้านหน้า (ทางซ้าย) ของตัวข้อสอบก็ได้ และอาจให้ผู้สอบทำข้อสอบในตัวข้อสอบได้เลย

6) การพิมพ์ข้อสอบแบบจับคู่ ควรพิมพ์ให้รายการทั้งสองที่เป็นคำถามและคำตอบอยู่ในหน้าเดียวกัน

7) ในกรณีที่ข้อสอบบางข้อมีแผนภาพ รูปภาพ ตารางหรือข้อมูลที่เป็นส่วนหนึ่งของข้อสอบ ควรจัดพิมพ์ไว้ใกล้กับตัวคำถามและควรอยู่ในหน้าเดียวกันเพื่อให้สะดวกต่อการตอบข้อสอบของผู้สอบ

8) ข้อสอบแบบเติมคำหรือแบบตอบสั้นควรเว้นที่ว่างสำหรับเขียนตอบไว้ต่างหากจากตัวคำถาม โดยเรียงลำดับข้อตามแนวดิ่ง

9) ถ้าต้องการให้ผู้สอบตอบในกระดาษคำตอบก็ควรออกแบบกระดาษคำตอบให้สะดวกต่อการเขียนตอบและการตรวจให้คะแนน

10) ควรตรวจทานต้นฉบับของแบบสอบให้มีความถูกต้องชัดเจน ก่อนการจัดพิมพ์และจัดทำแบบสอบทุกครั้ง และหากยังมีข้อบกพร่องผิดพลาดก็ต้องแจ้งให้ผู้สอบแก้ไขให้ถูกต้องก่อนลงมือทำข้อสอบด้วย

3.5 การกำหนดแผนการสอบ

ในการสอบแต่ละครั้ง ก่อนดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบซึ่งได้แก่ครูผู้สอนและผู้บริหารจะต้องกำหนดแผนการสอบไว้ให้ชัดเจน โดยกำหนดตารางการสอบที่ระบุ วัน เวลา วิชา และสถานที่สอบแล้วประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบล่วงหน้าเพื่อให้มีการเตรียมตัวให้พร้อมในการสอบสำหรับผู้สอบและคณะกรรมการดำเนินการสอบ หลักเกณฑ์สำคัญในการกำหนดแผนการสอบมีดังนี้

1) แผนการสอบต้องมีความครอบคลุมครบถ้วนทุกรายวิชาที่จะจัดสอบ

2) จำนวนวันที่ใช้สอบแต่ละครั้งไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป และในแต่ละวันไม่ควรกำหนดให้มีการสอบหลายๆ วิชา เพราะจะทำให้ผู้สอบขาดความพร้อมและเกิดความตึงเครียดหรือเมื่อยล้าเกินไป จำนวนวันที่เหมาะสมจะต้องคำนึงถึงระดับวัยของผู้สอบอีกด้วย

3) ระยะเวลาในการสอบแต่ละรายวิชา ควรกำหนดให้เหมาะสมโดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายของการสอบ ระดับความยากง่ายและลักษณะของข้อสอบ ตลอดจนระดับวัยของผู้สอบด้วย

4) ต้องประกาศให้ผู้สอบและผู้ดำเนินการสอบทุกคนได้ทราบเกี่ยวกับ แผนการสอบล่วงหน้า ไม่ควรมีการสอบโดยที่ผู้สอบและผู้ดำเนินการสอบไม่ทราบมาก่อนล่วงหน้า

5) แผนการสอบที่ดีต้องมีความเป็นไปได้ และมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติ

3.6 **การจัดสถานที่สอบและห้องสอบ** ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) ความสะดวก สถานที่สอบควรเลือกหรือจัดการให้มีความสะดวกในการดำเนินการสอบ ทั้งในการเดินทางไปสอบ การประสานงานระหว่างดำเนินการสอบ

2) ความสงบเงียบ สถานที่สอบหรือห้องสอบ ควรเลือกหรือจัดการให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการสอบ โดยควรจัดห้องสอบให้มีอากาศปลอดโปร่ง แสงสว่างเพียงพอ ไม่มืดทึบ หรือร้อนอบอ้าว ซึ่งจะส่งผลดีต่อการดำเนินการสอบ

3) ความปลอดโปร่ง สถานที่สอบหรือห้องสอบ ควรเลือกหรือจัดการให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการสอบ โดยควรจัดห้องสอบให้มีอากาศปลอดโปร่ง แสงสว่างเพียงพอ ไม่มืดทึบ หรือร้อนอบอ้าว ซึ่งจะส่งผลดีต่อการดำเนินการสอบ

4) ความพอเพียงของที่นั่งสอบ ควรเลือกหรือจัดห้องสอบให้มีที่นั่งสอบพอเพียงกับจำนวนผู้สอบซึ่งในห้องสอบหนึ่งๆ ควรมีจำนวนผู้สอบประมาณ 30-40 คน โดยมีผู้กำกับการสอบหรือผู้ดำเนินการสอบ 1 คน และผู้ช่วยอีก 1 คน และอาจมีผู้กำกับการสอบเพิ่มขึ้นอีก 1 คนต่อจำนวนผู้สอบที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 20-25 คน สำหรับห้องสอบที่มีขนาดใหญ่

5) ความเหมาะสมของโต๊ะและเก้าอี้ ควรจัดโต๊ะและเก้าอี้สำหรับนั่งสอบให้เหมาะสมกับระดับวัยของผู้สอบที่จะได้นั่งสอบอย่างสะดวกและสบาย

6) ความเป็นระบบ ควรจัดเรียงลำดับที่นั่งของผู้สอบให้เป็นระบบ โดยอาจจัดให้นั่งตามเลขที่ในบัญชีเรียกชื่อหรือเลขประจำตัวสอบให้ติดต่อกัน โดยเรียงจากหน้าไปหลังแล้วย้อนกลับมาข้างหน้าวนกันไปจนครบ เพื่อความสะดวกในการแจกและเก็บแบบทดสอบ ตลอดจนการกำกับควบคุมการสอบให้มีประสิทธิภาพ

3.7 **การเตรียมอุปกรณ์การสอบ**

ในการสอบแต่ละครั้ง ผู้ดำเนินการสอบจะต้องเตรียมอุปกรณ์การสอบให้พร้อม อุปกรณ์ที่สำคัญในการสอบก็คือแบบสอบ และกระดาษคำตอบซึ่งต้องจัดบรรจุใส่ซองข้อสอบไว้ให้เรียบร้อย อุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ ใบรายงาน ใบรายชื่อสำหรับผู้สอบลงชื่อเข้าสอบ ซองใส่กระดาษคำตอบ เครื่องมือหรืออุปกรณ์การสอบสำหรับตนเองมาให้พร้อม เช่น ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด และเครื่องคำนวณในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ สำหรับอุปกรณ์การสอบที่จะแจกให้ผู้สอบ เช่น แบบสอบและกระดาษคำตอบ ควรจัดเตรียมไว้ให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนผู้สอบประมาณ 5-10% เพื่อสำรองไว้ใช้ในกรณีที่กระดาษคำตอบขาด แบบสอบพิมพ์ไม่ชัดหรือไม่สมบูรณ์

3.8 การเตรียมผู้ดำเนินการสอบ

การสอบจะดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการสอบหรือไม่ เพียงใดขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินการสอบหรือผู้กำกับการสอบเป็นสำคัญซึ่งจะต้องจัดเตรียมให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการและควรมีการประชุมชี้แจงแนวปฏิบัติหรือจัดทำคู่มือดำเนินการสอบสำหรับแจกให้ผู้ดำเนินการสอบทุกคนได้ศึกษาและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติให้ถูกต้อง

4. การดำเนินการสอบ

ในการดำเนินการสอบมีหลักการสำคัญที่ผู้ดำเนินการสอบต้องคำนึงถึงก็คือจะต้องให้ผู้สอบทุกคนมีโอกาสแสดงความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการจะวัดอย่างเท่าเทียมกัน โดยจะต้องจัดสภาพการสอบให้ผู้สอบมีความสะดวกสบายพอสมควร สร้างบรรยากาศและเจตคติที่ดีต่อการสอบ ให้คำชี้แจงแนะนำการตอบแบบสอบอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน ควบคุมดูแลการสอบอย่างทั่วถึง และขจัดสิ่งต่างๆ ที่จะมารบกวนสมาธิในการทำให้ผู้สอบมีความวิตกกังวล ซึ่งจะมีผลต่อคะแนนการสอบ เพราะถ้าผู้สอบมีความวิตกกังวลในขณะสอบแล้วก็จะตอบข้อสอบได้คะแนนไม่ดี (Gronlund 1981:249) ดังนั้นในการดำเนินการสอบจึงต้องพยายามดำเนินการอย่างยุติธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้สอบ ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1 การดำเนินการก่อนเริ่มสอบ

1) ตรวจสอบความเรียบร้อยทั่วๆ ไปของห้องสอบ ที่นั่งสอบ แผนผังที่นั่งสอบ และอุปกรณ์ในการสอบ

2) ให้ผู้สอบเข้าห้องสอบก่อนเวลาสอบ 15 นาที โดยให้นั่งตามแผนผังที่นั่งสอบ

3) สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจในการสอบ โดยผู้ดำเนินการสอบควรพูดกระตุ้นจูงใจให้ผู้สอบเห็นคุณประโยชน์ของการสอบ มีความตั้งใจในการตอบข้อสอบอย่างเต็มความสามารถ ให้กำลังใจผู้สอบ ไม่ข่มขู่ พูดหรือกระทำสิ่งใดๆ ที่จะทำให้ผู้สอบมีความวิตกกังวล ตึงเครียดหรือขวัญเสีย

4) แจกแบบสอบและอุปกรณ์ในการสอบให้ผู้สอบ

5) ให้ผู้สอบเขียนชื่อ รายการต่างๆ ลงในกระดาษคำตอบให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

6) ให้คำชี้แจงในการสอบ โดยชี้แจงเฉพาะสารที่ปรากฏในคำชี้แจงของแบบสอบเท่านั้นและควรให้โอกาสผู้สอบได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ จนเข้าใจก่อนลงมือตอบข้อสอบ แต่พึงระวังในการตอบข้อซักถามจะต้องไม่ให้เป็นการชี้แนะหรือบอกใบ้คำตอบ

4.2 การดำเนินการขณะสอบ

1) ต้องป้องกันหรือขจัดสิ่งต่างๆ ที่จะมารบกวนสมาธิในการสอบของผู้สอบ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเสียงต่างๆ เช่น ไม่เดินพลุกพล่าน เสียงดัง ไม่คุยเสียงดัง หลีกเลี่ยงการประกาศจากเครื่องขยายเสียง และให้ปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด

2) ควบคุมดูแลการสอบอย่างทั่วถึง โดยในช่วงเริ่มต้นของการสอบ ผู้ดำเนินการสอบอาจเดินตรวจดูความเรียบร้อยทั่วๆ ไปก่อน แล้วจึงมายืนยันกำกับการสอบในที่สามารถมองเห็น ผู้สอบได้อย่างทั่วถึง ไม่ควรเดินไปมาเพราะจะเป็นการรบกวนสมาธิของผู้สอบ

3) ต้องควบคุมเวลาสอบให้เป็นไปตามตารางที่กำหนดไว้ โดยไม่ให้ผู้สอบลงมือทำข้อสอบก่อนเวลาหรือเกินเวลา การเตือนเวลาควรเตือนเพียง 2 ครั้ง คือเมื่อหมดครึ่งเวลา และก่อนจะหมดเวลาอีกประมาณ 3 หรือ 5 นาที การเตือนเมื่อหมดครึ่งเวลาก็เพื่อให้ผู้สอบได้พิจารณาการทำข้อสอบที่ผ่านมา ว่าเหมาะสมกับเวลาหรือไม่ จะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเวลาที่เหลือ ส่วนการเตือนก่อนหมดเวลาสอบก็เพื่อให้ผู้สอบได้ตรวจทานความเรียบร้อยก่อนส่งกระดาษคำตอบ

4) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตในการสอบ โดยการป้องกันไว้ล่วงหน้าด้วยการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกันที่ผู้สอบไม่สามารถดูคำตอบหรือบอกข้อสอบกันได้ และในขณะสอบผู้ดำเนินการสอบก็ต้องสังเกตพฤติกรรมการสอบให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้โอกาสในการทุจริต ซึ่งบอทท์ (Bott 1996:180) ได้ให้ข้อคิดว่า วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันทุจริตในการสอบก็คือการขจัดโอกาสที่จะทำให้เกิดการทุจริต ในกรณีที่มีการทุจริต ควรดำเนินการอย่างละมุนละม่อม ไม่ควรเอะอะโวยวายให้เสียขวัญเสียสมาธิกันทั้งห้อง

5) ถ้ามีผู้สอบยกมือถามระหว่างสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรเดินไปหาโดยไม่ให้รบกวนผู้สอบคนอื่นๆ แล้วจึงพิจารณาว่าควรจะตอบคำถามหรือไม่ ซึ่งโดยปกติจะไม่อธิบายอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อสอบ หากเห็นว่าจำเป็นต้องตอบคำถามนั้นจะต้องระมัดระวังไม่ให้เป็นการชี้แนะเกี่ยวกับการตอบข้อสอบ และไม่เป็นธรรมกับผู้สอบคนอื่นๆ

6) ผู้ดำเนินการสอบต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม บริสุทธิ์ใจ ไม่ลำเอียง โดยให้โอกาสแก่ผู้สอบได้แสดงความสามารถในการตอบข้อสอบอย่างเท่าเทียมกัน

4.3 การดำเนินการเมื่อหมดเวลาสอบ

1) สั่งให้ผู้สอบวางดินสอหรือปากกา หยุดทำข้อสอบทันที ไม่ควรให้โอกาสผู้สอบบางคนทำข้อสอบต่อไป แม้จะใช้เวลาเพียง 1-2 นาที เพราะจะเป็นการไม่ยุติธรรมกับผู้สอบคนอื่นๆ

2) เก็บรวบรวมกระดาษคำตอบและแบบสอบคืน ตรวจนับให้ครบถ้วนและจัดเรียงกระดาษคำตอบตามลำดับเลขที่ของผู้สอบ

3) บรรจุกระดาษคำตอบและแบบสอบใส่ซองเก็บและนำส่งคืนผู้ที่รับผิดชอบหรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจให้คะแนนและการประเมินผลต่อไป

5. การนำผลการทดสอบไปใช้

การทดสอบจะเกิดคุณประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอน ถ้าหากว่าหลังจากดำเนินการสอบและตรวจให้คะแนนแล้ว ได้มีการนำผลการสอบไปใช้ให้คุ้มค่า เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู ผู้ปกครองและผู้บริหารได้ดังนี้

5.1 การใช้ผลการทดสอบพัฒนาผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถนำผลการทดสอบไปใช้พัฒนาผู้เรียนได้ใน 3 ลักษณะ ดังนี้

1) การวินิจฉัยผู้เรียน (diagnosis) เป็นการใช้ผลการทดสอบหรือการประเมินผลก่อนการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องใด ครูผู้สอนจะได้จัดการสอนซ่อมเสริมความรู้พื้นฐานให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ต่อไป

2) การปรับปรุงการเรียนรู้ เป็นการใช้ผลการทดสอบหรือการประเมินผลระหว่างเรียน (formative evaluation) เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ หากพบว่าผู้เรียนยังไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้หรือยังมีข้อบกพร่องในเรื่องใด ครูผู้สอนก็จะได้ปรับปรุงแก้ไข โดยการจัดสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3) การตัดสินผลการเรียน เป็นการใช้ผลการทดสอบ หรือการประเมินผลรวม (summative evaluation) หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชาเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในรายวิชานั้นเพียงใดแล้วพิจารณาตัดสินผลการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดว่า ผู้เรียนแต่ละคนควรจะได้ระดับผลการเรียนใด

5.2 การใช้ผลการทดสอบปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู เมื่อครูจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา และได้มีการทดสอบแล้ว ผลการทดสอบก็คือตัวชี้ที่แสดงถึง

ผลการเรียนของผู้เรียนซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากการสอนของครูนั่นเอง ถ้าผลการเรียนหรือผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ดีก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นเพราะครูใช้เทคนิควิธีการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าผลการเรียนหรือผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี ก็อาจกล่าวได้ว่า เป็นเพราะครูใช้เทคนิควิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นผลการทดสอบจะเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ให้ครูพิจารณาทบทวนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3 การใช้ผลการทดสอบรายงานผู้ปกครอง การรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบ (accountability) ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนของครูว่าได้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ผลเป็นอย่างไรและจะทำให้ผู้ปกครองได้ร่วมมือในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาผู้เรียนด้วย โดยทั่วไปโรงเรียนจะรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ โดยใช้สมุดรายงายประจำตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงผลการประเมิน การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการสอบปลายภาคหรือปลายปี ดังตัวอย่าง เช่น แบบรายงานผลการสอบใน ป. 01 หรือ แบบรายงานผลการสอบใน รบ.4-ต

5.4 การใช้ผลการทดสอบเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีข้อมูลสารสนเทศ (information) สำหรับประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานจึงจะทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการทดสอบของแต่ละรายวิชาหรือโดยภาพรวมทั้งโรงเรียนถือว่าเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ผู้บริหารสามารถจะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา หรือปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งอาจจะมีการจัดทำแผนหรือโครงการพัฒนาการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ที่ปรากฏผลว่าผลการทดสอบหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้

สรุป การบริหารการสอบเป็นกลไกที่ช่วยให้ดำเนินการสอบมีความเป็นระบบ เรียบร้อย ยุติธรรม และได้ผลการสอบที่ถูกต้อง เที่ยงตรง ซึ่งจะต้องอาศัยหลักการบริหารการสอบที่สำคัญ คือกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้ชัดเจน มีแผนการดำเนินงาน มีแนวปฏิบัติในการดำเนินการสอบที่เหมาะสม มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดำเนินการให้ผู้สอบได้รับความสะดวกสูงสุด มีความยุติธรรม และมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน ดังนั้นในการบริหารการสอบจึงต้องมีการวางแผนการสอบ การดำเนินการสอบ และนำผลการสอบไปใช้ให้คุ้มค่าครอบคลุมทั้งในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูรายงานผลต่อผู้ปกครอง และใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการตัดสินใจแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 2 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบ

1. ประเภทของการทุจริตในการสอบและการทุจริตทางการศึกษาต่าง ๆ

จากการศึกษางานวิจัยของ Maramark et al. (1993) ในประเด็นที่เกี่ยวกับการทุจริตทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สามารถแบ่งประเภทของการทุจริตทางการศึกษา (academic dishonesty) หรือ การโกง (cheating) ได้ดังนี้

1. การโกงโดยการร่วมมือกันหรือช่วยเหลือกัน (collaborative cheating) เช่น
   การทำข้อสอบแทนคนอื่น
   การจ้างคนอื่นทำรายงานแทนตนเอง
   เขียนรายงานให้คนอื่น
   จ้างคนอื่นทำรายงานแทน
2. การโกงโดยการลอก (copying cheating) เช่น
   การลอกคำตอบจากผู้สอบคนอื่น
   ให้ผู้อื่นลอกข้อสอบระหว่างการสอบ
   แบ่งปันคำตอบระหว่างการสอบโดยการส่งสัญญาณระหว่างกัน
3. การโกงโดยการกระทำที่ไม่สมควร (misconduct cheating) เช่น
   การลอกเนื้อหาโดยปราศจากการอ้างอิง
   การส่งรายงานฉบับเดียวกันกับหลายวิชาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้สอน
   การเปิดหนังสือหรือเอกสารระหว่างการสอบโดยไม่ได้รับอนุญาต
   ส่งรายงานผลการทดลองทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ทำการทดลองจริง ๆ
   บอกข้อคำถามในแบบสอบแก่ผู้เรียนห้องอื่น
4. การโกงโดยการเตรียมตัวก่อน (pre-perceiving cheating) เช่น
   การศึกษาสำเนาแบบสอบเพื่อศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม
   การศึกษาสำเนาแบบสอบฉบับก่อน ๆ
   การศึกษาสำเนาแบบสอบที่ถูกขโมยมา
   การศึกษาแบบสอบหรือรายงานของรุ่นพี่หรือบุคคลที่รู้จัก

5. การโกงแบบอื่น ๆ เช่น
   การแกล้งป่วยเพื่อหลบเลี่ยงการสอบ
   การทำลายงานของผู้อื่น
   การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้สอนเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบ
   การพยายามต่อต้านผลการตัดเกรดของผู้สอน

2. แนวโน้มการทุจริตในการสอบ

Brandes (1986) ได้ทำการสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 45 โรง ในแคลิฟอเนีย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,037 คน ในประเด็นคำถามวิจัยที่เกี่ยวกับ การเคยเห็นนักเรียนคนอื่นโกงในการสอบ ผลจากการสำรวจพบว่า นักเรียน 86 % ตอบว่าเคยเห็นการโกง โดยที่ 30 % ตอบว่าเคยเห็นบ่อยครั้ง และมีเพียง 14 % ที่ตอบว่าไม่เคยเห็น

Brandes (1986) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการโกงของนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลในแคลิฟอร์เนีย จำนวน 2,000 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียน 97% เคยเห็นการโกง และพฤติกรรมการโกงที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่นระหว่างทำการสอบ รองลงมา คือ นำกระดาษบันทึกเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูล และรู้แนวข้อสอบก่อนทำการทดสอบจริง ตามลำดับ

Schab (1991) ได้ทำการสำรวจนักเรียนมัธยมปลาย จำนวน 1,000 คน ในปี ค.ศ 1969 ค.ศ 1979 และ ค.ศ 1989 โดยทำการสำรวจในประเด็นคำถามที่ว่า นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ที่ว่าสามในสี่ของนักเรียนมัธยมปลายที่ทำการโกง โดยผลการสำรวจพบว่า ในปี ค.ศ 1969 นักเรียนเห็นด้วย 20.3 % ปี ค.ศ 1979 นักเรียนเห็นด้วย 27.2 % และปี ค.ศ 1989 นักเรียนเห็นด้วย 29.9 %

Schab (1994) ได้ทำการสำรวจ นักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนที่ดีที่สุดในประเทศของอเมริกา จำนวน 1,000 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง 4 ส่วน ใน 5 ส่วน เป็นนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับมัธยมปลาย โดยจากการสำรวจในประเด็นคำถามที่ว่า ท่านเห็นว่าการโกงเป็นเรื่องปกติหรือธรรมดาหรือไม่ ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 90 % เห็นว่าการโกงเป็นเรื่องธรรมดาและเป็นสากล

McCabe & Bowers (1994) ทำการศึกษาพฤติกรรมการโกงในระดับอุดมศึกษา โดยทำการศึกษาระยะยาวเกี่ยวกับการโกงในการสอบในระดับอุดมศึกษา ในระหว่างปีการศึกษา 1961-1963 โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 5,000 คน จากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย จำนวน 99 แห่ง

ในอเมริกา และติดตามผลการวิจัยในปีการศึกษา 1991-1992 โดยทำการสำรวจนักเรียนจำนวน 6,096 คน จาก 31 มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของการโกงที่พบเห็นบ่อยที่สุด คือ คัดลอกคำตอบจากผู้อื่นในระหว่างทำการทดสอบ โดยในปี ค.ศ. 1961 มีประมาณ 26 % และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 52% รองลงมา คือ ช่วยเหลือผู้อื่นทำการโกงในระหว่างทำการทดสอบ ใช้กระดาษเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ โดยในปี ค.ศ. 1961 มีประมาณ 23% และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 37% และสุดท้ายคือ การใช้กระดาษเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ โดยใน ค.ศ. ปี 1961 มีประมาณ 16% และในปี ค.ศ. 1991 เพิ่มขึ้นเป็น 27%

Meade (1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการโกงในระดับมหาวิทยาลัย โดยแบ่งตามสาขาวิชาเอก โดยทำการวิจัยในนักศึกษาจำนวน 6,000 คน จาก 31 มหาวิทยาลัย โดยแบ่งแยกตามสาขาวิชาเอก ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจ มีการโกงในระดับที่สูงที่สุด คิดเป็น 90% รองลงมา คือสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ คิดเป็น 75% และ 70% ตามลำดับ

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การทุจริตทางการศึกษานั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา และการทุจริตทางการศึกษานั้นได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ซึ่งวิธีการทุจริตในการสอบและสาเหตุที่ทำให้นักเรียนทำการทุจริตทางการศึกษานั้นได้มีนักวิจัยทำการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวในหัวข้อลำดับต่อไปนี้

3. วิธีการทุจริตในการสอบ

Shon (2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบหรือการโกงข้อสอบของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยข้อมูลถูกรวบรวมมาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยขนาดกลางในภาคตะวันตกตอนกลาง และมหาวิทยาลัยขนาดกลางทางภาคใต้ตอนกลางในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงในปี 2003 โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ 128 คน เป็นนักเรียนชาย 72 คน และนักเรียนหญิง 56 คน ในสาขาวิชาความยุติธรรมทางอาญาและอาชาญกรรมศึกษา โดยนักศึกษาแต่ละคนถูกถามคำถามสองข้อดังนี้

1. เคยโกงการสอบหรือไม่ (การโกงในที่นี้คือการลอกจากเพื่อน และใช้เอกสารหรือโน้ตที่ไม่ได้รับอนุญาตในระหว่างการสอบ)

2. ถ้านักศึกษาตอบใช่ในข้อ 1 ก็จะตอบคำถามข้อที่ 2 คือให้เขียนบรรยายรายละเอียดถึงวิธีการโกงและเทคนิคเฉพาะต่างๆ ที่ใช้ในการทุจริตในการสอบ

ผลการวิจัยพบว่ามีตัวแปรที่หลากหลายและคำตอบของนักศึกษาที่ทำการโกงนั้นมีตั้งแต่ความยาวหนึ่งย่อหน้าไปจนถึงหลายหน้ากระดาษ และนักศึกษาที่ให้รายละเอียดได้ดีและถี่ถ้วนก็จะถูกคัดเลือกออกมาเพื่อเป็นตัวอย่าง โดยยุทธวิธีที่นักเรียนใช้ในการทุจริตการในการสอบมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการทุจริตในการสอบ

1. ศึกษาลักษณะของอาจารย์ (qualifying the professor)
2. การโกงโดยร่วมมือกัน (collaborative cheating)
3. วิธีโกงแบบทำคนเดียว (solitary cheating)

1. ศึกษาลักษณะของอาจารย์ (qualifying the professor)

Shon ได้อธิบายว่าลักษณะอาจารย์ที่มักใช้อำนาจจะส่งผลต่อความรู้สึกที่โกรธเคืองของนักศึกษา และอาจนำไปสู่การทุจริตในการสอบ และในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่ตัดสินใจจะทำการโกงจำเป็นต้องหาวิธีที่จะหลีกเลี่ยงจากอาจารย์และผู้ช่วยอาจารย์ในการคุมสอบ

นักศึกษาจำเป็นต้องมีการสำรวจตรวจตรา พิจารณา (size up) อาจารย์ผู้คุมสอบ และสำรวจว่าอาจารย์มีความระแวดระวังมากแค่ไหน เพื่อจะได้รู้ว่าจะสามารถทำการลอกคำตอบได้สำเร็จโดยที่ไม่ถูกจับได้หรือไม่ นอกจากนี้นักศึกษายังได้ใช้วิธีการทางจิตวิทยาในการทำให้อาจารย์ไขว้เขวหรือเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ และนักศึกษา ยังได้อธิบายถึงเหตุผลที่ตัดสินใจทำการโกงข้อสอบเนื่องจากความยากของวิชาที่เรียน ความกดดันที่ต้องสอบผ่านให้ได้รวมไปถึงข้อจำกัดทางกายภาพ (physical limitation) ของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งการคอยติดตามและศึกษาพฤติกรรมของอาจารย์ ทำให้นักศึกษาสามารถวาดโครงร่างของสถานการณ์การสอบได้ โดยนักศึกษาจะรู้ว่าพวกเขาต้องทำอย่างไรและสามารถเพ่งมองที่กระดาษคำตอบคนอื่นได้นานแค่ไหน

2.การโกงโดยร่วมมือกัน (collaborative cheating)

การโกงโดยร่วมมือกันนั้น มี 3 วิธี โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิธีการจัดแถวนั่ง (tactical deployment)

วิธีการจัดแถวนั่งหรือตำแหน่งในการนั่งสอบ คือวิธีการที่นักศึกษาจัดที่นั่งของนักศึกษาแต่ละคนในตำแหน่งที่สัมพันธ์กัน วิธีนี้นักศึกษาคนอื่นๆต้องนั่งอยู่ในรัศมีที่พอจะมองเห็นคำตอบจากเพื่อนนักศึกษาที่อ่านหนังสือมาหรือเป็นนักศึกษาที่เรียนเก่ง โดยคนที่เรียนเก่งนี้อาจจะร่วมมือโกงหรือไม่ได้ร่วมมือโกงด้วยก็ได้

การลอกที่ทำเป็นทีมนี้ต้องมีทั้งผู้ที่เต็มใจหรือผู้ที่ทำการลอก และเด็กที่เรียนเก่งหรือผู้ถูกลอก รวมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนต่อสภาพแวดล้อมหรือสภาพห้องสอบ และการโน้มน้าวใจจากเพื่อนๆ และเพื่อให้การโกงสำเร็จ วิธีนี้จำเป็นจะต้องมีเด็กที่เรียนเก่งเข้าร่วมการโกงด้วย นอกจากนั้นการโกงแบบเป็นทีมจะต้องมีการวางแผนที่เป็นการจัดการที่นั่งตำแหน่งต่างๆ คนที่จะให้ลอกถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้ถูกกระทำ นอกจากนี้สภาพห้องสอบ เช่น การจัดที่นั่ง และความลาดเอียงของที่นั่งล้วนแต่เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการทุจริต โดยนักศึกษาบางคนสามารถทำการลอกได้สำเร็จโดยไม่ถูกสงสัย และรูปแบบของข้อสอบนั้นก็มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อการวางแผน

2.2 ระบบสัญลักษณ์ (semiotic method)

สัญลักษณ์ หมายถึง การที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งสื่อความหมายเป็นอย่างอื่นได้ ฉะนั้นระบบสัญลักษณ์ใดๆ เป็นการสื่อความหมายโดยนัย ซึ่งก็เหมือนการสื่อสารโดยทั่วไป ได้แก่ ต้องมีสิ่งของและสิ่งของหรืออุปกรณ์นั้นๆ ต้องสามารถสื่อความหมายที่กำหนดขึ้นเอง ซึ่งวิธีนี้ก็ต้องใช้การตกลงร่วมกันด้วย โดยสัญลักษณ์ที่ใช้ในการโกง เช่น การไอหนึ่งครั้ง เพื่อหมายถึงคำตอบข้อ ก. สองครั้งเพื่อหมายถึง ข. ไปเรื่อยๆ ความแตกต่างของระดับเสียงหรือความดังความเบาของเสียง ระยะเวลาและความเข้มเสียงของการไอ ซึ่งเรียกว่ารหัสการไอ เพื่อเป็นการสื่อถึงคำตอบของข้อสอบต่างๆ แต่เป็นวิธีที่ค่อนข้างเสี่ยงต่อการถูกเพ่งเล็งและสงสัยจากอาจารย์หรือผู้คุมสอบเมื่อมีการไอครั้งที่สองและครั้งที่สามเกิดขึ้นตามมา วิธีการโกงแบบการไอจะสำเร็จจำเป็นที่จะต้องใช้เสียงให้เบาที่สุดและจะต้องไม่ทำให้อาจารย์สงสัย รวมทั้งสามารถที่จะตอบคำถามของอีกฝ่ายได้

การโกงแบบใช้สัญลักษณ์อีกประเภทหนึ่ง คือ การใช้ลักษณะท่าทางและพฤติกรรมทั่วๆไป เช่น การลูบหรือเกาจมูก คาง หู หรือ หัว เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อไปถึงคำตอบตัวเลือกต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีวิธีการสื่อแบบใช้สิ่งของต่าง ๆ เช่น ดินสอ ปากกา ยางลบ เครื่องคิดเลข และตัวข้อสอบเอง เพราะเป็นสิ่งที่สามารถนำเข้าห้องสอบได้ ทำให้ไม่มีวัตถุที่น่าสงสัยที่จะนำไปสู่การเป็นหลักฐานเช่นโน้ตที่จดเข้าห้องสอบ แต่ปัญหาของวิธีการนี้ก็คือ ด้านฝ่ายที่จะถามต้องมีการสื่อให้ฝ่ายตอบรู้ตัว

2.3 การรบกวนหรือเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์ (distracting the professor)

Shon ได้ระบุว่าความร้ายแรงของบทลงโทษได้มีผลต่อการโกงข้อสอบของนักศึกษา ดังนั้นเมื่อวิธีการลอกอื่น ๆ นั้นมีข้อจำกัดเนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดที่นั่งสอบที่ห่างกันมากขึ้นและความระแวดระวังอย่างสูงของอาจารย์ผู้คุมสอบ นักเรียนจึงได้มีวิธีการใหม่ๆเพื่อการโกง

การเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์เป็นวิธีที่เอื้อต่อการใช้วิธีลอกแบบมองไปที่กระดาษคำตอบของอีกฝ่ายโดยตรง และนักเรียนยังมีเวลาที่จะหยิบเอาโน้ตที่จดไว้ขึ้นมาแล้วซ่อนไว้โดยไม่ระแวงว่าอาจารย์จะเห็น การเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์ เช่น การที่นักศึกษาเดินไปหาอาจารย์แล้วพูดคุยโดยการถามคำถามข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อสอบนั้นๆ

กลุ่มนักศึกษาที่ใช้วิธีการโกงแบบนี้มีโอกาสน้อยกว่าที่จะถูกจับได้เพราะว่ามีการแบ่งหน้าที่ของนักศึกษาในกลุ่มอย่างชัดเจน โดยการเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์จะทำนาน ๆ ครั้งแต่ในแต่ละครั้งต้องทำให้ได้ผลมากที่สุด

3. วิธีโกงแบบทำคนเดียว (solitary cheating)

วิธีการโกงแบบทำคนเดียว หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาทำการโกงด้วยตัวเองหรือทำคนเดียว โดยมีวิธีการดังนี้

3.1 เหยื่อที่ไม่ทันระวังตัว (unwitting victim)

การโกงโดยวิธีที่เรียกว่า เหยื่อไม่ทันระวังตัวนี้ หรือเรียกง่าย ๆ ว่า การลอกข้อสอบ ซึ่งผู้ทำการโกงจะต้องมีการจัดการตนเองให้อยู่ในรัศมีคนเก่งเพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนหรือมีการพึ่งพากัน แต่ถ้าหากคนเก่งนั้นๆ ไม่คิดจะร่วมด้วยก็ต้องมีการ “แอบลอก” โดยผู้ที่ถูกลอกไม่รู้ตัวและเป็นนักศึกษาที่เรียนเก่ง ดังนั้นการโกงข้อสอบโดยวิธีนี้ต้องอาศัยการนั่งใกล้ๆกับเด็กที่เรียนเก่งและจะต้องแน่ใจว่าเด็กที่เรียนเก่งคนนั้นจะมาสอบและจะนั่งที่เดิม

3.2 **วิธีการลักลอบเอาโน้ตเข้าห้องสอบ** (creative smuggling)

การลักลอบเอาโน๊ตเข้าห้องสอบหมายถึงการที่นักศึกษาหาวิธีการใหม่ๆและผิดกฎเพื่อการนำเอากระดาษโน้ตหรือเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าไปในห้องสอบ ด้วยความจงใจที่จะทำการโกงการสอบ โดยประเภทของเทคนิคที่นักเรียนใช้ในการลักลอบหรือการจดโน้ตเข้าห้องสอบ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

1) การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (body part)

2) ชิ้นส่วนของเสื้อผ้า (article of clothing)

3) การใช้อุปกรณ์อิเล็คทรอนิกส์ (technological gizmos)

4) การใช้อุปกรณ์ทั่วๆไป (ordinary object)

3.2.1 **การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย** (body part)

การใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายในการเป็นที่ซ่อนสินค้าชั่วคราวนั้นเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในงานอาชญากรรม เช่น การกลืนยาเสพติดของพวกพ่อค้ายาบ้า เป็นต้น เมื่อมีการนำเอาวีธีการแบบลักษณะเดียวกันมาปรับใช้เพื่อการทุจริตในการสอบ ข้อมูลนี้ได้ถูกนำเสนอว่านักเรียนได้ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นประโยชน์เพื่อการลักลอบจดโน้ตเข้าห้องสอบ เช่น การเขียนลงบนฝ่ามือ การเขียนลงบนนิ้ว การเขียนลงบนแขนหรือใต้ท้องแขน และต้นขา

ข้อดีจากการใช้วีธีการโกงแบบนี้คือถือว่าเป็นประโยชน์ของร่างกายเพราะอาจารย์มักจะไม่คิดว่านักเรียนจะเขียนคำตอบลงบนร่างกายโดยเฉพาะบริเวณล่อแหลม (sexually area) เช่น บริเวณต้นขา ในวิธีการเช่นนี้ เรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สำคัญในการหาเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายในการสอบผ่าน ซึ่งเทคนิคแบบนี้กลายเป็นเทคนิคเอกลักษณ์โดยเฉพาะนักศึกษาที่เป็นผู้หญิง

3.2.2 **ชิ้นส่วนของเสื้อผ้า** (article of clothing)

วิธีการที่ใช้ชิ้นส่วนของเสื้อผ้า เช่น การใช้หมวก โดยการนำโน้ตคำตอบที่จดเข้าห้องสอบติดไว้ที่ปีกหมวก และติดกระดาษที่โน้ตกลับหัวไว้ที่ชายเสื้อด้านล่าง

3.2.3 **การใช้อุปกรณ์อิเล็คทรอนิกส์** (technological gizmos)

อุปกรณ์อิเลคทรอนิกส์ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ถือว่าเป็นอุปกรณ์ที่ผู้คุมสอบไม่อนุญาตให้นำเข้าห้องสอบ นอกจากเครื่องคิดเลขที่บางวิชาอนุญาตให้ใช้ได้

เครื่องคิดเลข (scientific calculator) ได้ทำให้ชีวิตการเรียนของนักเรียนง่ายขึ้น ในเวลาเดียวกันยังเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา และวิชาคณิตศาตร์ โดยนักศึกษาจะทำการโกงโดยการใส่สูตรและสมการลงไปในเครื่องคิดเลข และนอกจากเครื่องคิดเลข ก็ยังมีการใช้เครื่องมือสื่อสารชนิดอื่นๆ ซึ่งก็คือ โทรศัพท์มือถือและเพจเจอร์ ซึ่งนักศึกษาได้ทำการส่งคำตอบกันโดยใช้วิธีการส่งข้อความ หรือถ่ายรูปกระดาษคำตอบจากโทรศัพท์แล้วทำการส่งไปให้เพื่อน ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ห้ามนักศึกษานำเอาอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารเข้าไปในห้องสอบ

3.2.4 **อุปกรณ์ทั่ว ๆไป** (ordinary object)

วิธีการโกงโดยใช้อุปกรณ์ทั่ว ๆ ไป เช่น การใช้อุปกรณ์แว่นตา โดยการจดโน้ตคำตอบไว้ที่มุมของกรอบแว่น การจดคำตอบไว้ที่กำไลข้อมือ (wristband) โดยการเขียนคำตอบลงบนกำไลยางนั้นจะสามารถเห็นคำตอบได้ก็ต่อเมื่อยืดยางออก ซึ่งการโกงวิธีนี้นี้มีจุดที่น่าสนใจคือ ประการแรก นักศึกษาได้ทำการคำนวณระยะในการมองเห็น คือ ได้ประมาณระยะห่างเพื่อการมองเห็นคำตอบ เช่น ระยะประมาณหนึ่งฟุตห่างจากตัว และเขียนคำตอบให้ใกล้กันที่สุด โดยที่ตอนที่กำไลยางอยู่ในสภาพปกติก็จะเห็นเป็นแค่สีที่ติดอยู่ที่กำไลยางเท่านั้น ประการที่สองคือการแสดงออกที่เป็นปกติ คือการยืดกำไลยางเข้าออกเป็นจังหวะที่สม่ำเสมอและปกติไม่มีพิรุธ ซึ่งอาจารย์ที่คุมสอบจะเชื่อว่าเขากำลังเล่นกำไลยางอยู่เท่านั้น

วิธีการโกงต่อไปเป็นการโกงโดยใช้เครื่องเขียนประกอบ เช่น การซ่อนกระดาษโน๊ตไว้ในปากกา ซึ่งกระดาษแผ่นเล็ก ๆ นั้นได้ใส่เข้าไปในดินสอหรือปากกาที่ทำขึ้นโดยพลาสติกใส โดยข้อดีของการใช้เครื่องเขียนเป็นอุปกรณ์ในการโกง คือ ทำให้อาจารย์มีความสงสัยน้อยลงในขณะที่การโกงก็เป็นไปตามแผนและกลมกลืนกับสถานการณ์

สรุป จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีการออกแบบการโกงให้เข้ากับลักษณะของตัวเอง ลักษณะสิ่งแวดล้อม และสภาพการณ์ ซึ่งเป็นการนำเอาของที่มีอยู่รอบๆตัวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การคัดลอกคำตอบจากเด็กเก่งที่ถูกลอกโดยไม่รู้ตัว การลอกคำตอบจากคนข้างๆ การใช้อุปกรณ์เครื่องเขียน หรือสิ่งของธรรมดาทั่ว ๆ ไป และ การใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อการทำให้การโกงได้ผลที่สุด

4. สาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ

จากงานวิจัยของ Cizek (1999) Dick et al. (2003) และ McCabe et al. (2001) ได้ระบุสาเหตุหรือเหตุผลของการโกง ไว้ 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ความจำเป็นในการโกง

ความจำเป็นในการโกง มีสาเหตุดังนี้

1) ความกดดันจากภายนอกในการพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดี เช่น แรงกดดันจากผู้ปกครอง และ นายจ้าง
2) ความกดดันทางด้านการเงิน
3) ความยากของภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
4) ความกดดันทางด้านเวลา
5) ภาระงานที่หนักเกินไป

ระดับที่ 2 การโกงเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม

การโกงเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม มีสาเหตุดังนี้

1) โอกาสเหมาะในการที่กลุ่มนักเรียนคัดลอกงานที่ได้รับมอบหมาย
2) จากบุคคล เช่น เพื่อน น้องสาว พี่สาว บิดา และ เพื่อนร่วมงาน ในการทำงานแทนนักเรียน
3) การสนทนากลุ่ม การประชุมอภิปรายกลุ่ม และทางอินเตอร์เน็ต
4) ครูสอนพิเศษช่วยทำงานที่ได้รับมอบหมายแทนนักเรียน
5) ความเพียงพอในการแก้ไขปัญหาหรือการหาตำตอบของชิ้นงานจากงานของปีที่ผ่านมา รวมทั้งการได้ตัวอย่างชิ้นงานที่รวดเร็วฉับไวจากเพื่อนในมหาวิทยาลัย หรือการได้รับข้อมูลจากนักเรียนที่เคยทำงานสำเร็จจากปีที่ผ่านมาก่อนหน้านั้น
6) ความเพียงพอในการใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกัน เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในห้องทดลองของมหาวิทยาลัย

ระดับที่ 3 อิทธิพลหรือปัจจัยจากภายในตัวบุคคล

อิทธิพลหรือปัจจัยจากภายในตัวบุคคล มีดังนี้

4) ค่านิยมของแต่ละบุคคล

5) ความเชื่อที่ต่อต้านปัจจัยจากภายนอก

Maramark, Sheilah, Maline & Mindi Barth (1993) กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนโกง นั้นมีความซับซ้อน แต่สาเหตุหลักที่ทำให้ผู้เรียนโกงมีอยู่สองสาเหตุ ก็คือ ความเครียด (stress) และการแข่งขัน (competition) เช่น การแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย การแข่งขันเพื่อการเข้าทำงานหลังเรียนจบ บรรยากาศทางสังคม ครอบครัวที่ทำให้เกิดความเครียด เป็นต้น

McCabe, Trevino & Butterfield (2001) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้เข้าทำงานในตำแหน่งงานที่ใฝ่ฝันซึ่งมีตำแหน่งงานว่างไม่มากนัก หรือการแข่งขันเพื่อให้ได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยด้านธุรกิจ กฎหมาย และแพทย์ชั้นนำระดับชาติ เป็นตัวแปรสำคัญที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้ผู้เรียนต้องทำให้ได้ดี โดยมีผลการวิจัยพบว่าแรงผลักดันเหล่านี้ส่วนใหญ่จะก่อให้เกิดการทุจริตทางการศึกษาขึ้น (เช่น งานวิจัยของ McCabe, 1993; Nuss, 1984; Singhal, 1982)

Bower (1964) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักเรียนทำการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนทำการทุจริตทางการศึกษานั้นคือปัจจัยส่วนบุคคล (individual factor) เช่น เพศ (gender) ระดับคะแนนเฉลี่ย (grade point average: GPA) ศีลธรรมในการทำงาน (work ethic) การมุ่งมั่นในการแข่งขันเพื่อประสบความสำเร็จ (competitive achievement striving) การนับถือตนเอง (self-esteem) เป็นต้น

Canning (1956) Jendrek (1989) Michaels & Miethe (1989) Tittle & Rowe (1973) ได้กล่าวว่าปัจจัยที่ทำให้นักเรียนทำการทุจริตทางการศึกษานั้นนอกจากมีปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลแล้วนั้นยังมีปัจจัยทางด้านบริบท (contextual factor) ที่เป็นสาเหตุสำคัญทำให้ผู้เรียนทำการทุจริต โดยปัจจัยดังกล่าวคือ การตอบโต้ของครูต่อการโกง (faculty response to cheating) บทลงโทษ (sanction threats) การศึกษาทางสังคม (social learning) กฎระเบียบ (honor code) เป็นต้น

McCabe & Trevino (1997) ได้ทำการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดใหญ่จำนวน 9 มหาวิทยาลัย จำนวนเกือบ 1,800 คน ในปีการศึกษา 1993-1994 โดย

พวกเขาทำการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบจากปัจจัยบริบทและปัจจัยส่วนบุคคลที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการโกง ผลปรากฏว่า ปัจจัยบริบท (เช่น พฤติกรรมการโกงของเพื่อน การรับรู้ถึงความรุนแรงของบทลงโทษหากถูกจับได้ว่าโกง เป็นต้น) มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล (เช่น เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น) โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเพื่อน (peer-related factors) จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลอกสูงที่สุด

จากการศึกษาและงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สาเหตุหลักของการทำให้ผู้เรียนโกงหรือกระทำการทุจริตทางการศึกษานั้นประกอบด้วยสองปัจจัย คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ (gender) ระดับคะแนนเฉลี่ย (grade point average: GPA) ศีลธรรมในการทำงาน (work ethic) การมุ่งมั่นในการแข่งขันเพื่อประสบความสำเร็จ (competitive achievement striving) การนับถือตนเอง (self-esteem) และความเครียด (stress) เป็นต้น 2) ปัจจัยบริบท ได้แก่ การแข่งขัน (competition) พฤติกรรมการโกงของเพื่อน การรับรู้ถึงความรุนแรงของบทลงโทษหากถูกจับได้ว่าโกง การตอบโต้ของครูต่อการโกง (faculty response to cheating) บทลงโทษ (sanction threats) การศึกษาทางสังคม (social learning) กฎระเบียบ (honor code) เป็นต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดของงานวิจัย โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ปัจจัยด้านภูมิหลัง

ปัจจัยด้านภูมิหลังที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยมีรายละเอียดของงานวิจัย ดังนี้

5.1.1 เพศ

จากการวิจัยทางการศึกษาที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะนำตัวแปรด้านเพศไปเป็นตัวทำนายหรือมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยได้ข้อสรุปแต่ละงานดังนี้

Smith, Ryan, & Diggins (1975) ได้กล่าวว่าเพศชายมีแนวโน้มในการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่ความผิดที่ร้ายแรง

Leming (1980) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความไม่ซื่อสัตย์ทางด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมการทุจริตในการทำข้อสอบมากกว่านักเรียนหญิง

Baird (1980) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง

Davis et al. (1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน โดยทำการสำรวจนักเรียนจำนวน 6,000 คน ผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง

Calabress & Cochran (1990) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามในปีเดียวกันพวกเขาได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การโกงและเพิ่มตัวแปรเข้ามาอีก 1 ตัวแปร คือ คุณธรรมของนักเรียน ผลการวิจัยกลับพบว่า เพศหญิงมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศชาย ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การช่วยเหลือในสิ่งที่เป็นประโยชน์ของผู้อื่นเป็นเรื่องธรรมชาติในเพศหญิง ซึ่งก็คือ การช่วยเหลือนักเรียนคนอื่นในการโกงต่าง ๆ เช่น การทำการบ้านแทนเพื่อน การให้เพื่อนลอกข้อสอบ เป็นต้น จึงส่งผลให้เพศหญิงทำการทุจริตมากกว่าเพศชาย

ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisenberg & Lennon (1983) และ Jacobson, Berger, & Millham (1970) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศชาย

จะเห็นว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการทุจริตทางการศึกษา ได้มีการศึกษามานาน ถึงแม้ว่าผลสรุปที่ได้จะสรุปว่าตัวแปรด้านเพศส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา แต่ก็ยังมีบางงานวิจัยที่สรุปว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา เช่น งานวิจัยของ Houston (1983) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าไม่มีความแตกต่างทางด้านเพศ โดยเพศชายกับเพศหญิงมีการทุจริตทางการศึกษาเท่า ๆ กัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Haines et al. (1986) โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าไม่มีความแตกต่างทางด้านเพศ โดยเพศชายกับเพศหญิงมีการทุจริตทางการศึกษาเท่า ๆ กัน

สรุป เมื่อวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษาแต่ก็มีบางงานวิจัยเท่านั้นที่พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา

5.1.2 อายุ

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Bowers (1964) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนในปีแรกมีการทุจริตมากกว่านักเรียนที่เรียนในปีสุดท้าย

Haines, Diekhoff, LaBeff, & Clark (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาหรือการโกง ผลการวิจัยพบว่า อายุส่งผลต่อการโกงอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่อายุสูงกว่า

Davis et al. (1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่านักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

Graham, Monday, O' Brien, & Steffers (1994) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาหรือการโกง ผลการวิจัยพบว่า อายุส่งผลต่อการโกงอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่อายุสูงกว่า

Franklyn-Stokes & Newstead (1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการทุจริตทางการศึกษา ในนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน โดยแบ่งช่วงอายุที่ศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อายุ 25 ปีขึ้นไป อายุ 21-24 ปี และอายุ 18-20 ปี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีอายุช่วง 25 ปีขึ้นไป มีการทุจริตทางการศึกษาน้อยที่สุด

Diekhoff et al. (1996) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาหรือการโกง ผลการวิจัยพบว่า อายุส่งผลต่อการโกงอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่อายุสูงกว่า

Whitley (1998) ได้กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาและสามารถทำนายการทุจริตในอนาคตได้ดีกว่าชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษา

Lene, Jeffrey, S. Shirley & Elizabeth (2001) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการทุจริตทางวิชาการระหว่างนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนระดับอุดมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปลายมีการทุจริตทางวิชาการมากกว่านักเรียนระดับอุดมศึกษา

สรุป เมื่อวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า

5.1.3 เกรดเฉลี่ย

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Hetherington & Feldman (1964) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยและการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า

Bowers (1964) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยและการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า

Haines et al. (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยและการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า

Crown & Spiller (1998) ได้กล่าวว่า นักเรียนหรือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ จะมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง

Calabress & Cochran (1990) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเกรดเฉลี่ยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ผลการศึกษาพบว่าเกรดเฉลี่ยส่งผลต่อการทุจริตในการสอบในทิศทางลบ โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะทำการทุจริตสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า

จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่าเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งเกรดเฉลี่ยหรือระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสามารถอธิบายได้ด้วยระดับความสามารถหรือระดับไอคิว (IQ) ของนักเรียน ดังนั้นแสดงว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะมีระดับไอคิวสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ซึ่งระดับไอคิวนั้นจะมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา โดยมีงานวิจัยที่สนับสนุนคือ Delroy et al. (2003) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ

ทางด้านสติปัญญาและพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ โดยทำการวัดระดับ IQ ของผู้สอบ ผลการวิจัยพบว่าผู้สอบที่มีระดับความสามารถทางด้านสติปัญญาต่ำมีแนวโน้มที่จะทำการคัดลอกข้อสอบมากกว่าผู้สอบที่มีความสามารถทางด้านสติปัญญาสูงกว่า

สรุป เมื่อวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง

5.1.4 ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Barnes (1975) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับการทุจริตในการสอบ ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีมีความสัมพันธ์กับการทุจริตในการสอบ โดยนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่ำกว่าจะทำการทุจริตในการสอบสูงกว่านักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่สูงกว่า

Houston, John P. (1977) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษากับการทุจริตในการสอบ ผลการศึกษาพบว่าระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาส่งผลต่อการทุจริตในการสอบอย่างมีระดับนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปีแรก ๆ จะทำการทุจริตในการสอบสูงกว่านักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่สูงกว่า

Baird (1980) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักเรียนที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนในปีแรกมีการทุจริตมากกว่านักเรียนที่เรียนในปีสุดท้าย

Stern & Havlicec (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีการศึกษากับการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่เรียนในชั้นปีการศึกษาแรกจะมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าปีที่สูงกว่า เนื่องจากความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ในการเรียน เพราะนักเรียนในชั้นปีแรกจะมีประสบการณ์น้อยกว่า และมีความกลัวที่สอบตกในรายวิชานั้น ๆ

สรุป เมื่อวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีแรกจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงกว่า

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านภูมิหลัง สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยด้านภูมิหลังที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

5.2 ปัจจัยด้านคุณธรรม

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าปัจจัยด้านคุณธรรมมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Grimm, Kohlberg, & White (1968) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทุจริตในการสอบและปัจจัยด้านคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านคุณธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทุจริตในการสอบโดยนักเรียนที่มีคุณธรรมสูงจะทำการทุจริตในการสอบต่ำ

Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, & Penny Armstead (1996) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบผลการวิจัยพบว่า มีสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ปัจจัยด้านศีลธรรม

สรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณธรรมที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ พบว่า ปัจจัยด้านคุณธรรมของนักเรียนนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ซึ่งนักเรียนที่มีคุณธรรมสูงจะทำการทุจริตในการสอบน้อยกว่านักเรียนที่มีคุณธรรมต่ำ

5.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Barnes (1975) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตทางการศึกษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทำการทุจริตทางการศึกษาเนื่องจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งใบปริญญาบัตร

Dweck (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทุจริตในการสอบกับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ของนักเรียนที่แตกต่างกัน คือ จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อทำคะแนนสอบให้ได้ดีและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อต้องการเรียนรู้จากรายวิชานั้นๆ จริง ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้โดยต้องการทำคะแนนสอบที่ดีนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทุจริตในการสอบ

Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, & Penny Armstead (1996) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบผลการวิจัยพบว่า มี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ปัจจัยด้านศีลธรรมและปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีแนวโน้มที่จะทำการทุจริตในการสอบมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

Erin Robinson (2004) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยบริบท ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในอาชีพ ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา

สรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทุจริตในการสอบ พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงหรือมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูงนั้นมีแนวโน้มที่จะทำการทุจริตในการสอบสูง

5.4 ปัจจัยด้านเจตคติ

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าปัจจัยด้านเจตคติมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Nonis & Swiff (1998) ได้กล่าวว่า ตัวแปรด้านเจตคติมีอิทธิพลหรือส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา โดยตัวแปรด้านเจตคติ ประกอบด้วยตัวแปรด้านสภาพความรู้สึกที่ห่างเหิน (alienation) โดยเป็นความห่างเหินจาก วัฒนธรรม ความรู้สึกของการไร้ซึ่งอำนาจ การแยกตัวออกห่างจากสังคม และการหลีกหนีจากบรรทัดฐานทางสังคม และตัวแปรด้านเหตุผลและการมีเหตุผลอันสมควร (neutralization) ที่จะทำการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Whitley (1998) ที่ได้อธิบายว่า ตัวแปรด้านเจตคติคติและตัวแปรด้านพฤติกรรมการทุจริตทางการศึกษามีความสัมพันธ์กัน โดยนักเรียนที่มีเจตคติหรือความรู้สึกที่ห่างเหินจากสิ่งต่าง ๆ (alienation) จะทำการทุจริตทางการศึกษาสูง

Crown & Spiller (1998) ได้กล่าวว่า ตัวแปรด้านเจตคติและตัวแปรด้านพฤติกรรมการทุจริตทางการศึกษามีความสัมพันธ์กัน

McCabe & Drinan (1999) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเจตคติทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการวิจัยได้พบว่ามีวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือการโกงในห้องเรียน โดยการทุจริตจะเกิดขึ้นเมื่อวัฒนธรรมของสถาบันหรือห้องเรียนได้ยอมรับการทุจริตโดยเห็นว่าการทุจริตเป็นเรื่องธรรมดา

สรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจตคติ พบว่านักเรียนที่มีเจตคติทางด้านลบต่อสังคมหรือการทำตัวให้เหินห่างจากสังคมหรือบริบทต่าง ๆ นั้น มีแนวโน้มที่จะทำการทุจริตในการสอบสูง

5.5 ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการจัดการในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Kohlberg (1976) ได้กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพในการจัดการ การขัดขวาง หรือการคุกคามต่าง ๆ ในห้องเรียน (In-Class Deterrent) นั้นจะช่วยลดการทุจริตทางการศึกษา และอาจส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมในการศึกษาของนักเรียน

Houston, John P. (1977) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการโกงในห้องเรียนในมหาวิทยาลัย (การคัดลอกตำตอบในแบบสอบเลือกตอบ) และทำการประมาณค่าความสำเร็จของการทดสอบก่อนเรียน ความมั่นใจ และความสำคัญของแบบสอบพบว่า การลอกคำตอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประมาณค่าความสำเร็จ ความมั่นใจในการประมาณค่าความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการลอกคำตอบ และความสำคัญของแบบสอบถูกพบว่าในแบบสอบที่เป็นรูปแบบเดียวกันมีความสำคัญสูงสุด

Leming (1978) ได้กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพในการจัดการ การขัดขวาง หรือการคุกคามต่าง ๆ ในห้องเรียน (in-class deterrent) นั้นจะช่วยลดการทุจริตทางการศึกษา และอาจส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมในการศึกษาของนักเรียน

Barnett & Dalton (1981) ได้กล่าวว่า การจัดการหรือการคุกคามในห้องเรียน (in-class deterrent) ในระหว่างการสอบของผู้เรียนนั้น ทำได้โดยการประกาศบทลงโทษสำหรับการทุจริตในการสอบ การใช้แบบสอบฉบับต่างระหว่างนักเรียนที่นั่งใกล้กันในการสอบแต่ละครั้ง การตรวจตรานักเรียนในขณะที่นักเรียนทำการสอบ และใช้แบบสอบแบบอัตนัยในการสอบ (essay tests)

Davis & Ludvigson (1995) ได้กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพในการจัดการหรือการขัดขวาง การคุกคามต่าง ๆ ในห้องเรียน (in-class deterrent) นั้นจะช่วยลดการทุจริตทางการศึกษา และอาจส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมในการศึกษาของนักเรียน

Crown & Spiller (1998) ได้กล่าวว่า การจัดการ กำหนดบทบาทของการยับยั้งหรือขัดขวางหรือการคุกคามในห้องเรียน (in-class deterrent) นั้นจะช่วยลดพฤติกรรมการทุจริต

Pullen (2000) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนจะทำการทุจริต เมื่อครูผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทุจริตหรือการโกงของนักเรียน

สรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ พบว่าการที่ครูผู้สอนมีการควบคุมหรือจัดการบริหารการคุมสอบสอบที่ดี เช่น การพูดกล่าวตักเตือนถึงโทษของการทุจริต การคุมสอบอย่างเข้มงวด และการใช้แบบสอบแบบอัตนัยเพื่อป้องกันการคัดลอกคำตอบ เป็นต้น สามารถส่งผลให้ผู้เรียนลดพฤติกรรมการทุจริตในการสอบได้

5.6 ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล

จากกการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษา ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Evans & Craig (1990) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของนักเรียนที่เขาทั้งหลายตัดสินใจทำการทุจริตหรือโกงโดยผลการศึกษาพบว่านักเรียนจะตัดสินใจทำการทุจริตเมื่อวัตถุประสงค์ของรายวิชาไม่ชัดเจนหรือครูผู้สอนขาดซึ่งความสามารถหรือประสิทธิภาพในการสอน

Daniel, Blount, & Ferrell (1991) ได้กล่าวว่าการทุจริตทางการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับความยากของเนื้อหาสาระของรายวิชาและการกดดันทางด้านเวลา

Nonis & Swiff (1998) ได้กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนทำการทุจริตหรือการโกงนั้น คือ ความกดดันทางด้านคะแนนสอบหรือเกรด การแข่งขัน ความเครียดจากการเรียน และการรับรู้ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านมาตรฐานการศึกษาและกฎระเบียบต่าง ๆ นอกจากนี้ นักเรียนที่มีเหตุผลอันสมควร (neutralization) ที่จะทำการทุจริตทางการศึกษานั้นจะอ้างตนหรือประกาศว่า ตนเองอยู่ในบรรทัดฐานทางสังคม แต่สภาพแวดล้อมบีบบังคับให้ตนเองเบี่ยงเบนออกจากบรรทัดฐานทางสังคม โดยจะทำการทุจริตทางการศึกษาซึ่งการกระทำของเขาไม่ได้เป็นพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ที่มีอยู่ตั้งแต่กำเนิด

สรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้เหตุผลในการทุจริตในการสอบนั้น พบว่า นักเรียนที่ทำการทุจริตในการสอบมักใช้เหตุผลในการอ้างถึงความจำเป็นที่ทำการทุจริต เช่น เนื้อหาหรือรายวิชาที่เรียนนั้นยากเกินไป ความเครียดจากการเรียน และความกดดันทางด้านเวลา

หรือแม้แต่การได้รับโอกาสที่อำนวยในการทุจริต เช่น ครูผู้คุมสอบไม่อยู่ในห้อง โต๊ะที่นั่งสอบติดกันเกินไป เป็นต้น ดังนั้นปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนทำการทุจริตในการสอบ

นอกจากปัจจัยด้านต่าง ๆ จะส่งผลต่อการทุจริตในการสอบแล้วนั้น ตัวแปรหรือปัจจัยดังกล่าวยังมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรซึ่งกันและกัน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยจะกล่าวในหัวข้อต่อไปนี้

5.7 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่าตัวแปรหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังข้อสรุปของงานวิจัยต่อไปนี้

Rest & Thoma (1985) ได้กล่าวไว้ว่าความแตกต่างทางด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณธรรม เช่นกัน

Thoma (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศและคุณธรรมด้านความมีเหตุผลหรือความถูกต้องและคุณธรรมด้านความรับผิดชอบหรือภาระหน้าที่ที่ต้องทำของนักเรียน โดยผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงจะมีคุณธรรมด้านความรับผิดชอบหรือภาระหน้าที่ที่ต้องช่วยเหลือคนอื่นถึงแม้ว่าสิ่งที่ช่วยเหลือนั้นจะเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เพศหญิงก็จะแสดงคุณธรรมด้านความรับผิดชอบมากว่า ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวพบว่ามีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Calabress & Cochran (1990) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การโกง และคุณธรรมของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศชาย โดยถือว่าเป็นธรรมชาติด้านการช่วยเหลือในสิ่งที่เป็นประโยชน์ของผู้อื่นในเพศหญิง ซึ่งคุณธรรมดังกล่าวสามารถแสดงออกโดยการช่วยเหลือนักเรียนคนอื่นในการโกงต่าง ๆ เช่น การทำการบ้านแทนเพื่อน การให้เพื่อนลอกข้อสอบ เป็นต้น

Pintrich & Garcia (1991) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือการได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ

Vallerand et al. (1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านเพศที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจภายในมากกว่าเพศชาย จากงานวิจัยดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่าแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจที่มีอยู่ในธรรมชาติ (Intrinsically Motivated) นั้น ซึ่งเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนหรือนักศึกษา โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจภายในสูงหรือมีความพึง

พอใจในการเรียนนั้นจะไม่มีการทุจริตทางการศึกษา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความแตกต่างทางด้านเพศมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมของนักเรียน

Murk & Adelman (1992) ได้กล่าวไว้ว่าความแตกต่างทางด้านอายุมีความสัมพันธ์กับคุณธรรม

Richardson (1994, อ้างถึงใน Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, & Penny Armstead, 1996) ได้กล่าวไว้ว่าความแตกต่างทางด้านแรงจูงใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถอธิบายได้ด้วยอายุ โดยนักเรียนที่ศึกษาในชั้นปีสุดท้ายมีแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้เพื่อที่จะให้รางวัลตัวเองในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, & Penny Armstead (1996) ได้กล่าวไว้ว่า การประสบความสำเร็จอย่างสูงในการศึกษาหรือการได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านคุณธรรมและแรงจูงใจ

สรุป จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างตัวแปรนั้น ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านคุณธรรม เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยและแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ดังนั้นจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ผู้วิจัยสรุปผลการสังเคราะห์ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ดังตารางที่ 2.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา	ผู้วิจัย																			
	Hetherington and Feldman (1964)	Bowers (1964)	Grimm, Kohlberg, and White (1968)	Jacobson, Berger, and Millham (1970)	Smith, Ryan, and Diggins (1975)	Bames (1975)	Kohlberg (1976)	Houston, John P. (1977)	Leming (1980)	Baird (1980)	Bamett and Dalton (1981)	Eisenberg and Lennon (1983)	Rest and Thoma (1985)	Dweck (1986)	Thoma (1986)	Haines et al. (1986)	Stern and Havlicec (1986)	Evans and Craig (1990)	Calabress and Cochran (1990)	Pintrich and Garcia (1991)	Daniel, Blount, and Ferrell (1991)
ปัจจัยด้านภูมิหลัง																					
เพศ				√	√			√	√	√		√				√			√		
อายุ		√				√		√		√			√				√		√		
เกรดเฉลี่ย	√	√																	√		
ระดับชั้นที่ศึกษา						√		√		√							√		√		
ปัจจัยด้านคุณธรรม			√												√						
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ														√						√	
ปัจจัยด้านเจตคติ																					
ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ							√		√		√										
ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล																		√			√

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา	ผู้วิจัย																			รวม (2 หน้า)
	Davis et al.(1992)	Vallerand et al. (1992)	Murk and Adelman (1992)	Lipson and McGavern (1993)	Richardson (1994)	Graham, Monday, O' Brien, and Steffers (1994)	Franklyn-Stokes and Newstead (1995)	Davis and Ludvigson (1995)	Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, and Penny Armstead (1996)	Diekhoff et al. (1996)	Nonis and Swiff (1998)	Whitley (1998)	Crown and Spiller (1998)	McCabe and Drinan (1999)	Pullen (2000)	Lene, Jeffrey, S. Shirley and Elizabeth (2001)	Kenneth J. Smith et al. (2002)	Delroy et al. (2003)	Erin Robinson (2004)	
ปัจจัยด้านภูมิหลัง																				
เพศ	√	√															√		√	12
อายุ	√		√	√	√	√	√			√		√				√	√			17
เกรดเฉลี่ย									√				√				√	√	√	8
ระดับชั้นที่ศึกษา		√		√	√		√					√				√	√			12
ปัจจัยด้านคุณธรรม			√						√											4
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ		√			√				√										√	6
ปัจจัยด้านเจตคติ											√		√	√			√			4
ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ								√					√		√		√			7
ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล											√						√			4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 2.3 จะเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ และมีนักวิจัยศึกษามากที่สุด สามารถจำแนกได้ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง คือ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ย (Hetherington & Feldman, 1964; Jacobson, Berger, & Millham, 1970; Leming, 1980; Davis et al., 1992) 2) ปัจจัยด้านคุณธรรม (Grimm, Kohlberg, & White, 1968; Thoma, 1986; Murk & Adelman, 1992) 3) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (Dweck, 1986; Pintrich & Garcia, 1991; Vallerand et al., 1992; Richardson, 1994) 4) ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (Kohlberg, 1976; Barnett & Dalton, 1981; Davis & Ludvigson, 1995) และ 5) ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (Evans & Craig, 1990; Nonis & Swiff, 1998; Kenneth J. Smith et al., 2002)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ทำให้ได้โมเดลการวิจัย ดังกรอบแนวคิดในการวิจัย ต่อไปนี้

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ผู้วิจัยจึงสร้างกรอบแนวคิดโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบ ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

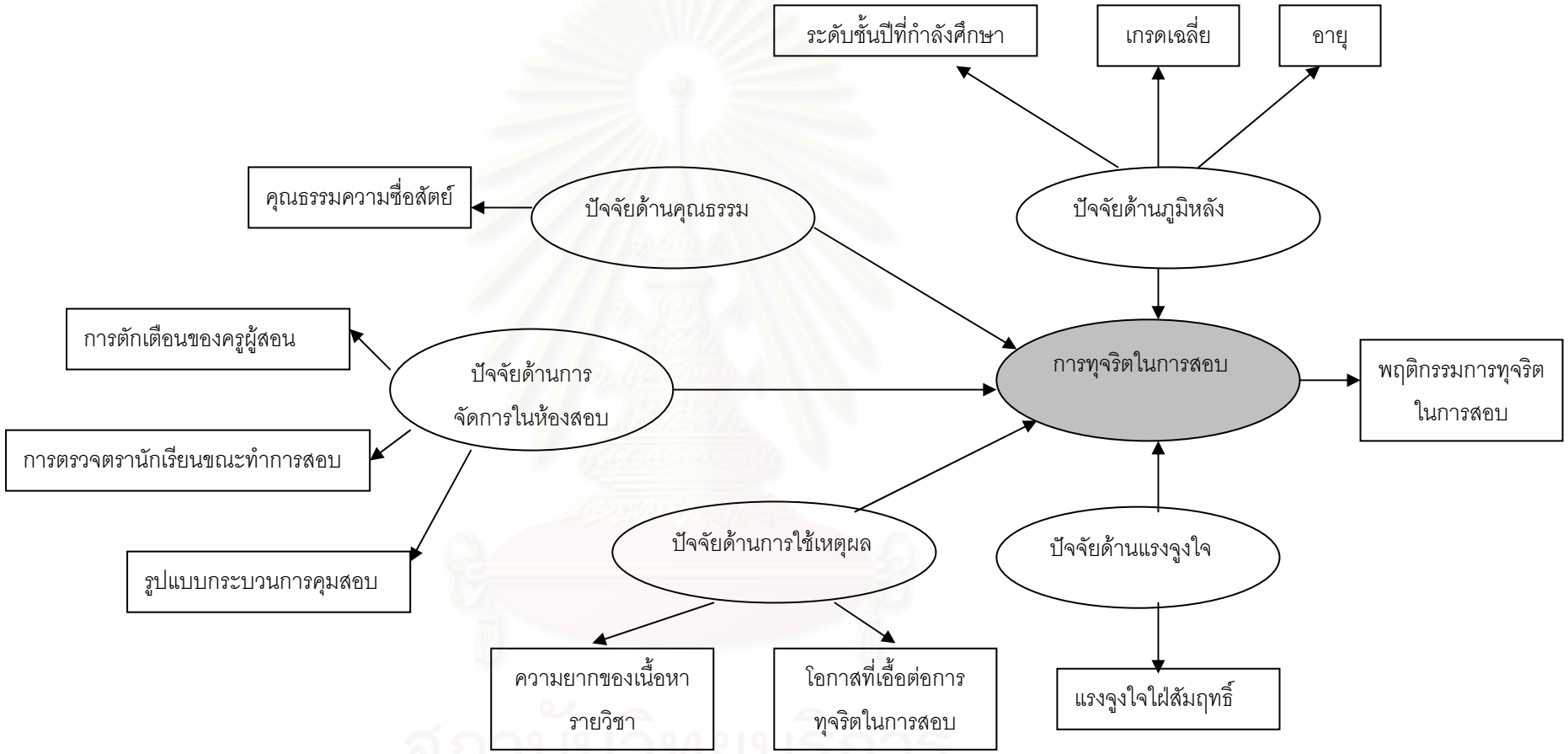

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

การศึกษาระยะที่ 1 การสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบและการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 107,622 คน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 540 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ 2 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดของลินด์แมน (Lindman, 1980 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) เนื่องมาจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล ซึ่งลินด์แมน เสนอว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างต้องมีอย่างน้อย 20 คน ต่อ 1 ตัวแปร โดยการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดโดยนับจากตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 11 ตัวแปร จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ส่วนแนวคิดที่ 2 คือแนวคิดของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970) เนื่องมาจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขนาดใหญ่ ซึ่งจากสูตรของยามาเน่ โดยให้ความคลาดเคลื่อน

±5 % จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่าเป็นฐาน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 600 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 600 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง 3 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งโรงเรียนตามสังกัด โดยผู้วิจัยทำการแบ่งโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ โรงเรียนรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มที่ 2 คือ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแบ่งขนาดของโรงเรียนแต่ละกลุ่ม เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียนไม่เกิน	120	คน
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนนักเรียนตั้งแต่	121-600	คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียนตั้งแต่	601-1,500	คน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียนตั้งแต่	1,500	คน ขึ้นไป

เนื่องจากโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 601-1,500 คน ขึ้นไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ

ขั้นที่ 2 เลือกโรงเรียนที่จะศึกษาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน และสุ่มเลือกโรงเรียนในแต่ละขนาด โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยได้จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดละ 3 โรงเรียน โดยแต่ละสังกัด มีโรงเรียนทั้ง 2 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random Sampling) ซึ่งทางผู้วิจัยกำหนดให้ทางโรงเรียนเป็นผู้สุ่มนักเรียนเอง โดยสุ่มนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 100 คน ต่อ 1 โรงเรียน

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน

กลุ่มที่	ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง
1	ขนาดใหญ่	1	100	100
	ขนาดใหญ่พิเศษ	2	200	200
2	ขนาดใหญ่	1	100	100
	ขนาดใหญ่พิเศษ	2	200	200
	รวม	**6**	**600**	**600**

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 9 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร ได้แก่ การทุจริตในการสอบ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร และเจตนาเชิงพฤติกรรม วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร และตัวแปรแฝงภายนอก 7 ตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านภูมิหลัง ปัจจัยด้านคุณธรรม ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ปัจจัยด้านเหตุผล ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 15 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยด้านภูมิหลัง 4 ตัวแปร ปัจจัยด้านคุณธรรม 1 ตัวแปร ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ 3 ตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล 2 ตัวแปร ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 1 ตัวแปร ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 1 ตัวแปร ปัจจัยด้านเจตนาเชิงพฤติกรรม 1 ตัวแปร และปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ 1 ตัวแปร

ตัวแปรแฝงภายนอกประกอบด้วย

1. **ปัจจัยด้านภูมิหลัง** (background) เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (age) เพศ (sex) ระดับชั้นที่กำลังศึกษา (year) และเกรดเฉลี่ย (grade)

2. **ปัจจัยด้านคุณธรรม (moral)** เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมคุณธรรมความซื่อสัตย์ (honesty)

3. **ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (manage in-class examination)** เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การตักเตือนจากครูผู้สอน (admonitions) การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (monitoring) และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (format)

4. **ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (reason)** เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ ความยากหรือความซับซ้อนของเนื้อหารายวิชา (difficulty) โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (access)

5. **ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (motivation)** เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation)

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย

การทุจริตในการสอบ (cheating) เป็นตัวแปรแฝงที่ศึกษาจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ (cheating behavior)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม เรื่อง การทุจริตในการสอบ มีจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามถามที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการทุจริตในการสอบ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ย แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 วิธีการทุจริตในการสอบ

แบบสอบถามตอนนี้เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยแบ่งวิธีการทุจริตในการสอบออกเป็น 3 วิธีหลัก คือ 1) ศึกษาลักษณะอาจารย์ 2) การโกง

โดยร่วมมือกัน และ 3) การโกงแบบทำคนเดียว แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ

โดยมีความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

3 หมายถึง ระดับพฤติกรรมมาก

2 หมายถึง ระดับพฤติกรรมปานกลาง

1 หมายถึง ระดับพฤติกรรมน้อย

0 หมายถึง ไม่เคยแสดงพฤติกรรมเลย

ตัวอย่างเครื่องมือแบบสอบถามวิธีการทุจริตในการสอบ ดังนี้

ข้อที่		เคย			ไม่เคย
		ระดับพฤติกรรม			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	
1	ฉันศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ				

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

โดยมีความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับพฤติกรรมมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับพฤติกรรมมาก

3 หมายถึง ระดับพฤติกรรมปานกลาง

2 หมายถึง ระดับพฤติกรรมน้อย

1 หมายถึง ระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างเครื่องมือแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อทำงานง่าย ๆ เสร็จแล้ว ฉันอยากจะทำงานที่ยาก ๆ ขึ้นไปอีก					

ส่วนที่ 1 ปัจจัยคุณธรรมความซื่อสัตย์ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ เช่น นักเรียนเคยขโมยของหรือไม่ หรือ นักเรียนเคยพูดโกหกหรือไม่ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการในห้องสอบของครูที่คุมสอบ เช่น การพูดกล่าวตักเตือนถึงโทษของการทุจริตในการสอบ การคุมสอบอย่างเข้มงวด และการใช้แบบสอบอัตนัย เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเหตุผลในการตัดสินใจที่จะทำการทุจริตในการสอบ เช่น ความยากของเนื้อหาบทเรียน โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (ครูคุมสอบไม่อยู่ในห้องสอบ เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ไม่ปิดกระดาษคำตอบ) เป็นต้น

ตอนที่ 4 มาตรวัดความเท็จ (the lie scale)

มาตรวัดความเท็จประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่แปลและเรียบเรียงมาจากแบบสำรวจบุคลิกภาพรวมของมินนิโซตา (Minnesota Multiphasic Personality Inventory = MMPI) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำมาใช้เพียงแค่ 10 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนในประเทศไทย

ตัวอย่างเครื่องมือแบบสอบถามมาตรวัดความเท็จ ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	สภาพความเป็นจริง	
		ใช่	ไม่ใช่
1	ฉันไม่เคยกังวลกับสิ่งใด ๆ เลย		

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ กำหนดนิยามของตัวแปร และโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

ขั้นตอนที่ 2 นำนิยามตัวแปรที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อคำถามตามโครงสร้างของตัวแปร

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ทางด้านการจัดกระบวนการคุมสอบ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความสอดคล้องของข้อคำถาม (item-objective congruence, IOC) และการใช้ภาษา และความถูกต้องของภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 5 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ตามเกณฑ์ของ ศิริชัย กาญจนวาสี (อ้างถึงใน ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง, 2544) กรณีที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนว่า สอดคล้อง เป็น 1 ไม่แน่ใจ เป็น 0 และไม่สอดคล้อง เป็น -1 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาว่าข้อความไม่เหมาะสม ได้ให้คำแนะนำด้านการปรับปรุงภาษา เพื่อให้ข้อคำถามมีความชัดเจน รัดกุม และเป็นที่เข้าใจตรงกันเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามดังกล่าวเรียนปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 3.2 การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ จำแนกเป็นรายด้าน ตามปัจจัยด้านต่าง ๆ

ปัจจัย	จำนวนข้อทั้งหมด	ค่า IOC			จำนวนข้อที่วัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
		< 0.5	0.67	1.00	
ด้านคุณธรรม	22	-	7	15	22
ด้านแรงจูงใจ	27	7	4	16	20
ด้านการใช้เหตุผล	10	1	-	9	9
ด้านการจัดการในห้องสอบ	12	3	2	7	9
วิธีการทุจริตในการสอบ	21	2	7	12	19

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 60 คน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบสอบถามทั้งฉบับ ของแบบสอบถามฉบับที่ 1 มีค่า 0.90

ตารางที่ 3.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ต้องการวัด

ตัวแปรที่ต้องการวัด	ค่าสัมสัมประสิทธิ์แอลฟา
วิธีการทุจริตในการสอบ	0.93
ด้านคุณธรรม	0.79
ด้านแรงจูงใจ	0.90
ด้านการจัดการในห้องสอบ	0.94
ด้านการใช้เหตุผล	0.95
ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ	0.90

ขั้นตอนที่ 7 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ คือ

1. ติดต่อขอจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในการสุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้วยแบบสอบถามกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง

3. โทรนัดวันและเวลาที่ทางโรงเรียนสะดวกให้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล กับฝ่ายธุรการของโรงเรียน

4. เตรียมแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอและอยู่ในสภาพเรียบร้อย

5. ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามกับนักเรียนด้วยตนเองตามวันเวลาที่โรงเรียนนัดหมาย

การคัดเลือกแบบสอบถามที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบหรือการคัดเลือกแบบสอบถาม ใช้สเกลความตรง (validity scale) ซึ่งเป็นสเกลที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงในแบบสำรวจบุคลิกภาพรวมของมินนิโซตา (Minnesota Multiphasic Personality Inventory = MMPI) ซึ่งแบบสำรวจ MMPI สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการตรวจเค้าเงื่อนแห่งพฤติกรรมแปรปรวน ว่ามีอยู่ในตัวบุคคลบ้างหรือไม่เพียงใด โดยแบบสำรวจประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมด 566 ข้อ ในบรรดาข้อกระทงทั้งหมดที่ถาม มีส่วนหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความจริงใจในการตอบโดยเฉพาะแทรกอยู่ โดยสเกลความตรงมี 4 สเกล ดังนี้

1. คะแนนตอบไม่ได้ (the question score)
2. คะแนนหลอกลวง (the lie score)
3. คะแนนความตรง (validity score)
4. คะแนนแก้ไข (the correction score)

จากสเกลความตรงทั้ง 4 สเกล ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้เพียง 1 สเกล คือ สเกลคะแนนหลอกลวง คะแนนหลอกลวง (the lie score) ซึ่งสเกลคะแนนหลอกลวงนี้ เป็นข้อความที่เกี่ยวกับลักษณะอันเป็นที่ปรารถนาของสังคม ซึ่งเน้นข้อความที่ไม่น่าจะจริง ถ้าตอบด้วยความจริงใจ เช่น “ฉันยิ้มกับทุก ๆ คนที่ฉันพบเห็น” หรือ “ฉันไม่เคยนึกอิจฉาใครเลย” บุคคลใด

ตอบข้อที่มีข้อความดังกล่าวเป็นจำนวนมากถือว่าเป็นคะแนนหลอกลวง เพราะเป็นการพยายามทำให้ผู้อื่นประทับใจในตัวเขา (สมพร สุทัศนีย์, 2545)

คะแนนหลอกลวง (the lie score)

คะแนนหลอกลวง (the lie score) ในแบบสำรวจ MMPI มีข้อกระทงอยู่จำนวน 15 ข้อ ที่เกี่ยวกับการกระทำซึ่งเป็นที่พึงพอใจของสังคม ซึ่งมีบุคคลเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะตอบตามความเป็นจริง เช่น ข้อกระทงที่ว่า “ข้าพเจ้าชอบทุกคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก” ดังนั้นถ้าบุคคลใดตอบข้อกระทงดังกล่าวเหล่านี้ว่า *ใช่* เป็นจำนวนมาก ๆ จะเป็นการตอบที่บิดเบือนความจริง (เกื้อ กระแสโสม, 2538) โดยข้อกระทงทั้ง 15 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกนำมาใช้เพียง 10 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนในประเทศไทย

จากการตรวจสอบคะแนนหลอกลวงนั้น สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการคัดเลือกแบบสอบถาม โดยขั้นแรกผู้วิจัยจะทำการตรวจให้คะแนนในสเกลตรวจสอบความตรงดังกล่าวก่อน โดยถ้าใครตอบบิดเบือนจากความเป็นจริง จะได้ 1 คะแนน ถ้าคะแนนในสเกลหลอกลวงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดผู้วิจัยก็จะไม่ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสิน คือ ถ้านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามได้คะแนนดิบ ตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ในการคัดเลือกแบบสอบถาม (Hathaway & Mckinley, 1951) ถึงแม้แบบสอบถามของผู้วิจัยจะมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน แต่ผู้วิจัยก็ใช้เกณฑ์นี้ในการตัดสินเช่นเดียวกันกับ Hathaway & Mckinley

ตารางที่ 3.4 จำนวนแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

โรงเรียน	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือก	อัตราการตอบกลับ (ร้อยละ)
โรงเรียนที่ 1	100	82	82
โรงเรียนที่ 2	100	95	95
โรงเรียนที่ 3	100	85	85
โรงเรียนที่ 4	100	94	94
โรงเรียนที่ 5	100	90	90
โรงเรียนที่ 6	100	94	94
รวม	**600**	**540**	**90**

จากตารางพบว่า จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและตอบกลับทั้งหมดจำนวน 600 ฉบับนั้น มีจำนวนแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 540 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบ

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

2. วิเคราะห์วิธีการทุจริตในการสอบ โดยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบ

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

2. วิเคราห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาโมเดลเพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

เกณฑ์การพิจารณาตัวแปร 2 ตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ อ้างถึงใน เพ็ญภัคร พื้นผา, 2547)

ตารางที่ 3.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้พิจารณาตัวแปร 2 ตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
$r \geq .80$	สูง
$.6 \leq r < .8$	ค่อนข้างสูง
$.4 \leq r < .6$	ปานกลาง
$.2 \leq r < .4$	ค่อนข้างต่ำ
$r < .2$	ต่ำ

4. ศึกษาวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL version 8.80 student edition)

การศึกษาระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางป้องกันการทุจริตในการสอบ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15,240 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 107,622 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 107,622 คน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่สอนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน และนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 5 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเป็นผู้ที่เคยทุจริตในการสอบ

ครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเป็นผู้ที่เคยคุมสอบ และทำหน้าที่อยู่ฝ่ายปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเป็นผู้ที่อยู่ในแวดวงทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เรื่องแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย

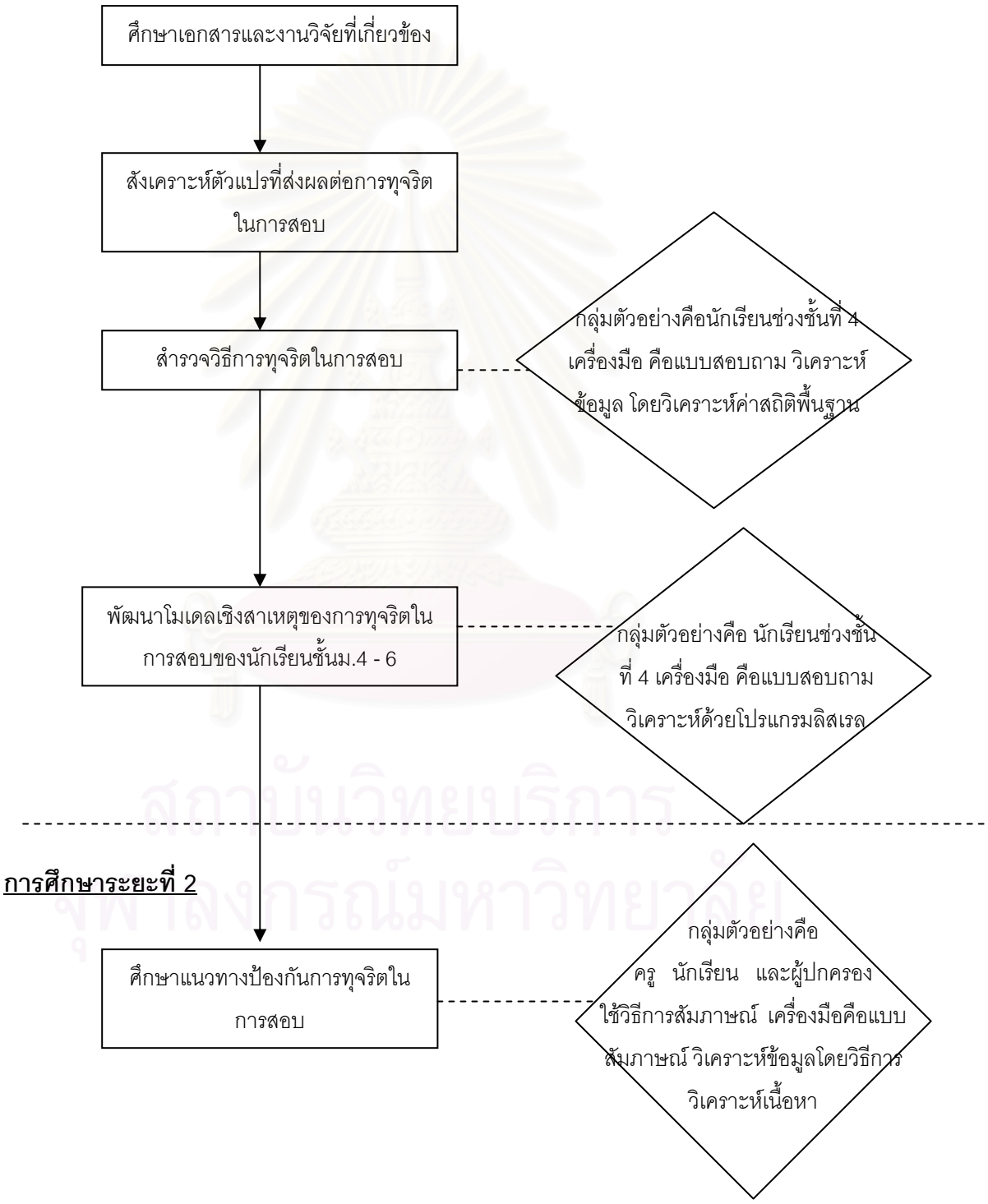

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่ง (kutosis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows 13.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สังเกตได้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows 13.00

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL version 8.80 student edition)

ตอนที่ 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครของนักเรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

$\bar{x}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (coefficient of variation)
MIN	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด (minimum)
MAX	หมายถึง	คะแนนสูงสุด (maximum)
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้ (skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง (kurtosis)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
Λ_x	หมายถึง	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายนอกแฝง
Λ_y	หมายถึง	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายในแฝง
Γ	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฝงไปตัวแปรภายในแฝง
Φ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฝง
Ψ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายในแฝง
Θ_δ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
Θ_ε	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายในสังเกตได้
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (regression coefficient)
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย (coefficient of determination)
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ (degree of freedom)
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความเป็นปกติ (Normal Fit Index)
RFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสัมพันธ์ (Relative Fit Index)
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

BACK	หมายถึง	ปัจจัยด้านภูมิหลัง
MORAL	หมายถึง	ปัจจัยด้านคุณธรรม
MANAGE	หมายถึง	ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ
REASON	หมายถึง	ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล
MOTIVE	หมายถึง	ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล
CHEAT	หมายถึง	การทุจริตในการสอบ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

AGE	หมายถึง	อายุ
YEAR	หมายถึง	ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา
GRADE	หมายถึง	เกรดเฉลี่ย
MO_RAL	หมายถึง	คุณธรรมความซื่อสัตย์
TEACH_SP	หมายถึง	การตักเตือนของครูผู้สอน
TE_CHECK	หมายถึง	การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ
FOR_MAT	หมายถึง	รูปแบบกระบวนการคุมสอบ
DIF_CONT	หมายถึง	ความยากของเนื้อหารายวิชา
SUP_CHEA	หมายถึง	โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ
ACH_MO	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
CHEAT_BE	หมายถึง	พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้แบ่งการนำเสนอเป็นส่วนเดียว คือ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ขั้นตอนนี้ เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่ใช้ในการวิจัย

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	270	52.73
1.2 หญิง	242	47.27
รวม	**512**	**100**
2. อายุ		
2.1 16 ปี	225	44.12
2.2 17 ปี	141	27.64
2.3 18 ปี	92	18.04
2.4 ไม่ตอบ	52	10.20
รวม	**510**	**100**
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
3.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4	231	45.47
3.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5	149	29.33
3.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6	128	25.20
รวม	**508**	**100**
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
4.1 ต่ำกว่า2.00	20	3.92
4.2 2.01-2.50	125	24.46
4.3 2.51-3.00	139	27.20
4.4 3.01-3.49	128	25.05
4.5 3.50 ขึ้นไป	99	19.37
รวม	**511**	**100**

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการทุจริตในการสอบพบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 52.73 และเป็นเพศหญิงจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 มีอายุเท่ากับ 16 ปีมากที่สุดจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคืออายุ 17 ปี, 18 ปี และ ไม่ตอบ เป็นจำนวน 141, 92, และ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 27.64, 18.04, และ10.20 ตามลำดับ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4มากที่สุดจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 45.47 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นจำนวน 149, และ 128 คิดเป็นร้อยละ 29.33, และ 25.20 ตามลำดับ มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ 2.51-3.00 มากที่สุดจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมาคือเกณฑ์ 3.01-3.49, 2.01-2.50, 3.50 ขึ้นไป และต่ำกว่า 2.00 เป็นจำนวน 128, 125, 99 และ 20 คนคิดเป็นร้อยละ 25.05, 24.46, 19.37 และ3.92 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4

จากการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้แบบสอบถามโดยข้อคำถามเป็นตัวแทนของพฤติกรรมการลอกข้อสอบ ทั้งหมด 19 พฤติกรรม โดยแบ่งพฤติกรรมการทุจริตในการสอบออกเป็น 3 วิธีการหลัก คือ 1) วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ 2) วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน และ 3) วิธีการโกงแบบทำคนเดียว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบ

ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยการใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

ส่วนที่ 1 ผลการสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบ

จากการสำรวจพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการสอบตามพฤติกรรมการลอกข้อสอบ ทั้งหมด 19 พฤติกรรมหรือไม่ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตาม 3 วิธีการหลัก และรายพฤติกรรมย่อย โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2-4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์

วิธีการ	จำนวน (%)	
	เคย	ไม่เคย
ศึกษาลักษณะอาจารย์		
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	442 (81.90)	98 (18.10)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	437 (80.90)	103 (19.10)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	400 (74.10)	140 (25.90)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ	383 (70.90)	157 (29.10)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	366 (67.80)	174 (32.20)
ค่าเฉลี่ย	**406 (75.11)**	**134 (24.89)**

จากตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า นักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบ ภาพรวมเฉลี่ยแล้วจำนวน 406 คน คิดเป็นร้อยละ 75.11 โดยพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำมากที่สุด ได้แก่พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ จำนวน 442 คน คิดเป็นร้อยละ 81.90 และพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำน้อยที่สุด ได้แก่ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน

วิธีการ	จำนวน (%)	
	เคย	ไม่เคย
การโกงโดยร่วมมือกัน		
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	452	88
	(83.70)	(16.30)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	409	131
	(75.70)	(24.30)
3. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	399	141
	(73.90)	(26.10)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	386	154
	(71.50)	(28.50)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	335	205
	(62.00)	(38.00)
ค่าเฉลี่ย	**396**	**144**
	(73.34)	**(26.66)**

จากตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า นักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกันมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบ ภาพรวมเฉลี่ยแล้วจำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 โดยพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำมากที่สุด ได้แก่เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ จำนวน 452 คน คิดเป็นร้อยละ 83.70 และพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำน้อยที่สุด ได้แก่ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว

วิธีการ	จำนวน (%)	
	เคย	ไม่เคย
การโกงแบบทำคนเดียว		
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	405	135
	(75.00)	(25.00)
2. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	404	136
	(68.70)	(31.30)
3. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	394	146
	(73.00)	(27.00)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	355	185
	(65.70)	(34.30)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	337	203
	(62.40)	(37.60)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	329	211
	(60.90)	(39.10)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	311	229
	(57.60)	(42.40)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	293	247
	(54.30)	(45.70)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	284	256
	(53.10)	(46.90)
ค่าเฉลี่ย	**314**	**194**
	(64.07)	**(35.93)**

จากตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมของนักเรียนในการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า นักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียวมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบ ภาพรวมเฉลี่ยแล้วจำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 64.07 โดยพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำมากที่สุด ได้แก่ แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว จำนวน 405 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และพฤติกรรมทุจริตที่นักเรียนกระทำน้อยที่สุด ได้แก่ แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10

จากตารางที่ 4.2-4.4 การสำรวจพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการสอบตามพฤติกรรมการลอกข้อสอบ ทั้งหมด 19 พฤติกรรม โดยแบ่งพฤติกรรมการทุจริตในการสอบออกเป็น 3 วิธีการหลัก พิจารณา 2 พฤติกรรม คือเคยทุจริตในการสอบรายพฤติกรรมนั้นและไม่เคยทุจริตในการสอบรายพฤติกรรมนั้น ผลการสำรวจพบว่า

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบจำแนกตามรายวิธีการ พบว่า ในวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ นักเรียนมีการกระทำทุจริตในการสอบมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 406 คน คิดเป็นร้อยละ 75.11 รองลงมาคือวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 396 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 และวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 314 คิดเป็นร้อยละ 64.07 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบจำแนกตามรายพฤติกรรม พบว่า จำนวนนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบอยู่ระหว่างจำนวน 284-452 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10-83.70 โดยพฤติกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมเคยทุจริตจำนวนมากที่สุด คือพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ จำนวน 452 คิดเป็นร้อยละ 83.70 รองลงมาคือพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ จำนวน 442 คน คิดเป็นร้อยละ 81.90 พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ จำนวน 437 คน คิดเป็นร้อยละ 80.90 และพฤติกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมเคยทุจริตจำนวนน้อยที่สุดคือพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ จำนวน 284 คิดเป็นร้อยละ 53.10

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบจำแนกตามวิธีการหลักพบว่าในวิธีการโกงแบบทำคนเดียว นักเรียนไม่กระทำการทุจริตมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 194 คน คิดเป็นร้อยละ 35.93 รองลงมาคือวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 144 คน คิดเป็นร้อยละ26.66 และวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ134 คน คิดเป็นร้อยละ 24.89

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบจำแนกตามรายพฤติกรรมนั้น พบว่า จำนวนนักเรียนที่ไม่เคยทุจริตในการสอบอยู่ระหว่างจำนวน 88-256 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30-46.90 จำแนกตามรายพฤติกรรม โดยพฤติกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เคยทุจริตจำนวนมากที่สุด คือพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 พฤติกรรมแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ จำนวน 229

คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 และพฤติกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เคยทุจริตจำนวนน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ16.30 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบ

จากการสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างว่ามีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบตามพฤติกรรมการลอกข้อสอบ ทั้งหมด 19 พฤติกรรม ใน 3 วิธีการหลัก ดังที่กล่าวมาแล้วในส่วนที่ 1 และในส่วนที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเฉพาะที่เคยทุจริตในการสอบ จำแนกเป็นวิธีการหลัก และรายพฤติกรรมย่อย โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.5-4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์

วิธีการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความหมาย
ศึกษาลักษณะอาจารย์			
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	2.60	1.098	มาก
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	2.55	1.080	มาก
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	2.41	1.133	มาก
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ	2.28	1.155	ปานกลาง
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	2.20	1.241	ปานกลาง
รวม	**2.40**	**1.1414**	**มาก**

จากตารางที่ 4.5 ระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาจากลักษณะอาจารย์ พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีการทุจริตอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมสังเกต

ลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}$ =2.60) รองลงมาคือพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =2.55) และพฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =2.41) ส่วนพฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ ($\bar{x}$ =2.28) และพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =2.20)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน

วิธีการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความหมาย
การโกงโดยร่วมมือกัน			
1. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	2.55	1.151	มาก
2. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	2.54	1.039	มาก
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	2.49	1.112	มาก
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	2.32	1.138	ปานกลาง
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	2.07	1.070	ปานกลาง
รวม	**2.39**	**1.104**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 ระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีการทุจริตอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}$ =2.55) รองลงมาคือพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =2.54) และพฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =2.49) ส่วน

พฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลางมีอยู่ 2 หัวข้อ ได้แก่ พฤติกรรมร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ ($\bar{x}$=2.32) และพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อน ๆ มีเวลาในการลอกข้อสอบ ($\bar{x}$=2.07)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว

วิธีการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความหมาย
การโกงแบบทำคนเดียว			
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	2.36	1.161	ปานกลาง
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	2.26	1.158	ปานกลาง
3. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	2.13	1.168	ปานกลาง
4. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	2.12	1.280	ปานกลาง
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	1.89	1.152	ปานกลาง
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	1.85	1.136	ปานกลาง
7. แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	1.72	1.108	ปานกลาง
8. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	1.54	1.009	น้อย
9. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	1.48	0.993	น้อย
รวม	**1.93**	**1.138**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.7 ระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีการทุจริตอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมที่อยู่ในระดับน้อยจำนวน 2 หัวข้อ ได้แก่ พฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ ($\bar{x}$=1.54) และพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน ($\bar{x}$=1.48) ส่วนอีก 7 พฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว ($\bar{x}$=2.36) พฤติกรรมจดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ ($\bar{x}$=2.26) พฤติกรรมจดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น ($\bar{x}$=2.13) พฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น ($\bar{x}$=2.12) พฤติกรรมจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตาม

ส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง ($\bar{x}$ =1.89) พฤติกรรมแอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ ($\bar{x}$ =1.85) และพฤติกรรมแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ ($\bar{x}$ =1.72) ตามลำดับ

จากตาราง 4.5-4.7 การสำรวจระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบทั้ง 3 วิธีการหลัก พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบในวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ และวิธีการโกงโดยร่วมมืออยู่ในระดับสูง ส่วนวิธีการโกงแบบทำคนเดียวนักเรียนมีพฤติกรรมการทุจริตอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้งหมด 19 พฤติกรรม แบ่งออกเป็น 3 วิธีการหลัก พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับมากทั้งหมด 6 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ พฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูกหู เป็นต้น พฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้ฉันมีเวลาในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ

นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด 11 พฤติกรรม ได้แก่พฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ พฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ พฤติกรรมร่วมมือกับเพื่อนๆ วางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบเดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว พฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น พฤติกรรมจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง พฤติกรรมแอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ พฤติกรรมจดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ และพฤติกรรมแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ

นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด 2 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ และพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมทุจริตในการสอบ จำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนเฉพาะที่เคยทุจริตในการสอบจำแนกเป็นรายวิธีการหลัก และรายพฤติกรรมย่อยในส่วนที่ 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ไก้แก่ เพศ อายุ ระดับที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.8-4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=270)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศชาย
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	240 (88.88)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	235 (87.03)
5. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	215 (79.63)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ	207 (76.66)
4. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	195 (72.22)

จากตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนชายทั้งหมด 270 คน ในภาพรวมนักเรียนชายมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 195-240 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 - 88.88 ของนักเรียนชายทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า

พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 รองลงมาคือพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 87.03 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=242)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศหญิง
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	202 (83.47)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	202 (83.47)
5. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	185 (76.47)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ	176 (72.72)
4. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	171 (70.66)

จากตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนหญิงทั้งหมด 242 คน ในภาพรวมนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 171-202 คน คิดเป็นร้อยละ 70.66-83.47 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเท่ากัน จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 83.47 เท่ากัน ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ เป็นจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 70.66

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=270)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศชาย
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	240 (88.88)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	222 (82.22)
3. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	209 (77.41)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	206 (76.30)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	173 (64.07)

จากตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนชายทั้งหมด 270 คน ในภาพรวมนักเรียนชายมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 173-240 คน คิดเป็นร้อยละ 64.07-88.88 ของนักเรียนชายทั้งหมด เมื่อพิจารณาเฉพาะรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 รองลงมาคือ พฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบเดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 64.07

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=242)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศหญิง
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	212 (87.60)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	190 (78.51)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	187 (77.27)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	180 (74.38)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	162 (66.94)

จากตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนหญิงทั้งหมด 242 คน ในภาพรวมนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 162-212 คน คิดเป็นร้อยละ 66.94-87.60 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า ในพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 87.60 รองลงมาคือ พฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 78.51 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 66.94

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการการโกงแบบทำคนเดียว (n=270)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศชาย
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	219 (81.11)
2. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	213 (78.88)
3. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	195 (72.22)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	173 (64.07)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	172 (63.70)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	162 (60.00)
7. แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	155 (57.40)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	141 (52.22)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	129 (47.77)

จากตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชายที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนชายทั้งหมด 270 คน ในภาพรวมนักเรียนชายมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 129-219 คน คิดเป็นร้อยละ 47.77-81.11 ของนักเรียนชายทั้งหมด เมื่อพิจารณาเฉพาะรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 81.11 รองลงมาคือ พฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 78.88 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือหรือเพจเจอร์ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 47.77

ตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=242)

วิธีการ	จำนวน (%) เพศหญิง
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	199 (82.23)
2. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	191 (78.92)
3. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	186 (76.85)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	182 (75.20)
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	167 (69.00)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	165 (68.18)
7. แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	156 (64.46)
8. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	155 (64.04)
9. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	152 (62.81)

จากตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของนักเรียนหญิงที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนหญิงทั้งหมด 242 คน ในภาพรวมนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 152-199 คน คิดเป็นร้อยละ 62.81-82.23 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า ในพฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ มีจำนวนมากที่สุด 199 คน คิดเป็นร้อยละ 82.23 รองลงมาคือพฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 78.92 ส่วนพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อนมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 62.81

ตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการในสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=225)

วิธีการ	จำนวน (%) 16 ปี
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	210 (93.33)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	204 (90.67)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	188 (83.56)
4. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	188 (83.56)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	182 (81.33)

จากตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 16 ปี ทั้งหมด 225 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 182-210 คน คิดเป็นร้อยละ 81.33-93.33 ของนักเรียนอายุ 16 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 81.33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.15 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=141)

วิธีการ	จำนวน (%) 17 ปี
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	115 (81.56)
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	113 (80.14)
4. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	105 (74.47)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	99 (70.21)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	89 (63.12)

จากตารางที่ 4.15 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 17 ปี ทั้งหมด 141 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 17 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 89-115 คน คิดเป็นร้อยละ 63.12-81.56 ของนักเรียนอายุ 17 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า **พฤติกรรม**สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 81.56 เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ เป็นจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 63.12

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.16 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=92)

วิธีการ	จำนวน (%) 18 ปี
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	75 (81.52)
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	74 (80.43)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	65 (70.65)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	56 (60.87)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	55 (59.78)

จากตารางที่ 4.16 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 18 ปี ทั้งหมด 92 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 55-75 คน คิดเป็นร้อยละ 59.78-81.52 ของนักเรียนอายุ 18 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 81.52 เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 59.78 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.17 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=52)

วิธีการ	จำนวน (%) ไม่ตอบ
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	45 (86.53)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	43 (82.69)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	42 (80.77)
4.ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	40 (76.92)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	40 (76.92)

จากตารางที่ 4.17 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนที่ไม่ตอบอายุทั้งหมด 52 คน ในภาพรวมนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 40-45 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92-86.53 ของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 86.53 และพฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบกับพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบมีจำนวน 43 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ถือว่าเป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.18 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=225)

วิธีการ	จำนวน (%) 16 ปี
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	206 (91.56)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	197 (87.56)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	190 (84.44)
4.วางแผนกับเพื่อนๆจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	185 (82.22)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	168 (74.67)

จากตารางที่ 4.18 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 16 ปี ทั้งหมด 225 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 168-206 คน คิดเป็นร้อยละ 74.67-91.56 ของนักเรียนอายุ 16 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 91.56 ส่วนพฤติกรรมที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 74.67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.19 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=141)

วิธีการ	จำนวน (%) 17 ปี
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	121 (85.82)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	103 (73.05)
3. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	100 (70.92)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	96 (68.09)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	75 (53.19)

จากตารางที่ 4.19 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 17 ปี ทั้งหมด 141 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 17 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 75-121 คน คิดเป็นร้อยละ 53.19-85.82 ของนักเรียนอายุ 17 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน121 คน คิดเป็นร้อยละ 85.82 พฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.20 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=92)

วิธีการ	จำนวน (%) 18 ปี
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	78 (84.78)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	72 (78.26)
3. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	61 (66.30)
4. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	60 (65.22)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	53 (57.61)

จากตารางที่ 4.20 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 18 ปี ทั้งหมด 92 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 53-78 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61-84.78 ของนักเรียนอายุ 18 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 84.78 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.21 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือ (n=52)

วิธีการ	จำนวน (%) ไม่ตอบ
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	47 (90.38)
2. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	44 (84.62)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	44 (84.62)
4. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	42 (80.77)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	39 (75.00)

จากตารางที่ 4.21 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนไม่ตอบอายุทั้งหมด 52 คน ในภาพรวมนักเรียนไม่ตอบอายุ มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 39-47 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00-90.38 ของนักเรียนไม่ตอบอายุทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 90.38 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

ตารางที่ 4.22 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปีที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=225)

วิธีการ	จำนวน (%) 16 ปี
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	197 (87.56)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	184 (81.78)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	181 (80.44)
4. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	165 (73.33)
5. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	165 (73.33)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	158 (70.22)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	158 (70.22)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	151 (67.11)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	147 (65.33)

จากตารางที่ 4.22 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 16 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 16 ปี ทั้งหมด 225 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 147-197 คน คิดเป็นร้อยละ 65.33-87.56 ของนักเรียนอายุ 16 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 87.56 ส่วนพฤติกรรมฉันแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 65.33

ตารางที่ 4.23 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=141)

วิธีการ	จำนวน (%) 17 ปี
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	101 (71.63)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	96 (68.09)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	87 (61.70)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	86 (60.99)
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	80 (56.74)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	78 (55.32)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	72 (51.06)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	63 (44.68)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	61 (43.26)

จากตารางที่ 4.23 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 17 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 17 ปี ทั้งหมด 141 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 17 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 61-101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.26-71.63 ของนักเรียนอายุ 17 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว มีจำนวนมากที่สุด 101 คน คิดเป็นร้อยละ 71.63 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 43.26

ตารางที่ 4.24 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=92)

วิธีการ	จำนวน (%) 18 ปี
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	71 (77.17)
2. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	67 (72.83)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	64 (69.57)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	62 (67.39)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	57 (61.96)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	55 (59.78)
7. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	44 (47.83)
8. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	43 (46.74)
9.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	43 (46.73)

จากตารางที่ 4.24 จำนวน และร้อยละของนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนอายุ 18 ปี ทั้งหมด 92 คน ในภาพรวมนักเรียนอายุ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 43 -71 คน คิดเป็นร้อยละ 46.73-77.17 ของนักเรียนอายุ 18 ปีทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน71 คน คิดเป็นร้อยละ 77.17 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ และพฤติกรรมแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 46.73

ตารางที่ 4.25 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=52)

วิธีการ	จำนวน (%) อื่น ๆ
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	43 (82.69)
2. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	42 (80.77)
3. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	40 (76.92)
4. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	40 (76.92)
5.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	38 (73.08)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	37 (71.75)
7. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	36 (69.23)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	35 (67.31)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	34 (65.38)

จากตารางที่ 4.25 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนไม่ตอบอายุทั้งหมด 52 คน ในภาพรวมนักเรียนไม่ตอบอายุ มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 34-43 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38-82.69 ของนักเรียนไม่ตอบอายุทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 82.69 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38

ตารางที่ 4.26 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์
(n=231)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.4
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	220 (95.24)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	210 (90.91)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ	199 (86.15)
4. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	197 (85.28)
5. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	196 (84.85)

จากตารางที่ 4.26 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 231 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 196-220 คิดเป็นร้อยละ 84.85-95.24 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด 220 คน คิดเป็นร้อยละ 95.24 ส่วนพฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85

ตารางที่ 4.27 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=149)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.5
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	117 (78.52)
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	116 (77.85)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	100 (67.11)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	96 (64.43)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	90 (60.40)

จากตารางที่ 4.27 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 149 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 90-117 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40-78.52 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน117 คน คิดเป็นร้อยละ 78.52 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.28 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.6
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	110 (85.94)
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	106 (82.81)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	104 (81.25)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อโกงข้อสอบ	88 (68.75)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ	79 (61.72)

จากตารางที่ 4.28 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 79-110 คน คิดเป็นร้อยละ 61.72-85.94ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด 110 คน คิดเป็นร้อยละ 85.94 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด 79 คน คิดเป็นร้อยละ 61.72

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.29 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=231)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.4
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	216 (93.51)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	204 (88.31)
3. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	201 (87.01)
4. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	200 (86.58)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	183 (79.22)

จากตารางที่ 4.29 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 231 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 183-216 คน คิดเป็นร้อยละ 79.22-93.51 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ จำนวนมากที่สุด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 93.51 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน183 คน คิดเป็นร้อยละ 79.22

ตารางที่ 4.30 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=149)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.5
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	120 (80.54)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	109 (73.15)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	102 (68.46)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	91 (61.07)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	77 (51.68)

จากตารางที่ 4.30 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 149 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 77-120 คน คิดเป็นร้อยละ 51.68-80.54 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน120 คน คิดเป็นร้อยละ 80.54 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 51.68

ตารางที่ 4.31 **จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน** (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.6
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	116 (90.63)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	107 (83.59)
3. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	94 (73.44)
4. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	86 (67.19)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	75 (58.59)

จากตารางที่ 4.31 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 75-116 คน คิดเป็นร้อยละ 58.59-90.63 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน116 คน คิดเป็นร้อยละ 90.63 ส่วนพฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้นมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 58.59

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.32 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=231)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.4
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	205 (88.74)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	198 (85.71)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	192 (83.12)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	184 (79.65)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	180 (77.92)
6.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	177 (76.62)
7. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	173 (74.89)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	168 (72.72)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	162 (70.13)

จากตารางที่ 4.32 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 231 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 162-205 คน คิดเป็นร้อยละ 70.13-88.74 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 88.74 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 70.13

ตารางที่ 4.33 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=149)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.5
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	100 (67.11)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	93 (62.42)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	88 (59.06)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	78 (52.35)
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	73 (48.99)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	71 (47.65)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	66 (44.30)
8. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	63 (42.28)
9. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	60 (40.27)

จากตารางที่ 4.33 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด 149 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 60-100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.27-67.11 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 100 คน คิกเป็นร้อยละ 67.11 ส่วนพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.27

ตารางที่ 4.34 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) ม.6
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	103 (80.47)
2. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	100 (78.13)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	94 (73.43)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	93 (72.66)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	86 (67.19)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	83 (64.84)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	68 (53.13)
8. แอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	65 (50.78)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	59 (46.09)

จากตารางที่ 4.34 จำนวน และร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 59-103 คน คิดเป็นร้อยละ 46.09-80.47 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 80.47 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 46.09

ตารางที่ 4.35 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=48)

วิธีการ	จำนวน (%) ต่ำกว่า2.00
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	42 (87.50)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	40 (83.33)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	39 (81.25)
4. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	39 (81.25)
5. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	38 (79.17)

จากตารางที่ 4.35 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด 48 คน โดยในภาพรวมนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 38-42 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17-87.50 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ส่วนพฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นฉันจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17

ตารางที่ 4.36 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=125)

วิธีการ	จำนวน (%) 2.01-2.50
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	109 (87.20)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	107 (85.60)
3. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	99 (79.20)
4. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	99 (79.20)
5. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	99 (79.20)

จากตารางที่ 4.36 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ทั้งหมด 125 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.01-2.50 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 99-109 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20-87.20 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.01-2.50ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน109 คน คิดเป็นร้อยละ 87.20 ส่วนพฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อโกงข้อสอบ พฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ และพฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยเท่ากัน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20

ตารางที่ 4.37 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=139)

วิธีการ	จำนวน (%) 2.51-3.00
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	115 (82.73)
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	112 (80.57)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	102 (73.38)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	98 (70.50)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	91 (65.47)

จากตารางที่ 4.37 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ทั้งหมด 139 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 91-115 คน คิดเป็นร้อยละ 65.47-82.73 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.51-3.00ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบจำนวนมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 82.73 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 64.47

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.38 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.01-3.50
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	109 (85.16)
2. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	104 (81.25)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	102 (79.69)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	89 (69.53)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	85 (66.41)

จากตารางที่ 4.38 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 85-109 คน คิดเป็นร้อยละ 66.41-85.16 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด 109 คน คิดเป็นร้อยละ 85.16 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 66.41

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.39 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ (n=99)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.51-4.00
ศึกษาลักษณะอาจารย์	
1. ศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	75 (75.76)
2. สังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	67 (67.68)
3. รู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	59 (59.60)
4. ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยเมื่อฉันโกงข้อสอบ	57 (57.58)
5. ทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	52 (52.53)

จากตารางที่ 4.39 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.50-4.00 ทั้งหมด 99 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.50-4.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 52-75 คน คิดเป็นร้อยละ 52.53-75.76 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75.76 ส่วนพฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.53

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.40 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=48)

วิธีการ	จำนวน (%) ต่ำกว่า2.00
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	43 (89.56)
2. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	39 (84.25)
3. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	38 (79.17)
4. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	37 (77.08)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	37 (77.08)

จากตารางที่ 4.40 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด 48 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 37-43 คน คิดเป็นร้อยละ 77.08-89.56 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้ฉันมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 89.56 ส่วนพฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น และพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 77.08

ตารางที่ 4.41 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=125)

วิธีการ	จำนวน (%) 2.01-2.50
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	104 (83.20)
2. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	97 (77.60)
3. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	97 (77.60)
4. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	97 (77.60)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	92 (73.60)

จากตารางที่ 4.41 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ทั้งหมด 125 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 92-104 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60-83.20 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน104 คน คิดเป็นร้อยละ 83.20 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60

ตารางที่ 4.42 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=139)

วิธีการ	จำนวน (%) 2.51-3.00
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	113 (81.29)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	110 (79.14)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	103 (74.10)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	99 (71.22)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	83 (59.71)

จากตารางที่ 4.42 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ทั้งหมด 139 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 83-113 คน คิดเป็นร้อยละ 59.71-81.29 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 81.29 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 59.71

ตารางที่ 4.43 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.01-3.50
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	113 (88.28)
2. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	101 (78.91)
3. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	90 (70.31)
4. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	90 (703.1)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	74 (57.81)

จากตารางที่ 4.43 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 74-113 คน คิดเป็นร้อยละ 57.81-88.28 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 88.28 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด 74 คน คิดเป็นร้อยละ 57.81

ตารางที่ 4.44 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน (n=99)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.51-4.00
การโกงโดยร่วมมือกัน	
1. เปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	83 (83.84)
2. บอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	65 (65.66)
3. ในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบ	65 (65.66)
4. ร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	62 (62.63)
5. ในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ	49 (49.50)

จากตารางที่ 4.44 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ทั้งหมด 99 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 49-83 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50-83.84 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 83.84 ส่วนพฤติกรรมในขณะที่ทำข้อสอบ เดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50

ตารางที่ 4.45 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=48)

วิธีการ	จำนวน (%) ต่ำกว่า2.00
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	43 (89.58)
2. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	43 (89.58)
3. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	40 (83.33)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	39 (84.25)
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	38 (79.17)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	38 (79.17)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	36 (75.00)
8. ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	35 (72.92)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	32 (66.67)

จากตารางที่ 4.45 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด 48 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 32-43 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67-89.58ของนักเรียนเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว และพฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 89.58เท่ากัน ส่วนพฤติกรรมแอบส่ง

คำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตารางที่ 4.46 **จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย** 2.01-2.50 **ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว** (n=125)

วิธีการ	**จำนวน (%)** 2.01-2.50
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	99 (79.20)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	93 (74.40)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	90 (72.00)
4. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	88 (71.40)
5. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	87 (69.60)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	87 (69.60)
7. ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	80 (64.00)
8.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	80 (64.00)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	76 (60.80)

จากตารางที่ 4.46 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ทั้งหมด 125 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.01-2.50 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 76-99 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80-79.20 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบ

เพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80

ตารางที่ 4.47 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=139)

วิธีการ	จำนวน (%) 2.51-3.00
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	105 (75.54)
2. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	101 (72.66)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	98 (70.50)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	92 (66.19)
5. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	87 (62.59)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	85 (61.15)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	79 (56.83)
8. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	76 (54.68)
9. ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	75 (53.96)

จากตารางที่ 4.47 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย2.51-3.00 ทั้งหมด 139 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 75-105 คน คิดเป็นร้อยละ 53.96-75.54 ของนักเรียน

เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 75.54 ส่วนพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.96

ตารางที่ 4.48 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.500 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=128)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.01-3.50
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	98 (76.56)
2. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	97 (75.78)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	89 (69.53)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	89 (69.53)
5. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	81 (63.28)
6. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	73 (57.03)
7.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	70 (54.69)
8. ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	66 (51.56)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	64 (50.00)

จากตารางที่ 4.48 จำนวน และร้อยละของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด 128 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีพฤติกรรมการ

ทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 64-98 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00-76.56 ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ76.56 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 4.49 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว (n=99)

วิธีการ	จำนวน (%) 3.51-4.00
การโกงแบบทำคนเดียว	
1. แอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	65 (65.66)
2. จดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ	58 (58.59)
3. จดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	54 (54.55)
4. จดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	48 (48.49)
5.แอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	46 (46.47)
6. แอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	46 (46.47)
7. จดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	43 (43.44)
8. ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	37 (37.38)
9. แอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์	36 (36.37)

จากตารางที่ 4.49 จำนวน และร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ที่เคยมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการโกงแบบทำคนเดียว พบว่า จากการสำรวจนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ทั้งหมด 99 คน ในภาพรวมนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในรายพฤติกรรมอยู่ระหว่างจำนวน 36-65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37-65.66ของนักเรียนเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 65.66 ส่วนพฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยการใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

จากการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม แสดงเป็นจำนวน และร้อยละดังในส่วนที่ 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จำแนกตามข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยการใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.50-4.68 โดยแสดงข้อมูลจำแนกออกเป็นรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.50 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	25.011	2	12.505	7.091*	.000
ภายในกลุ่ม	938.153	532	1.763		
รวม	**963.164**	**534**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.50 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.51 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.338	2	14.169	8.485*	.000
ภายในกลุ่ม	886.741	531	1.670		
รวม	**915.078**	**533**			

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.51 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.52 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	90.010	2	45.005	18.230*	.000
ภายในกลุ่ม	1305.959	529	2.469		
รวม	**1395.968**	**531**			

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.53 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	21.074	4	5.268	2.964*	0.019
ภายในกลุ่ม	942.090	530	1.778		
รวม	**963.164**	**534**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.53 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

อายุของนักเรียน	16 ปี	17 ปี	18 ปี	ไม่ตอบ
16 ปี	-	0.045*	0.043*	0.074
17 ปี		-	0.100	0.090
18 ปี			-	0.090
ไม่ตอบ				-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.54 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ แตกต่างกับนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี และ อายุ 18 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักเรียนอายุ 16 ปี กับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ นักเรียนอายุ 17 ปี กับนักเรียนอายุ 18 ปี นักเรียนอายุ 17 ปีกับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ และนักเรียนอายุ 18 ปี กับนักเรียนไม่ตอบอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.55 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18.930	4	4.733	2.794	0.026
ภายในกลุ่ม	896.148	529	1.694		
รวม	**915.078**	**533**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.55 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ พบว่า

นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

อายุของนักเรียน	16 ปี	17 ปี	18 ปี	ไม่ตอบ
16 ปี	-	0.049*	0.071	0.062
17 ปี		-	0.100	0.068
18 ปี			-	0.010*
ไม่ตอบ				-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.56 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือแตกต่างกับนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี และนักเรียนอายุ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักเรียนอายุ 16 ปี กับนักเรียนอายุ 18 ปี นักเรียนอายุ 16 ปีกับนักเรียนไม่ตอบอายุ นักเรียนอายุ 17 ปี กับนักเรียนอายุ 18 ปี และนักเรียนอายุ 17 ปีกับนักเรียนไม่ตอบอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.57 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.096	4	7.024	2.706*	0.030
ภายในกลุ่ม	1367.827	527	2.596		
รวม	**1395.968**	**531**			

* p > 0.05

จากตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ พบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบอายุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.58

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.58 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างอายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี และไม่ตอบที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

อายุของนักเรียน	16 ปี	17 ปี	18 ปี	ไม่ตอบ
16 ปี	-	0.032*	0.044*	0.088
17 ปี		-	0.10	0.012*
18 ปี			-	0.015*
ไม่ตอบ				-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.58 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี และ 18 ปี ส่วนนักเรียนอายุ 17 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ สำหรับนักเรียนอายุ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักเรียนอายุ 16 ปี กับนักเรียนที่ไม่ตอบอายุ และนักเรียนอายุ 17 ปี กับนักเรียนอายุ 18 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.59 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	42.095	3	14.032	8.089*	.000
ภายในกลุ่ม	921.069	531	1.735		
รวม	**963.164**	**534**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.59 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6

พบว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบ ด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	ม.4	ม.5	ม.6
ม.4	-	0.000*	0.012*
ม.5		-	0.556
ม.6			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.60 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นม.4 มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ แตกต่างกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 และ ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.6 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.61 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	36.479	3	12.160	7.335*	.000
ภายในกลุ่ม	878.600	530	1.658		
รวม	**915.078**	**533**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.61 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6 พบว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมือกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	ม.4	ม.5	ม.6
ม.4	-	0.000*	0.076
ม.5		-	0.281
ม.6			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.62 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.4 มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน แตกต่างกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.4 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.6 และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.6 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.63 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	68.632	3	22.877	9.100*	.000
ภายในกลุ่ม	1327.337	528	2.514		
รวม	**1395.968**	**531**			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.63 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6 พบว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ ม.4 ม.5 และม.6 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระดับชั้นที่กำลังศึกษา ม.4 ม.5 และ ม.6 ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	ม.4	ม.5	ม.6
ม.4	-	.000*	.005*
ม.5		-	.000*
ม.6			-

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.64 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นม.4 มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 และ ม.6 ส่วนนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.5 มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.65 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.337	5	2.867	1.599	0.159
ภายในกลุ่ม	948.827	529	1.794		
รวม	**963.164**	**534**			

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.65 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์ระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ3.50-4.00 พบว่า นักเรียนเกรดเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านศึกษาลักษณะอาจารย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.66 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.800	5	2.360	1.380	0.230
ภายในกลุ่ม	903.278	528	1.711		
รวม	**915.078**	**533**			

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.66 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงโดยร่วมมือกันระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.50-4.00 พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านการโกงโดยร่วมมืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.67 ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	42.175	5	8.435	3.277*	0.006
ภายในกลุ่ม	1353.793	526	2.574		
รวม	**1395.968**	**531**			

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.67 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.50-4.00 พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00,

3.01-3.50 และ3.50-4.00 พบว่า นักเรียนเกรดเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกันในการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Tamhane ผลปรากฏดังตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 การเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ต่ำกว่า 2.00	-	0.100	0.099	0.098	0.026*
2.01-2.50		-	0.068	0.082	0.003*
2.51-3.00			-	0.100	0.033*
3.01-3.50				-	0.028*
3.51-4.00					-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.68 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบด้านวิธีการโกงแบบทำคนเดียวแตกต่างกับนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00, 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่ง (kutosis)

ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สังเกตได้

ส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ 15 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่ง (kutosis) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.69 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่สังเกตได้

ตัวแปร	$\bar{x}$	SD	MIN	MAX	SK	KU
เกรดเฉลี่ย	3.62	1.70	1	5	1.452	2.874
พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ	2.12	1.45	0	3	0.046	-0.975
คุณธรรมความซื่อสัตย์	3.03	0.58	1	5	6.112	61.056
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.99	1.07	1	5	1.375	6.100
การตักเตือนของครูผู้สอน	3.07	1.52	1	5	0.748	1.498
การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ	2.96	1.50	1	5	0.933	1.928
รูปแบบกระบวนการคุมสอบ	3.08	1.61	1	5	0.631	0.722
ความยากของเนื้อหารายวิชา	3.15	1.36	1	5	0.766	2.122
โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ	3.15	1.29	1	5	0.825	3.119

จากตารางที่ 4.69 พบว่ามีตัวแปรสังเกตได้ 9 ตัวแปร เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปร โดย*ตัวแปรแรก* คือ เกรดเฉลี่ย (GRADE) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 ซึ่งค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 3.62 นั่นคือ นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง *ตัวแปรที่สอง* คือ พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ (CHEAT_BE) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 3 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 2.12 แสดงว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบค่อนข้างสูง *ตัวแปรที่สาม* คือ คุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 3.03 นั่นคือ นักเรียนมีคุณธรรมความซื่อสัตย์อยู่ในระดับดี *ตัวแปรที่สี่* คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปรนี้ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 2.99 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปรนี้อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง *ตัวแปรที่ห้า* คือ การตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 3.07 แสดงว่า นักเรียนได้รับการตักเตือนจากครูผู้สอนอยู่ในระดับค่อนข้างดี *ตัวแปรที่หก* คือ การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHEACK) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 2.96 แสดงว่านักเรียนได้รับการตรวจตราขณะทำการสอบอยู่ในระดับปานกลาง *ตัวแปรที่เจ็ด* คือ รูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 3.08 แสดงว่านักเรียนได้รับรูปแบบกระบวนการคุมสอบอยู่ในระดับค่อนข้างดี *ตัวแปรที่แปด* คือ ความยากของเนื้อหารายวิชา (DIFF_CONT) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งหมดอยู่ที่ 3.15 แสดงว่านักเรียนใช้เหตุผลความยากของเนื้อหารายวิชาค่อนข้างสูง *ตัวแปรที่เก้า* คือ โอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) คะแนนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ 3.15 แสดงว่านักเรียนใช้เหตุผลโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาการแจกแจงของข้อมูลในกลุ่มตัวแปร พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตัวแปรโดยส่วนใหญ่มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ขวา (ค่าความเบ้มีค่าเป็นบวก) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรเหล่านี้มีคะแนนส่วนใหญ่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการกระจายของข้อมูล พบว่า ตัวแปร 6 ตัว ได้แก่ เกรดเฉลี่ย (GRADE) พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ (CHEAT_BE) การตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHEACK) รูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) และความยากของเนื้อหารายวิชา (DIFF_CONT) มีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งน้อยกว่า 3) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว มีการกระจายของข้อมูลมาก ส่วนตัวแปรอีก 3 ตัว ได้แก่ คุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า 3) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว มีการกระจายของข้อมูลน้อย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์นำเสนอไว้ ดังตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่สังเกตได้

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. MO_RAL	1.000										
2. TEACH_SP	-0.058	1.000									
3. TE_CHECK	-0.092*	0.822**	1.000								
4. FOR_MAT	-0.100*	0.772**	0.878**	1.000							
5. DIF_CONT	0.113**	-0.151**	-0.202**	-0.225**	1.000						
6. SUP_CHEA	0.148**	-0.386**	-0.455**	-0.489**	0.803**	1.000					
7. AGE	-0.046	-0.080	-0.054	-0.058	-0.061	-0.056	1.000				
8. YEAR	-0.139**	-0.140**	-0.133**	-0.181**	0.046	0.124**	0.349**	1.000			
9. GRADE	0.080	-0.127**	-0.114*	-0.100*	-0.034	-0.008	-0.012	-0.197**	1.000		
10. ACH_MO	0.116**	0.602**	0.672**	0.710**	-0.295**	-0.490**	-0.052	-0.206**	-0.059	1.000	
11. CHEAT_BE	0.244**	-0.639**	-0.735**	-0.775**	0.479**	0.710**	0.008	0.157**	0.127**	-0.672**	1.000
$\bar{x}$	3.03	3.07	2.96	3.08	3.15	3.15	2.34	2.22	3.62	2.99	2.12
SD	0.372	1.343	1.313	1.448	1.222	1.137	1.014	0.817	1.153	0.939	1.431
Bartlett's Test of Sphericity = 4767.178			df =105	p=0.00		Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.780					

**p<.01,*p<.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ค่าสถิติ Bartlett' test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมตริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) หรือไม่ มีค่าสถิติเท่ากับ 4767.178 (p=0.00) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต ได้ทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์- ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ 0.780 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ของข้อมูลชุดนี้มีความสัมพันธ์ภายในต่อกัน เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลต่อไป

จากตารางที่ 4.70 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่สังเกตได้ พบว่าตัวแปรตามที่สังเกตได้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ (CHEAT_BE) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นที่สังเกตได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 9 ตัวแปร โดยจำแนกออกเป็น 2 ชุดของตัวแปรตามทิศทางของความสัมพันธ์ ชุดของตัวแปรต้นสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ (1) ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) (2) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) (3) ตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) (4) ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) และ (5) ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.710, 0.479, 0.244, 0.157 และ 0.127 ตามลำดับ สำหรับชุดของตัวแปรต้นสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) ตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) (2) ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) (3) ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) และ (4) ตัวแปรการตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.775, -0.735, -0.672, และ -0.639 ตามลำดับ

ตัวแปรต้นสังเกตได้ในงานวิจัยนี้ มีจำนวน 10 ตัวแปร มีรูปแบบของความสัมพันธ์ในแต่ละตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) และตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) โดยตัวแปรทั้งคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.092 และ -0.100 ตามลำดับ นอกจากนี้ ตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ ยังมีความสัมพันธ์กับตัว

แปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ตัวแปร แบ่งออกเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) และตัวแปรความยากของเนื้อหาวิชา (DIF_CONT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.148, 0.116 และ 0.113 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.139 ตามลำดับ

ตัวแปรการตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 7 ตัวแปร แบ่งออกเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) ตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) และตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.822, 0.772, และ 0.602 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) และตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.386, -0.151, -0.140 และ -0.127 ตามลำดับ

ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.114 นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ตัวแปร แบ่งออกเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) และตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.878 และ 0.672 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) และตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.455, -0.202 และ -0.133 ตามลำดับ

ตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.100 นอกจากนี้ ยังมี

ความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ตัวแปร แบ่งออกเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.710 และมีความสัมพันธ์ทิศทางลบ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) และตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.489, -0.225 และ -0.181 ตามลำดับ

ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) และตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและลบตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.803และ -0.295 ตามลำดับ

ตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) มีความสัมพันธ์ตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) และตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและลบตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.124 และ -0.490 ตามลำดับ

ตัวแปรอายุ (AGE) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีลักษณะความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.349

ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) มีความสัมพันธ์ตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) และตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.206 และ -0.197 ตามลำดับ

ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.059

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรแฝงภายในจำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรการทุจริตในการสอบ (CHEAT) และตัวแปรแฝงภายนอก 5 ตัวแปร ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) (2) ปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) (3) ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) (4) ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) และ (5) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) โดยตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมีจำนวน 11 ตัวแปร

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.71

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.71 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ตัวแปรแฝงภายนอก					ตัวแปรแฝงภายใน	R-square
	MORAL	MANAGE	REASON	BACK	MOTIVE	CHEAT	
เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ							
MO_RAL	1.00*(.03)						1.00
TEACH_SP		0.80*(.04)					0.64
TE_CHECK		0.91*(.03)					0.83
FOR_MAT		0.96*(.03)					0.92
DIF_CONT			0.66*(.04)				0.44
SUP_CHEA			0.99*(.03)				1.00
AGE				0.14(.08)			0.02
YEAR				0.69*(.04)			0.49
GRADE				0.29*(.11)			0.08
ACH_MO					1.00*(.03)		1.00
CHEAT_BE						1.00*	-
ไค-สแควร์ = 33.48, df = 26, p=0.15, GFI = 0.989, AGFI=0.972, RMR=0.02							
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง							
MORAL	1.00						
MANAGE	-0.11*(.04)	1.00					
REASON	0.15*(.04)	-0.51*(.03)	1.00				
BACK	-0.10*(.05)	-0.28*(.05)	0.03(.06)	1.00			
MOTIVE	0.12*(.04)	0.73*(.02)	-0.50*(.03)	-0.27*(.05)	1.00		
อิทธิพลรวม (TE)							
MORAL						0.16*	
MANAGE						-0.48*	
REASON						0.38*	
BACK						0.11*	
MOTIVE						-0.12*	
สมการโครงสร้าง		CHEAT					
R- Square		0.81					

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.71 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์และโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากได้ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 33.48 ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.15 ที่องศาอิสระเท่ากับ 26 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.989 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.972 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 และค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R-square) พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเที่ยงสูง โดยตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดโดยมีค่าเท่ากับ 1.00 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACH_MO) และตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) รองลงมาคือ ตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) ตัวแปรการตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม (GRADE) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.92, 0.83, 0.64, 0.49, 0.44 และ 0.08 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือตัวแปรอายุ (AGE) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.02

เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบย่อยทั้ง 11 ตัวแปร พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด มีขนาดตั้งแต่ 0.13 ถึง 1.00 และมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกตัว ยกเว้นตัวแปรอายุ แสดงว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 11 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านดังนี้ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) ประกอบด้วย ตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา (YEAR) ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GRADE) และตัวแปรอายุ (AGE) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.69 , 0.29 และ 0.14 ตามลำดับ 2) ปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) ประกอบด้วยตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ (MO_RAL) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00 3) ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) ประกอบด้วยตัวแปรรูปแบบกระบวนการคุมสอบ (FOR_MAT) ตัวแปรการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ (TE_CHECK) และตัวแปรการตักเตือนของครูผู้สอน (TEACH_SP) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.96, 0.91 และ 0.80 ตามลำดับ 4)ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) ประกอบด้วยตัวแปรโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ (SUP_CHEA) ตัวแปรความยากของเนื้อหารายวิชา (DIF_CONT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.99 และ 0.66 ตามลำดับ 5) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MO_RAL)

มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00 และ 6) การทุจริตในการสอบ (CHEAT) ประกอบด้วยตัวแปรพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ (CHEAT_BE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลรวมซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร (CHEAT) พบว่า ตัวแปรดังกล่าวได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงภายนอกแฝง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัวแปร ได้แก่ 1) ตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.11 ซึ่งเป็นอิทธิพลในเชิงบวก แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านภูมิหลังเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนเพิ่มขึ้นหรือถ้าปัจจัยด้านภูมิหลังลดลงจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนลดลงเช่นกัน 2) ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16 ซึ่งเป็นอิทธิพลในเชิงบวก แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านคุณธรรมของนักเรียนสูงขึ้นจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนสูงขึ้นเช่นกัน 3) ตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.48 ซึ่งเป็นอิทธิพลในเชิงลบ แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบมีค่าสูงขึ้นจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนลดลง 4) ตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.38 ซึ่งเป็นอิทธิพลในเชิงบวก แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านการใช้เหตุผลมีค่าสูงขึ้นจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนสูงขึ้นเช่นกัน 5) ตัวแปรด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.12 ซึ่งเป็นอิทธิพลในเชิงลบ แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านแรงจูงใจมีค่าสูงขึ้นจะส่งผลให้การทุจริตในการสอบของนักเรียนลดลง สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงการทุจริตในการสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.81 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการทุจริตในการสอบได้ร้อยละ 81

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าทั้งเป็นบวกและลบ ตัวแปรที่มีค่าเป็นบวกมีขนาดตั้งแต่ 0.03 ถึง 0.73 ส่วนตัวแปรที่มีค่าเป็นลบมีขนาดตั้งแต่ -0.10 ถึง -0.51 โดยตัวแปรแต่ละคู่มีความสัมพันธ์กันทั้งในทิศทางเดียวกัน (ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก) และทิศทางตรงข้ามกัน (ค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ) โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันมีทั้งหมด 4 คู่ตัวแปร โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) กับปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ

(MANAGE) มีค่าสูงขึ้น ตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) ก็จะมีค่าสูงขึ้นด้วย หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าลดลง ตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) ก็จะมีค่าลดลงด้วยเช่นกัน โดยตัวแปรคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์รองลงมาได้แก่ ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) กับตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) กับตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) และตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) กับตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.15, 0.12 และ 0.03 ตามลำดับส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้ามกัน แสดงว่า ถ้าปัจจัยตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยอีกตัวหนึ่งก็จะมีขนาดลดลง หรือหากปัจจัยหนึ่งมีขนาดลดต่ำลง ปัจจัยอีกตัวหนึ่งก็จะมีขนาดสูงขึ้น มีทั้งหมด 6 คู่ตัวแปร โดยเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้แก่ (1) ตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) กับตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.51 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าสูงขึ้นตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) จะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบมีค่าลดลง ตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) (MANAGE) จะมีค่าสูงขึ้น (2) ตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) กับตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.50 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) มีค่าสูงขึ้นแล้วตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) จะมีค่าลดลง หรือ ถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) มีค่าลดลงแล้วตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) จะมีค่าสูงขึ้น (3) ตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) กับตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.28 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าสูงขึ้น ตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลังจะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าลดลงตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลังจะมีค่าสูงขึ้น (4) ตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) กับตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.27 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีค่าสูงขึ้นตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) จะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีค่าลดลงตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ (MOTIVE) จะมีค่าสูงขึ้น (5) ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) กับตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.11 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีค่าสูงขึ้นตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) จะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีค่าลดลงตัวแปรปัจจัยด้านการ

จัดการในห้องสอบ (MANAGE) จะมีค่าสูงขึ้น (6) ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) กับตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.10 แสดงว่าถ้าตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีค่าสูงขึ้นตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) จะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีค่าลดลงตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) จะมีค่าสูงขึ้น

ดังนั้นเมื่อพิจารณารายละเอียดทั้งหมดในตารางที่ 4.71 ทำให้ได้ผลการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแผนภาพที่ 4.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

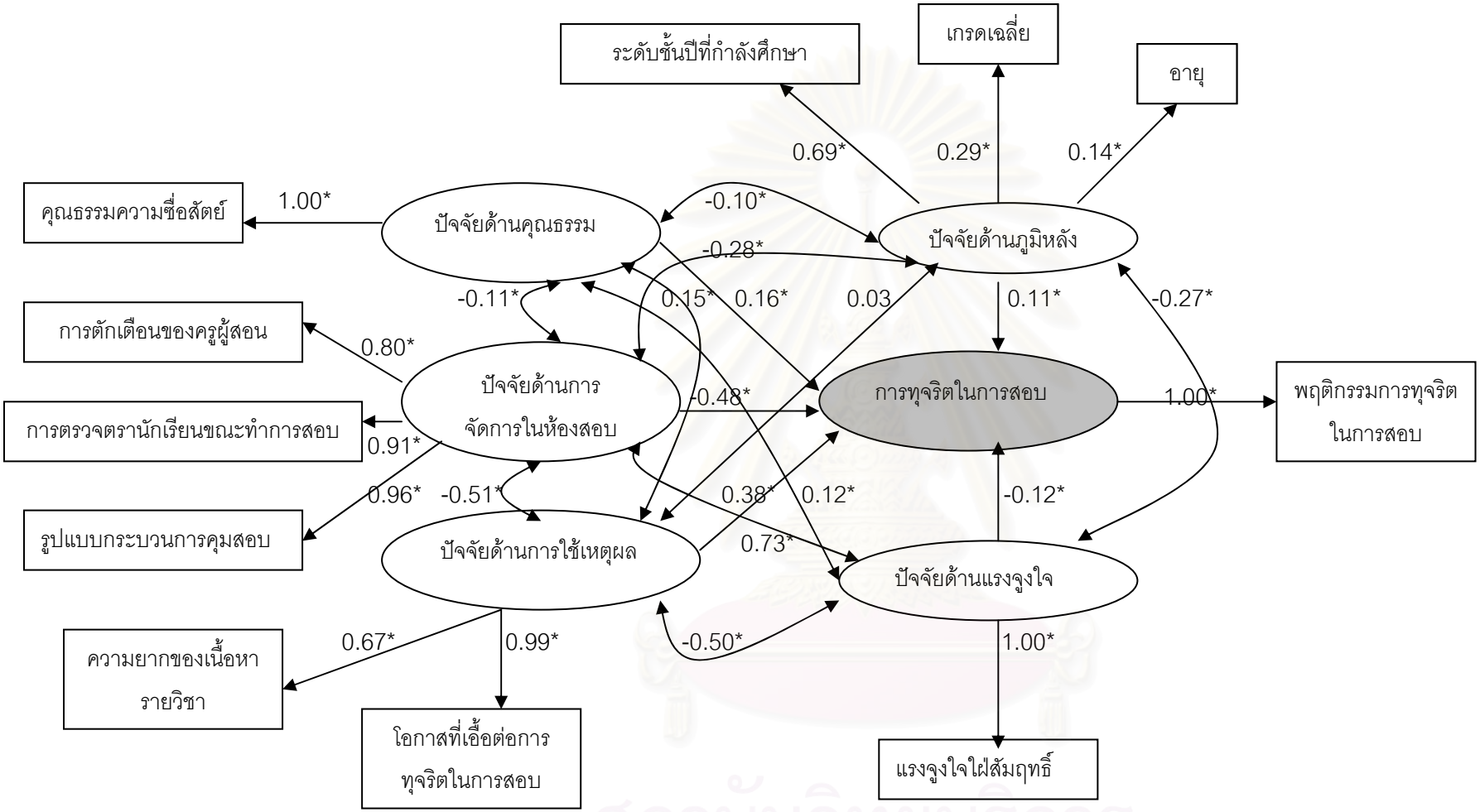

แผนภาพที่ 4.1 ผลการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปจากแผนภาพที่ 4.1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 พบว่า ตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยนี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการทุจริตในการสอบ (CHEAT) ได้ร้อยละ 81 โดยตัวแปรแฝงที่สามารถอธิบายตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ได้ดีที่สุด คือ ตัวแปรแฝงปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ -0.48 ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงลบ นั่นหมายความว่า หากมีการจัดการในห้องสอบได้ดี ก็มีแนวโน้มที่จะมีการทุจริตในการสอบลดน้อยลง รองลงมา คือ ตัวแปรแฝงปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ 0.38 นั่นหมายความว่า หากเนื้อหาของรายวิชามีความยากมาก และมีโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบมากเช่นเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะทำให้มีการทุจริตในการสอบเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และตัวแปรแฝงปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ -0.12 ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงลบ นั่นหมายความว่า ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พฤติกรรมการทุจริตในการสอบของนักเรียนจะลดลงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังมีตัวแปรแฝงอีก 2 ตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายตัวแปรการทุจริตในการสอบได้ไม่ค่อยดี คือ ปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ 0.16 ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงบวก หมายความว่า ถ้านักเรียนมีคุณธรรมสูงนักเรียนจะทำการทุจริตในการสอบสูงตามไปด้วย และปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ 0.11 ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงบวก หมายความว่าถ้านักเรียนมีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุมากขึ้น และศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น นักเรียนมีแนวโน้มที่จะทำการทุจริตในการสอบมากขึ้นตามไปด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยแบ่งพิจารณาด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียน ด้านบทลงโทษของนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียน จากการสัมภาษณ์นักเรียน ครู และผู้ปกครอง เสนอรายละเอียดจำแนกตามด้านดังนี้

4.1 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียน จากการสัมภาษณ์นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

จากการสำรวจสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนสอดคล้องกัน โดยปัจจัยที่พบมีทั้งหมด 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ เกรดสะสม คุณธรรมในตัวนักเรียน การคุมสอบ ระดับความยากง่ายของข้อสอบ และชนิดของข้อสอบ

โดยในด้านเพศ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่าเพศเพศชายมีโอกาสจะทุจริตในการสอบมากกว่าเพศหญิงเพราะเพศหญิงมีความเกรงกลัวต่อความผิดมากกว่า ส่วนผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสทุจริตในการสอบเท่ากัน

ด้านเกรดสะสมทั้งนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นตรงกันว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กมีโอกาสทุจริตในการสอบเนื่องจากนักเรียนในปัจจุบันต้องนำเกรดสะสมไปยื่นสอบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนจึงต้องทำคะแนนในแต่ละวิชาให้สูง เพื่อนำไปใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาด้านนักเรียนในแต่ละคนได้รับการสั่งสอนและมีคุณธรรมในตัวเอง พบว่า นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นตรงกันว่า นักเรียนแต่ละคนได้รับการสั่งสอนและมีคุณธรรมในตัวเองแตกต่างกัน นักเรียนที่มีคุณธรรมในตัวเองสูงจะมีโอกาสในการทุจริตการสอบต่ำกว่านักเรียนที่มีคุณธรรมในตัวเองต่ำ

ด้านการคุมสอบ พบว่า ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นตรงกันว่า ถ้าโรงเรียนมีระบบการคุมสอบที่หละหลวมครูผู้คุมสอบไม่มีมีความสามารถในการดูแลนักเรียนขณะที่สอบ โรงเรียนไม่มีระบบการคุมสอบที่ชัดเจนรัดกุม นักเรียนจะมีโอกาสทุจริตในการสอบมากกว่าโรงเรียนที่มีการคุม

สอบที่รัดกุม ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าโรงเรียนจะมีระบบการคุมสอบที่รัดกุมหรือไม่ นักเรียนส่วนใหญ่จะดูพฤติกรรมครูผู้คุมสอบเพิ่มเติมด้วย

ด้านระดับความยากของข้อสอบ พบว่า ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าในการสอบใช้ข้อสอบที่มีระดับความยากสูง นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้จึงต้องหาทางออกโดยการทุจริตข้อสอบนักเรียนมีโอกาสทุจริตได้ง่ายกว่าการสอบที่ใช้ข้อสอบที่มีระดับความยากต่ำ

ด้านชนิดของข้อสอบ ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าข้อสอบเป็นแบบปรนัยมีตัวเลือก นักเรียนมีโอกาสทุจริตการสอบง่ายกว่าข้อสอบแบบอัตนัย

เพราะฉะนั้นนักเรียนชายที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ มีคุณธรรมในตัวเองต่ำ มีโอกาสที่จะทุจริตการสอบสูงกว่านักเรียนคนอื่นๆ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์การคุมสอบที่ไม่เคร่งครัด ข้อสอบที่ยากเกินไป และชนิดของสอบแบบปรนัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียน โดยบทสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

".....ผมคิดว่า การที่นักเรียนลอกข้อสอบ เพราะทำข้อสอบไม่ได้ เพราะไม่ได้อ่านหนังสือ หรือไม่ตั้งใจเรียนเวลาครูสอน....."

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ผมต้องดูก่อนว่า อาจารย์คุมสอบเป็นใคร ถ้าเป็นอาจารย์ที่ไม่ดุ มีเพื่อนบางคนลอกกัน ก็อยากจะลอกตามเพื่อนบ้าง....."

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....กลัวสอบตก เพราะอายเพื่อนค่ะ ถ้าได้คะแนนน้อยที่บ้านจะว่า แล้วเพื่อนจะมองเราว่าโง่ ถ้ามีโอกาสได้นั่งใกล้คนเก่ง ก็ขอดูบ้างนิดหน่อยก็ดีค่ะ....."

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ลูกชายเคยโดนทำโทษเรื่องทุจริตในการสอบ ตัวเองอายครูที่โรงเรียนมาก แต่เมื่อได้คุยกับลูก ลูกบอกว่าเรียนในห้องไม่ทัน ครูสอนไม่รู้เรื่อง ถามว่าทำไมไม่บอกจะได้ให้ไปเรียนพิเศษลูกบอกว่าไม่อยากเรียนเหนื่อย และวิชาที่ลูกลอกคือเลข เป็นวิชาที่ยาก ไม่ชอบวิชานี้เลย"....

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....เด็กห้องเก่งจะมีโอกาสทุจริตมากกว่าเด็กห้องอ่อน จากการที่คุมสอบมาสังเกตว่าเด็กเก่งที่มีเทคนิคในการลอก เช่นการเหลือบตา เอนตัว ทำปากกาตก แกล้งเข้าห้องน้ำ เป็นต้น โดยการที่เด็กเก่งมักจะลอกกันมากกว่า เพราะปัจจุบันเกรดเป็นสิ่งสำคัญในการเข้ามหาวิทยาลัย และในห้องมีการแข่งขันกันมาก ส่วนเด็กอ่อนมันจะทำไม่ได้เหมือนๆกัน ถึงลอกกันก็ตกเหมือนกันอยู่ดีครับ....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....สังเกตว่าเด็กผู้ชายจะลอกกันมากกว่าผู้หญิง ครูว่าเป็นเพราะเด็กผู้ชายในวัยนี้มีความรับผิดชอบน้อยกว่าเด็กผู้หญิง ประกอบกับเพื่อนมีความสำคัญมาก ถ้าอยากให้เพื่อนรักก็ต้องยอมให้เพื่อนลอก ไม่งั้นเพื่อนอาจจะไม่ให้เข้ากลุ่ม ส่วนเด็กผู้หญิงไม่กล้าลอกกัน เพราะยังกลัวบทลงโทษ....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....ผมเคยให้เพื่อนลอกครับ เพราะว่าถ้าไม่ให้มันจะไม่ยอมให้ผมอยู่ด้วย เคยโดนแกล้งแต่ถ้าเรายอมให้ลอก ก็ได้เป็นเพื่อนกัน....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ฮา ฮา ฮา ผมว่าใครไม่เคยลอกข้อสอบ ไม่มีครับ ทุกคนต้องเคยลอก เพียงแค่มากน้อยแค่ไหนเท่านั้นแหละครับ ที่ลอกเพราะไม่ได้อาจหนังสือ ข้อสอบยากมาก ทำไม่ได้ครับ ถ้าไม่ลอกตกแน่ๆ ถ้าลอกอาจมีสิทธิผ่าน แต่ต้องเลือกคนที่เราจะลอกด้วยนะครับ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ระดับการคุมสอบอาจไม่รัดกุม ครูคุมสอบไม่เคร่งครัด เด็กมันเลยมีช่องให้ลอก อยากให้โรงเรียนเคร่งครัด ออกกฎ มีบทลงโทษที่ชัดเจน รุนแรงเด็กจะได้ไม่กล้า เป็นการปลูกฝังคุณธรรมให้กับนักเรียนด้วย เพราะถ้าอนาคตโตขึ้น ไปทุจริตจะเป็นเรื่องใหญ่โตและเสียหายมากกว่านี้....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....หนูไม่เคยลอกเพื่อนเลยค่ะ ถ้าเป็นข้อสอบ แต่ถ้าเป็นการบ้านมีบ้างเวลาทำไม่เสร็จ เพราะถ้าลอกข้อสอบแล้วครูจับได้ ต้องโดนลงโทษ และพ่อกับแม่จะต้องว่าแน่นอนเลยค่ะ ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....อาจารย์ที่คุมสอบไม่ดุ บางครั้งอาจารย์เคยนั่งหลับด้วย แต่ถ้ามีอาจารย์คุมสอบ 2 คน การลอกข้อสอบจะยากมากขึ้นเด็กจะไม่กล้า....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....นักเรียนที่มาจากครอบครัวดี มีการปลูกฝังคุณธรรมจะลอกน้อยกว่าเด็กที่ไม่มีใครดูแล คิดว่าน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งได้เหมือนกัน เพราะถ้าเด็กสามารถแบ่งแยกดี เลว ได้แล้ว สิ่งไม่ดีเด็กจะไม่กล้า แต่ถ้าไม่มีใครคอยบอกแนะนำ เด็กจะไม่ทราบว่าสิ่งที่ทำมันถูกหรือผิดอย่างไรบ้าง....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....บางครั้งเราไม่ได้ตั้งใจลอก แต่บังเอิญเห็นเพราะเป็นแบบข้อสอบปรนัย จึงเห็นได้ง่าย ก็อดที่จะเปลี่ยนคำตอบตามแบบที่เราเห็นไม่ได้....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ถ้านักเรียนทราบตั้งแต่แรกว่าข้อสอบเป็นแบบปรนัย นักเรียนจะไม่ใส่ใจเตรียมตัวก่อนสอบ เพราะมันสามารถมั่วได้ แต่ถ้าข้อสอบเป็นแบบอัตนัย นักเรียนจะมีการเตรียมตัวมากขึ้น การลอกข้อสอบก็จะน้อยลง....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....เพื่อนในห้องส่วนใหญ่ที่ลอกข้อสอบกันมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย หนูว่ามีปริมาณเท่ากันๆ เพราะว่าส่วนใหญ่เพื่อนที่ไม่เก่งจะลอกเพื่อนที่เก่ง อาจจะขึ้นอยู่ในแต่ละวิชาด้วย เช่นถ้าเป็นพวกคำนวณ เพื่อนผู้ชายจะไม่ค่อยลอก แต่ผู้หญิงจะทำไม่ได้ ก็เหมือนต้องช่วยกันค่ะ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

4.2 ด้านบทลงโทษของนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ จากการสัมภาษณ์นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

จากการสำรวจสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นด้านบทลงโทษของนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ ควรมีต่อไปโดยควรมีบทลงโทษ โดยลงโทษตามระดับจากเบาแล้วค่อยๆ เพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ได้แก่ กล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน เรียกผู้ปกครองมาพบปรับตกในรายวิชานั้น ๆ พักการเรียน 1 ภาคการศึกษา เป็นต้น

การกล่าวตักเตือน ทั้งนี้นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าควรมีการกล่าวตักเตือน โดยเป็นครั้งแรกควรตักเตือนก่อน ถ้าที่ครั้งต่อไปควรมีการลงโทษที่หนักขึ้น เช่น ตัดคะแนนความประพฤติ หรืออาจแนะนำผลเสียที่จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเกิดพฤติกรรมการทุจริตข้อสอบ

การทำทัณฑ์บน นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้านักเรียนมีการกระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่สอง ควรเพิ่มบทลงโทษเป็นการทำทัณฑ์บน และเชิญผู้ปกครองมารับทราบพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองช่วยดูแลนักเรียนร่วมกับครู จะได้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด โดยบทลงโทษที่นักเรียนเกรงกลัวคือ การเรียกผู้ปกครองมาพบ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเสียใจ แต่มีนักเรียนบางคนต้องการประชดผู้ปกครองโดยพยายามทำตัวให้เป็นปัญหา ฉะนั้นทั้งผู้ปกครองและครูต้องช่วยกันแนะนำนักเรียนในทางที่ถูกต้อง ควยช่วยเหลือมากกว่าซ้ำเติม

การปรับตกในรายวิชานั้นๆ ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าถ้าบทลงโทษในการตักเตือน และการทำทัณฑ์บนไม่ได้ผล ควรลงโทษด้วยการปรับตกในรายวิชานั้น แต่ในความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนไม่เห็นด้วยว่าจะให้ปรับตก แต่ควรเป็นการลงโทษในแบบอื่น แสดงถึงความเกรงในบทลงโทษการปรับตกในรายวิชานั้นๆ อย่างไรก็ตามบางครั้งการลงโทษไม่ใช่ทางแก้ไขที่ดี เพราะเด็กหลายคนต้องการเรียกร้องความสนใจจากครู และผู้ปกครอง เราควรหาทางป้องกันมากกว่า จะแต่มันเกิดขึ้นแล้วถ้าไม่ลงโทษเลย นักเรียนอาจเรียนรู้ว่าสิ่งที่ทำลงไปเป็นความผิดเล็กน้อย อาจทำให้สามารถกระทำผิดที่รุนแรงเพิ่มขึ้นได้

การพักการเรียน 1 ภาคการศึกษา มีเพียงครูที่มีความคิดเห็นว่า ควรลงโทษให้นักเรียนที่ทุจริตในการสอบพักการเรียน 1 ภาคการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นบทลงโทษที่รุนแรงที่สุด โดยนักเรียนและผู้ปกครอง ไม่มีความคิดเห็นว่าควรจะลงโทษแบบพักการเรียน 1 ภาคการศึกษา

เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีพฤติกรรมทุจริตในการสอบ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู มีความคิดเห็นว่าควรถูกลงโทษ โดยการตักเตือน จากนั้นถ้ายังกระทำการทุจริตให้ทำทัณฑ์บน เชิญผู้ปกครอง ปรับตกในรายวิชานั้นๆ และสุดท้ายให้พักการเรียน 1 ภาคการศึกษา โดยบทสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

".....ปัจจุบันโรงเรียนมีบทลงโทษการทุจริตการสอบอยู่แล้วคือ ถ้ามีหลักฐานชัดเจน ขั้นแรกโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองมารับทราบความผิดของนักเรียน จากนั้นตัดคะแนนความประพฤติ ถ้ายังมีครั้งต่อไปจึงไล่ออก แต่พอนำไปปฏิบัติจริงยังต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน สุดท้ายส่วนใหญ่นักเรียนจะไม่โดนไล่ออก....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....อยากให้แค่ดี เด็กเจ็บและจำได้แล้วครับ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....กรณีนี้เคยจับนักเรียนลอกข้อสอบได้ อาจารย์ประจำวิชาจึงปรับตกในรายวิชานั้น นักเรียนรู้สึกสำนึกและยอมรับผิด ถือว่าเป็นการลงโทษที่ดีแล้ว ไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป เพราะอาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อนักเรียนได้....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....ลงโทษให้หนัก เช่นไล่ออก ถ้าไม่อย่างนั้นก็พักการเรียน ให้นักเรียนได้สำนึกว่าได้ทำผิด ....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....ถ้าเป็นครั้งแรกควรตักเตือนก่อน ถ้าทำครั้งต่อไปควรมีการลงโทษที่หนักขึ้น เช่นตัดคะแนนความประพฤติ....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....บางครั้งการลงโทษไม่ช่วยอะไร เราควรหาทางป้องกันมากกว่า จะแต่มันเกิดขึ้นแล้วถ้าไม่ลงโทษเลย เด็กอาจเรียนรู้ว่านั้นเป็นสิ่งไม่ใหญ่โต เราควรสอนให้เกได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่ทำนั้น

ผิดมาก ไม่ควรปล่อยเรื่องเล็กๆ เพราะอาจจะเป็นชนวนทำให้เกิดเรื่องใหญ่ได้ บทลงโทษควรจะไตร่ตรองให้ดี เริ่มจากอาจเป็นการตักเตือนต่อหน้าผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบ มิได้เป็นการประจานเด็กต่อหน้าผู้ปกครอง โรงเรียนกับผู้ปกครองควรร่วมมือกันช่วยสอน เตือนเด็ก แต่ถ้ายังไม่ดี อาจต้องเพิ่มบทลงโทษให้รุนแรงขึ้น แต่เราควรปิดปัจจัยที่จะทำให้เกิดโอกาสเสี่ยงในการทุจริตข้อสอบ....."

ครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....ควรมีบทลงโทษที่ชัดเจน ดูพฤติกรรมอื่นร่วมด้วย เช่นทำผิดครั้งแรกค่อยดุ ตี ไม่ยังไม่แจ้งผู้ปกครองให้ทราบ ถ้าทำหลายๆ ครั้งควรลงทัณฑ์บน แต่ไม่ควรพักการเรียน เพราะนักเรียนชอบไม่ต้องมาเรียน....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ควรแปะชื่อประจานจะได้อาย เพราะตีไปก็ไม่กลัว เชิญผู้ปกครองเป็นดีที่สุด พวกนั้นไม่อยากให้พ่อแม่รู้ แต่ก็ไม่แน่ มีบางคนชอบเห็นพ่อแม่เสียใจ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ให้ 0 ในรายวิชานั้น เพราะถ้าทำโทษอย่างอื่นไม่มีผลหรอกที่ลอกเพราะไม่อยากตกปรับตกเลย แล้วให้แก้แบบยากๆ แก้แล้วได้แค่เกรด 1 ถึงแม้คะแนนเก็บจะดีมากอย่างไรก็ตาม ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ควรลงโทษสูงสุดคือแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เพราะผู้ปกครองจะได้ช่วยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรแก้ที่สาเหตุไม่ควรแก้ที่ปลายเหตุ ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ทราบจากผู้ปกครองท่านอื่นว่า มีการพักการเรียนนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ โดยส่วนตัวไม่เห็นด้วย มันแน่นอนอยู่แล้วค่ะที่ถ้าเด็กทำผิดก็ควรลงโทษ แต่การลงโทษไม่ควรพักการเรียน เพราะเด็กอาจต้องการไม่มาโรงเรียนอยู่แล้ว ควรจะทำการลงโทษแบบอื่น เช่น ปรับตกใน

รายวิชานั้น มีกระบวนการแก้เกรดแบบยากๆ เช่นแก้แล้วได้มากที่สุดแค่เกรด 1 จะได้สร้างความเกรงกลัวให้แก่เด็กมากยิ่งขึ้น....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

4.3 ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียน จากการสัมภาษณ์นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

จากการสำรวจสรุปได้ว่า ทั้งนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนสามารถทำได้ ดังนี้ ประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง คุมสอบอย่างเข้มงวด จัดห้องสอบให้ถูกต้องตามหลักกระบวนการคุมสอบเพื่อลดโอกาสการทุจริต กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนเพื่อนักเรียนจะได้เตรียมตัวสอบล่วงหน้า ใช้แบบสอบหลายชุดและเน้นแบบสอบอัตนัยเพื่อลดโอกาสการทุจริต ไม่ควรออกข้อสอบที่ยากจนเกินไป ปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน นัดเรียนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังเรียนไม่เข้าใจเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาก่อนทำการทดสอบ เก็บคะแนนที่ได้จากการสอบข้อเขียนไม่มากจนเกินไป เพื่อลดความกดดันในการสอบของเด็ก

การประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง ครู และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าทางโรงเรียนมีการกำหนดบทลงโทษผู้ที่กระทำการทุจริตในการสอบอย่างชัดเจน ประกาศให้ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนทราบถึงบทลงโทษ จะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการที่นักเรียนไม่ทราบเลยว่าถ้ากระทำความผิดแล้วจะได้รับการลงโทษอย่างไร

การคุมสอบอย่างเข้มงวด ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าโรงเรียนมีการกำหนดมาตรการการคุมสอบที่เคร่งครัด เช่น มีครูคุมสอบ 2 ท่าน จัดห้องสอบโดยมีเด็กไม่เกิน 25 คนต่อ 1 ห้อง ตรวจอุปกรณ์ต่างๆก่อนเข้าห้องสอบ ครูผู้คุมสอบต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างสอบ มีความรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อการสอบ จะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการที่โรงเรียนไม่มีมาตรการการคุมสอบที่เข้มงวด

การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน ครู และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นสอดคล้องว่า ถ้าก่อนการสอบในแต่ละครั้ง ครูสามารถแจ้งกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อน นักเรียนสามารถทราบภาพรวมได้ว่า ในแต่ละหน่วยครูต้องการวัดผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง จะได้สามารถเตรียมตัวได้ตรงตามที่ครูต้องการ ทั้งนี้การกำหนด

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนจะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการไม่แจ้งกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

การเลือกใช้ข้อสอบ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นสอดคล้องว่า ชนิดของข้อสอบ จำนวนของข้อสอบ จะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้ โดยถ้าครูออกข้อสอบแบบอัตนัยจะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการออกข้อสอบปรนัย อีกทั้งการออกข้อสอบแบบปรนัยแต่สร้างข้อสอบแบบหลายชุด สามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการออกข้อสอบปรนัยแบบชุดเดียว และไม่ควรออกข้อสอบที่เกินจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ต้องออกข้อสอบในระดับความยากที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนส่วนใหญ่ในห้อง

การปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียนจะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้ โดยควรปลูกฝังตั้งแต่ตอนเด็กๆ ในระดับอนุบาล ให้นักเรียนทราบถึงผลเสียถ้าทำการทุจริต

การนัดเรียนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังเรียนไม่เข้าใจ ผู้ปกครอง มีความคิดเห็นว่า ควรจัดการเรียนเสริมให้กับนักเรียนกลุ่มอ่อน ที่ไม่สามารถเรียนตามเพื่อนได้ทัน แต่โครงการนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาด้วย เพราะในการเรียนการสอนในห้องเรียน ครูผู้สอนย่อมยึดกับนักเรียนส่วนใหญ่ อาจมีนักเรียนส่วนน้อยที่ตามไม่ทัน การจัดการเรียนซ่อมเสริม ช่วยให้นักเรียนที่ได้แล้วทบทวนความรู้เดิม อีกทั้งชี้แนะกับนักเรียนกลุ่มที่ตามไม่ทันได้อีกด้วย การนัดเรียนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังเรียนไม่เข้าใจจะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้

การเก็บคะแนนสอบ ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ในการสอบแต่ละครั้ง ครูควรทยอยเก็บคะแนน เพื่อแบ่งเบาภาระการสอบของเด็ก เด็กจะได้อ่านหนังสือทีละน้อยๆ เพื่อลดความกดดันในการสอบของเด็ก โดยการเก็บคะแนนทีละส่วนหลายๆครั้งจะสามารถป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้มากกว่าการเก็บคะแนนสอบเด็กทีละมากๆแต่สอบน้อยครั้ง

โดยในแนวทางป้องกันทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะได้ผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ โรงเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา องค์กรที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญตัวนักเรียนเองด้วย ทุกภาคส่วนควรร่วมมือร่วมใจกัน หาทางป้องกัน และแก้ปัญหาการทุจริตในการสอบของนักเรียน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถสะท้อนถึงประสิทธิภาพของผลผลิตทางการศึกษา นั้นคือนักเรียน ถ้าใน

ระดับมัธยมศึกษานักเรียนสามารถทุจริตการสอบได้ ในระดับประเทศอนาคตของชาติซึ่งก็คือนักเรียน ก็สามารถทำการทุจริตระดับประเทศได้เช่นกัน โดยบทสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

".....ทางโรงเรียนควรประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริงมีการสืบค้นข้อมูล ตรวจสอบพยานที่ชัดเจน มีกรณีตัวอย่าง นักเรียนคนอื่นจะได้ไม่กล้า มีครูที่รับมอบหมายชัดเจน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนคนอื่นทำเป็นเยี่ยงอย่าง....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....คิดว่าต้องแก้ที่ระบบการคุมสอบอย่างเข้มงวด ทางโรงเรียนจัดระบบที่ดี มีครูคุมสอบ 2 คน ช่วยกันสอดส่องดูแล อัตราการลอกน่าจะน้อยลง แต่ถ้าจะแก้กันจริงๆ ต้องแก้กันที่ตัวเด็ก ปลูกฝังให้รู้ผิดชอบชั่วดี เกรงต่อบาป พระเจ้าไม่อวยพระพร....."

ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....พ่อแม่ต้องช่วยกันดูแล จะปล่อยให้โรงเรียนดูแลอย่างเดียวไม่ได้ ต้องสอนกันตั้งแต่ที่บ้าน อย่าให้เด็กคิดว่าการลอกกันเป็นการแสดงความรักต่อเพื่อน แต่เป็นการฆ่าเพื่อน โรงเรียนต้องลงโทษจิงจัง รุนแรง ถ้าจะแก้กันจริงๆ ผู้ปกครองกับโรงเรียนต้องช่วยกัน อีกทั้งเพื่อนต้องช่วยเพื่อน....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....สาเหตุการลอกประการหนึ่งคือเด็กไม่ทราบว่าจะอ่านหนังสือสอบหน้าไหน หรืออ่านมาแล้วไม่ตรงกับข้อสอบ หรือข้อสอบยากเกินไป ควรกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนเพื่อนักเรียนจะได้เตรียมตัวสอบล่วงหน้า แจ้งผู้ปกครองเลยว่าสอบครั้งนี้ออกในไหน ในแบบฝึกหัด ในหนังสือหน้าไร ออกแบบประยุกต์ เด็กจะได้เตรียมตัว กำหนดว่าในเรื่องนี้การเรียนการสอนต้องได้อะไร เด็กจะได้ทราบแนวทางที่ข้อสอบออก เช่น วัตถุประสงค์ต้องการเรียนรู้ว่าแมลงประกอบด้วยอะไร เด็กจะทราบแล้วว่าต้องออกองค์ประกอบจะได้ ไปดูมา เป็นต้น ไม่ใช่เรียนเรื่องแมลง แต่ไม่บอกวัตถุประสงค์เด็กก็อ่านตาย....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....ถ้าอาจารย์มีการจัดห้องสอบให้ถูกต้องตามหลักกระบวนการคุมสอบ นักเรียนน่าจะลอกน้อยลง คือห้องสอบหนึ่งควรมีแค่ประมาณ 20- 25 โต๊ะ ไม่ควรมากกว่านี้ เพราะเคยมีครั้งหนึ่ง ห้องผมมี 31 คน นั่งสอบห้องเดียวกันหมด นั่งอยู่ใกล้กันมาก แค่หันไปมันก็เห็นแล้ว ก็เลยลุ้นๆว่ามองแล้วอาจได้คะแนน เป็นทางหนึ่งที่เพิ่มโอกาสในการลอก ถ้านั่งห่างกันอยากลอกอย่างไรก็ไม่ได้ลอก เป็นการลดโอกาสการลอก....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ถ้าครูมีเวลาควรออกข้อสอบแบบหลายชุด แจกข้อสอบแบบสลับแถวกัน อย่างน้อยทำให้โอกาสลอกลดลง หรืออาจจะออกข้อสอบแบบอัตนัยนักเรียนจะได้ลอกวิธีทำไม่ได้ แต่อาจทำได้ในบางรายวิชาเท่านั้น เช่นคณิตศาสตร์....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ปัจจุบันเด็กเลี้ยงยากขึ้น พ่อแม่และทางโรงเรียนควรปลูกฝังคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียนเพราะในตัวของเค้าดีแล้วจะทำให้เป็นภูมิคุ้มกันเรื่องอื่นๆ ได้...."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....ครูควรนัดเรียนซ่อมเสริมกับนักเรียนที่ยังเรียนไม่เข้าใจ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาก่อนทำการสอบ....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

".....ครูไม่ควรออกข้อสอบยากเกินเนื้อหาที่สอน เพราะจะทำให้เด็กเกิดความท้อแท้ใจ ควรบอกตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ข้อสอบความยากระดับกลาง เด็กเก่งทำได้บ้าง จะได้มีการคัดแยกความสามารถจากข้อสอบ ถ้าออกยากมากๆ เด็กจะไม่อยากทำ เพราะทำไปก็ตกเหมือนกัน ไม่เกิดความแตกต่าง....."

ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....ในการสอบแต่ละครั้ง ควรทยอยสอบที่ละนิด จะได้ไม่กดดัน ถ้าสอบเก็บคะแนนมากๆ จะกดดันทำให้ต้องลอกกัน ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ควรมีการตรวจค้นอุปกรณ์การเรียน รวมทั้งมือถือก่อนเข้าห้องสอบ เพื่อป้องกันการจดโน๊ตเข้าห้องสอบ....."

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 26 ม.ค. 2552.

".....ทางโรงเรียนควรมีนโยบายชี้แจงผู้ปกครองให้ชัดเจน ถึงบทลงโทษที่นักเรียนกระทำการทุจริตในการสอบ เพื่อผู้ปกครองจะได้สามารถห้ามปรามนักเรียนไม่ให้มีพฤติกรรมดังกล่าว...."

ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 27 ม.ค. 2552.

".....ถ้าทางโรงเรียนมีการจัดครูผู้คุมสอบมากกว่า 1 ท่าน มีระบบการแจกข้อสอบที่ชัดเจน จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องไม่มากจนเกินไป ตรวจอุปกรณ์การเรียน ตรวจอุปกรณ์การสื่อสาร ก่อนเข้าห้องสอบ จะสามารถป้องกันการทุจริตการสอบได้....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

"....ในการสอบแต่ละครั้ง ควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าจะสอบในหน่วยการเรียนรู้ที่เท่าไร หน้าอะไรแสดงรายละเอียดให้ชัดเจนในเด็กระดับประถมศึกษา ส่วนในระดับมัธยมศึกษาควรแจ้งให้เด็กทราบ อาจมีการให้จดลงในสมุดจดการบ้าน เพื่อเป็นหลักฐานที่ชัดเจนว่าสอบหน้าไหนบ้าง และไม่ควรออกนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องมากจนเกินไป ควรออกแบบให้เด็กส่วนใหญ่ทำได้ เป็นต้น....."

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.\\สัมภาษณ์,\วันที่ 28 ม.ค. 2552.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship)มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ประการแรกเพื่อสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ประการที่สองเพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และประการที่สามเพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ โดยในระยะที่ 1 กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 107,622 คน (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาและผ่านการคัดเลือกเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์มาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 540 คน ในระยะที่ 2 กลุ่มประชากรที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 107,622 คน ครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15,240 คน และผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 107,622 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มละ 5 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 1 ตัวแปร คือ การทุจริตในการสอบ ประกอบด้วยตัวแปรตามสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการทุจริตในการสอบ การทุจริตในการสอบเป็นตัวแปรแฝงที่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรแฝงภายนอก 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ อายุ เกรดเฉลี่ย และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา 2) ปัจจัยด้านคุณธรรม ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ คุณธรรมความซื่อสัตย์ 3) ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การตักเตือนของครูผู้สอน การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ 4) ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ ความยากของเนื้อหารายวิชา และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริต และ 5) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสองระยะที่ทำการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 2 ฉบับ ฉบับแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามทั้งหมดจะใช้ในการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบ ปัจจัยด้านภูมิหลัง ปัจจัยด้านคุณธรรม ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และใช้ในการคัดเลือกแบบสอบถาม คือ มาตรวัดความเท็จ ส่วนแบบสอบถามฉบับที่สองเป็นแบบสัมภาษณ์นักเรียน ครู และ ผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นและแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows 13.00 ตอนที่ 2 เป็นผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ตอนที่ 3 เป็นผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในตอนนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่ง (kutosis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows 13.00 ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สังเกตได้ และส่วนที 3 เป็นผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL for window version 8.72) และสุดท้ายคือตอนที่ 4 เป็นผลการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครของนักเรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ คือ โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยทุจริตในการสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิธีการหลัก นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 มีวิธีการทุจริตในวิธีการศึกษาลักษณะของอาจารย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.11 รองลงมาเป็นวิธีการโกงแบบร่วมมือกัน คิดเป็นร้อยละ 73.34 และวิธีการโกงแบบทำคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 64.07 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พฤติกรรมที่นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ทำมากที่สุดคือ พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอก คิดเป็นร้อยละ 83.70 รองลงมา คือ พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ คิดเป็นร้อยละ 81.91 และพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ คิดเป็นร้อยละ 80.90 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมของการทุจริตในการสอบของนักเรียนที่เคยทุจริตในการสอบแต่ละวิธีการ โดยศึกษาทั้ง 3 วิธีการนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เคยทุจริตในการสอบ ในภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทุจริตการสอบในวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ และวิธีการโกงโดยร่วมมือกันอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการโกงแบบทำคนเดียวนักเรียนมีพฤติกรรมการทุจริตอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมทั้งหมด 19 พฤติกรรม แบ่งออกเป็น 3 วิธีการหลัก พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับมากทั้งหมด 6 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ พฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น พฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้ฉันมีเวลาในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ

นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด 11 พฤติกรรม ได้แก่พฤติกรรมทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่ต้องสงสัยฉันเมื่อโกงข้อสอบ พฤติกรรมทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าลอกข้อสอบ พฤติกรรมร่วมมือกับเพื่อนๆวางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมในขณะที่ทำ

ข้อสอบเดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์ โดยให้เพื่อนๆมีเวลาในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว พฤติกรรมจดโน้ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น พฤติกรรมจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่างๆของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง พฤติกรรมแอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่างๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ พฤติกรรมจดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่างๆเข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ และหัว พฤติกรรมแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ

นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด 2 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือ หรือเพจเจอร์ และพฤติกรรมแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้ เมื่อจำแนกตามเพศ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักเรียนเพศชายมีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบโดยในวิธีการศึกษาลักษณะของอาจารย์ในเพศชายพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด ส่วนเพศหญิงพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเท่ากัน ในวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ในเพศชายพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด และเพศหญิงพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุด วิธีการโกงแบบทำคนเดียวในเพศชายพฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว มีจำนวนมากที่สุด เพศหญิงพฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ มีจำนวนมากที่สุด เมื่อจำแนกตามอายุวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ นักเรียน อายุ 16 ปี 17 ปี และ18 ปี มีพฤติกรรมทุจริตในการสอบ จำนวนมากที่สุด คือ พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ ตามลำดับ วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน นักเรียน อายุ 16 ปี 17 ปี และ18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ จำนวนมากที่สุดเหมือนกัน คือ พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ สำหรับวิธีการโกงแบบทำคนเดียวนักเรียน อายุ 16 ปี และ17 ปี มีพฤติกรรม

การทุจริตในการสอบจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน คือ พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว สำหรับนักเรียนอายุ 18 ปี คือ พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม วิธีการศึกษาลักษณะของอาจารย์ พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01-2.50 พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในช่วง 2.51-3.00 พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01-3.50 พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51-4.00 พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด สำหรับวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 พบว่า พฤติกรรมในขณะที่เพื่อนเดินเข้าไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้มีเวลาในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 และ 3.51-4.00 มีพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน ส่วนวิธีการโกงแบบทำคนเดียวนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 และ 2.01-2.50 มีพฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว มีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในช่วง 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51-4.00 พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุด เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา วิธีการศึกษาลักษณะของอาจารย์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมีจำนวนมากที่สุด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และ 6 พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน สำหรับวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สำหรับผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น ได้ค่าไค-สแควร์เท่ากับ 33.48 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.15 ที่องศาอิสระเท่ากับ 26 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.989 และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.972 ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.02 สรุปได้ว่าโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร (CHEAT) พบว่า ตัวแปรดังกล่าวได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) สูงสุด โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.48 รองลงมาคือ จากตัวแปรปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.38 ตัวแปรปัจจัยด้านคุณธรรม (MORAL) ตัวแปรปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) และตัวแปรปัจจัยด้านภูมิหลัง (BACK) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16, -0.12 และ 0.11 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยนี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการทุจริตในการสอบ (CHEAT) ได้ร้อยละ 81 โดยตัวแปรแฝงที่สามารถอธิบายตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ได้ดีที่สุด คือ ตัวแปรแฝงปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงลบ มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ -0.48 นั่นหมายความว่า หากมีการจัดการในห้องสอบได้ดี ก็มีแนวโน้มที่จะมีการทุจริตในการสอบลดน้อยลง รองลงมา คือ ตัวแปรแฝงปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ 0.38 นั่นหมายความว่า หากเนื้อหาของรายวิชามีความยากมากและมีโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบมากเช่นเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะทำให้มีการทุจริตในการสอบเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และตัวแปรแฝงปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE) มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ -0.12 ซึ่งมีลักษณะอิทธิพลในเชิงลบ นั่นหมายความว่า ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงพฤติกรรมการทุจริตในการสอบของนักเรียนจะลดลงตามไปด้วย

3. ผลการศึกษาแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนมีดังนี้ ควรมีประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง คุมสอบอย่างเข้มงวด กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนเพื่อนักเรียนจะได้เตรียมตัวสอบล่วงหน้า จัดห้องสอบให้ถูกต้องตามหลักกระบวนการคุมสอบเพื่อลดโอกาสการทุจริต ใช้แบบสอบหลายชุดและเน้นแบบสอบอัตนัยเพื่อลดโอกาสการทุจริต และปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น โดยภาพรวมแล้วสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่อย่างไรก็ดีผลการวิจัยดังกล่าวยังมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. จากผลการสำรวจวิธีการทุจิตในการสอบของนักเรียนที่ศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยทุจริตในการสอบและวิธีการทุจริตในการสอบที่นักเรียนกระทำมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายวิธีการหลักคือวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ รองลงมาคือวิธีการโกงแบบร่วมมือกันและวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำการทุจริตมากที่สุดคือพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอก ซึ่งในการเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกนั้นต้องมีทั้งผู้ลอกและผู้ถูกลอก ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดในการทุจริตในการสอบซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brandes (1986) โดยได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการโกงข้อสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการโกงข้อสอบที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ McCabe & Bowers (1994) โดยทำการศึกษาพฤติกรรมการโกงในระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าประเภทของการโกงที่พบเห็นบ่อยที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่น รองลงมาคือ การช่วยเหลือผู้อื่นทำการโกงในระหว่างทำการสอบ และใช้กระดาษเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ

เมื่อพิจารณาถึงระดับของพฤติกรรมที่นักเรียนเคยกระทำการทุจริตในการสอบนั้น โดยแบ่งเป็นระดับมาก ปานกลาง และน้อย ในแต่ละวิธีการ ผลการสำรวจพบว่าวิธีการศึกษาลักษณะของอาจารย์ พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้น คือพฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ พฤติกรรมนี้ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนศึกษาลักษณะของอาจารย์ว่าชอบอ่านหนังสือหรือเปล่าเวลาคุมสอบ เข้าห้องน้ำบ่อยหรือเปล่า และอาจารย์มีความบกพร่องของร่างกายอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

ในการวางแผนการลอกข้อสอบ ต่อมาเป็นวิธีการโกงแบบร่วมมือกัน พฤติกรรมบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆแทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่านักเรียนทำการทุจริตในการสอบโดยใช้พฤติกรรมนี้บ่อยที่สุด และวิธีการโกงแบบทำคนเดียว พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำบ่อยที่สุดคือ พฤติกรรมจดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ ถึงแม้จะอยู่แค่ระดับปานกลาง แต่ก็เป็นวิธีการที่เราพบเห็นได้บ่อยในการสอบแต่ละครั้งของนักเรียน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทุจริตในการสอบจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยอภิปรายผลแยกตามข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 เพศ

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมที่เพศหญิงและเพศชายใช้มากที่สุดในการทุจริตในการสอบในวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์และวิธีการโกงโดยร่วมมือกันจะเหมือนกัน คือพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ และพฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบส่วนวิธีการโกงแบบทำคนเดียวเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมที่ต่างกันโดยเพศชายมีพฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมากที่สุด ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงจะไม่ลอกเพื่อนอาจเนื่องมาจากกลัวคำตอบที่ลอกมาผิด จึงใช้พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษเข้าห้องสอบแทน ซึ่งคำตอบที่ได้มามีความน่าจะเป็นในการตอบถูกสูงกว่า ทั้งนี้จากผลการวิจัยดังกล่าวได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Shon (2006) ที่ได้ทำการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าเพศหญิงใช้วิธีการจดโน๊ตเข้าห้องสอบมากที่สุดแต่จะเขียนคำตอบลงบนร่างกายแทนโดยเฉพาะบริเวณที่ล่อแหลม เช่น ต้นขา ซึ่งวิธีการดังกล่าว Shon ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าเป็นวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์โดยเฉพาะของเพศหญิง

1.2 อายุ

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนอายุ 16 ปี ใช้ในการทุจริตมากที่สุดเมื่อจำแนกตามรายวิธีการ คือ วิธีการศึกษาศึกษาลักษณะอาจารย์ ได้แก่ พฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ วิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ได้แก่ วิธีการเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ และวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ได้แก่ พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว โดยทั้ง 3 วิธีการหลักที่กล่าวมาข้างต้นนั้น นักเรียนอายุ

16 ปี 17 ปี และ 18 ปี มีพฤติกรรมการทุจริตคล้าย ๆ กัน แต่ต่างกันในวิธีการโกงแบบทำคนเดียว โดยนักเรียนอายุ 18 ปี จะมีพฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่อายุ 18 ปี หรือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้นไม่กล้าที่จะลอกข้อสอบเพื่อนเพราะกลัวคำตอบที่ลอกมาผิด จึงทำการทุจริตในการสอบด้วยตัวเองโดยจดโน๊ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ

1.3 เกรดเฉลี่ยสะสม

จากผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 มีพฤติกรรมการทุจริตในการสอบแต่ละรายพฤติกรรมค่อนข้างสูงกว่าเกรดเฉลี่ยช่วงอื่น ๆ โดยพฤติกรรมการทุจริตในการสอบในนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.51-3.00 ใช้มากที่สุดในวิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ ได้แก่ พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ วิธีการโกงโดยร่วมมือ ได้แก่ พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ และวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ได้แก่ พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบ ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01-2.50 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยนักเรียนเหล่านี้จะใช้พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 จะไม่ลอกข้อสอบเพื่อนแต่จะใช้วิธีการจดโน๊ตเข้าห้องสอบแทน เนื่องจากกลัวคำตอบที่ลอกเพื่อนมาจะผิด แต่เป็นที่น่าแปลกใจที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51-4.00 ใช้วิธีการแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมากที่สุดเช่นเดียวกันกับนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ซึ่งนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในช่วงนี้ถือว่าเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าแม้แต่นักเรียนที่เรียนเก่งก็ยังมีการทุจริตในการสอบ ทำให้เกรดเฉลี่ยที่นักเรียนได้มาไม่ได้เกิดจากความรู้ที่นักเรียนมีอยู่จริง จึงเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย กล่าวคือ นักเรียนอาจทำการทุจริตในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยอีก ดังนั้นเมื่อเข้าไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยนักเรียนจะเรียนไม่เข้าใจเพราะไม่ได้มีความรู้จริง ๆ ผลสุดท้ายอาจโดนรีไทน์เนื่องจากเกรดเฉลี่ยต่ำ

1.4 ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า วิธีการศึกษาลักษณะอาจารย์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมศึกษาพฤติกรรมต่างๆของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบมี

จำนวนมากที่สุด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 พฤติกรรมสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าในนักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้นปี จะใช้ประโยชน์จากการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อทำการทุจริตในการสอบ มากกว่าที่จะทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์และแกล้งทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน สำหรับวิธีการโกงโดยร่วมมือกัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และ 6 พบว่า พฤติกรรมเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ มีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน โดยพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ช่วยเหลือผู้อื่นทำการทุจริตในระหว่างทำการสอบ ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของ McCabe & Bowers (1994) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการโกงในนักเรียน โดยทำการศึกษาในระยะยาว ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นทำการโกงข้อสอบพบเห็นได้บ่อย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับวิธีการโกงแบบทำคนเดียว ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 พบว่า พฤติกรรมแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัวมีจำนวนมากที่สุดเหมือนกัน และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พฤติกรรมจดโน้ตใส่กระดาษแล้วนำเข้าห้องสอบมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Brandes (1986) ที่ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการโกงของนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลในแคลิฟอร์เนีย จำนวน 2,000 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียน 97% เคยเห็นการโกง และพฤติกรรมการโกงที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การคัดลอกคำตอบจากผู้อื่นระหว่างทำการสอบ รองลงมา คือ การนำกระดาษบันทึกเล็ก ๆ จดบันทึกข้อมูลเข้าห้องสอบ

สรุปจากผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยกระทำการทุจริตในการสอบทุกวิธีการจากทั้งหมด 19 พฤติกรรมที่ผู้วิจัยได้มาจากการสังเคราะห์งานวิจัยในต่างประเทศ ถึงแม้บริบททางด้านภาษา และวัฒนธรรมความเป็นอยู่จะแตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ทั้งประเทศไทยและต่างประเทศมีร่วมกันคือการทุจริตในการสอบ และวิธีการที่ใช้ในการทุจริตก็เหมือนกัน ทำให้เป็นที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งว่าตอนนี้กำลังเกิดอะไรขึ้นกับสังคมเราปัจจุบัน นักเรียนมองการทุจริตทางการศึกษาเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ให้ความสำคัญ หรือสังคมเราผู้ใหญ่ปล่อยปละละเลยไม่ให้ความสำคัญกับการทุจริตในการสอบ จึงเป็นปัญหาที่ทุกคนต้องร่วมมือกันแก้ไข เพราะถ้าปล่อยไว้ให้เป็นแบบนี้เรื่อย ๆ อาจทำให้นำมาซึ่งปัญหาใหญ่ตามมามากมาย เพราะคนในชาติขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ ถ้าสังคมเรามีแต่คนคดโกง บ้านเมืองเราจะอยู่ได้อย่างไร

2. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ (MANAGE) มากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล (REASON) และปัจจัยด้านแรงจูงใจ (MOTIVE)

การอภิปรายในประเด็นนี้ผู้วิจัยอภิปรายตามขนาดอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ

การทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงในเชิงลบจากปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การตักเตือนของครูผู้สอน การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ ดังตารางที่ 4.70 พบว่า การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบมีความสัมพันธ์กับรูปแบบกระบวนการคุมสอบสูงที่สุด ในทิศทางเดียวกัน รองลงมาคือการตักเตือนของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กับการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ และการตักเตือนของครูผู้สอนกับรูปแบบกระบวนการคุมสอบ ตามลำดับ โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Barnett & Dalton (1981) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการในห้องสอบทำได้โดยการประกาศบทลงโทษของการทุจริตในการสอบ การใช้แบบสอบฉบับต่างกันหรือใช้แบบสอบอัตนัย และการตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kohlberg (1976), Leming (1978), Davis & Ludvigson (1995) และ Crown & Spiller (1998) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความมีประสิทธิภาพในการจัดการในห้องสอบนั้นจะช่วยลดการทุจริตในการสอบของนักเรียน ซึ่งถ้ามีการตักเตือนนักเรียนด้วยการประกาศบทลงโทษหากนักเรียนทำการทุจริต การตรวจตรานักเรียนอย่างสม่ำเสมอขณะที่นักเรียนทำการสอบ และการใช้รูปแบบกระบวนการคุมสอบที่ดี เช่น ใช้แบบสอบอัตนัยหรือใช้แบบสอบหลายชุด และการใช้ครูผู้คุมสอบหลายคนนั้น โอกาสที่นักเรียนจะทำการทุจริตในการสอบก็จะลดลงด้วยเช่นกัน จากโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียน จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านการจัดการ

ในห้องสอบมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ปัจจัยด้านภูมิหลัง และปัจจัยด้านแรงจูงใจ โดยผู้วิจัยขออภิปรายในแต่ละประเด็นดังนี้

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบ กับปัจจัยด้านการใช้เหตุผล เป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.51 อธิบายได้ว่าถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบมีค่าสูงขึ้นปัจจัยด้านการใช้เหตุผลจะมีค่าลดลง หรือถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบลดลงปัจจัยด้านการใช้เหตุผลจะมีค่าสูงขึ้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม แสดงให้เห็นว่าถ้าการจัดการในห้องสอบไม่ดีพอ เช่น การคุมสอบไม่เข้มงวด การไม่ประกาศบทลงโทษ และการจัดที่นั่งสอบใกล้กันจนเกินไป นักเรียนก็จะใช้เหตุผลเหล่านี้เป็นข้ออ้างในการทำการทุจริตในการสอบได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nonis & Swiff (1998) ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่นักเรียนทำการทุจริตหรือการโกงนั้น คือ การรับรู้ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านมาตรฐานการศึกษาและการรับรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ของทางโรงเรียน และนักเรียนที่มีเหตุผลอันสมควร (neutralization) ที่จะทำการทุจริตทางการศึกษานั้นจะอ้างตนหรือประกาศว่าตนเองอยู่ในบรรทัดฐานทางสังคม แต่สภาพแวดล้อมบีบบังคับให้ตนเองเบี่ยงเบนออกจากบรรทัดฐานทางสังคม จึงเป็นสาเหตุให้พวกตนกระทำการทุจริตทางการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบกับปัจจัยด้านภูมิหลัง เป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.28 อธิบายได้ว่าถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบมีค่าสูงขึ้นปัจจัยด้านภูมิหลังจะมีค่าลดลง หรือถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบลดลงปัจจัยด้านภูมิหลังจะมีค่าสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าถ้ามีการจัดการภายในห้องสอบได้ดี จะทำให้ภูมิหลังของนักเรียนมีค่าลดลง เช่น เกรดเฉลี่ยลดลง เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ เป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 ซึ่งค่าความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง อธิบายได้ว่าถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบมีค่าสูงขึ้นปัจจัยด้านแรงจูงใจจะมีค่าสูงขึ้นด้วยเช่นกัน หรือถ้าปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบลดลงปัจจัยด้านแรงจูงใจจะมีค่าลดลงเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าถ้ามีการจัดการภายในห้องสอบได้ดี นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยแรงจูงใจที่กล่าวถึงคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.2 ปัจจัยด้านการใช้เหตุผล

การทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงในเชิงบวกจากปัจจัยด้านการใช้เหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ ความยากของเนื้อหารายวิชา และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ดังตารางที่ 4.70 พบว่า ความยากของเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบสูง จะเห็นได้ว่าความยากของเนื้อหารายวิชานั้น นักเรียนจะใช้เป็นเหตุผลในการทุจริตในการสอบ เช่น นักเรียนมักจะมีคำอธิบายว่าเรียนไม่เข้าใจเพราะเนื้อหาบทเรียนยากเกินไป หรือข้อสอบยากมากจึงทำข้อสอบไม่ได้ ทำให้เป็นเหตุผลที่นักเรียนตัดสินใจทำการทุจริตในการสอบ หรือ โอกาสที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนทำการทุจริต เช่น ครูที่คุมสอบไม่อยู่ในห้องไม่มีคนจับตาดูเวลาทำข้อสอบ และโต๊ะที่นั่งสอบติดกันทำให้มองเห็นกระดาษคำตอบเพื่อนทั้ง ๆ ที่ไม่ตั้งใจจะลอกคำตอบเพื่อน เป็นต้น ดังนั้นปัจจัยด้านการใช้เหตุผลจึงส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าเนื้อหาบทเรียนยากเกินไปและโอกาสที่เอื้อให้เกิดการทุจริตในการสอบมีมากนักเรียนจะเกิดพฤติกรรมการทุจริตในการสอบมากเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Evans & Craig (1990) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบซึ่งผลการศึกษาพบว่านักเรียนจะตัดสินใจทำการทุจริตในการสอบเมื่อวัตถุประสงค์ของรายวิชาไม่ชัดเจน เนื้อหาบทเรียนยากเกินไป และจากงานวิจัยของ Daniel, Blount & Ferrel (1991) พบว่าการทุจริตทางการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับความยากของเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nonis & Swiff (1998) ซึ่งผลงานวิจัยดังกล่าวพบว่านักเรียนที่ทำการทุจริตในการสอบมักจะใช้เหตุผลอันสมควรที่ส่งผลให้พวกเขาทำการทุจริต โดยจะอ้างตนว่าการที่พวกเขาทำการทุจริตทางการศึกษานั้นมาจากบริบททางด้านสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้พวกตนกระทำการทุจริตมากกว่าปัจจัยภายในตัวเอง โดยที่การกระทำของพวกเขาไม่ได้เกิดจากการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ที่อยู่ภายในตัวเขาเองเลย นอกจากนี้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านการใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านแรงจูงใจ ซึ่งค่าความสัมพันธ์เป็นลบมีทิศทางตรงข้ามกันแสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยด้านการใช้เหตุผลมีค่าสูงขึ้นก็จะทำให้แรงจูงใจมีค่าลดลง ซึ่งแรงจูงใจถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งถ้าข้อสอบยากเกินไป หรือเนื้อหารายวิชาที่เรียนมีความยากความซับซ้อนมากอาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ในการเรียนทำให้แรงจูงใจในการ

เรียนก็จะลดลงตามไปด้วย และปัจจัยด้านการใช้เหตุผลยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านภูมิหลัง ซึ่งค่าความสัมพันธ์เป็นบวก แสดงให้เห็นว่าถ้าปัจจัยใดมีค่าสูงขึ้น อีกปัจจัยหนึ่งก็จะมีค่าสูงขึ้นตามไปด้วย และถ้าปัจจัยใดมีค่าลดลงอีกปัจจัยหนึ่งก็จะมีค่าลดลงตามไปด้วย เช่น เมื่อนักเรียนเรียนในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น เนื้อหารายวิชามีความยากซับซ้อมมากขึ้น นักเรียนก็จะใช้เป็นเหตุผลในการทุจริตในการสอบได้มากขึ้นเช่นกัน

2.3 ปัจจัยด้านคุณธรรม

การทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงในเชิงบวกจากปัจจัยด้านคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ จากค่าอิทธิพลที่เป็นบวกแสดงว่าถ้าคุณธรรมของนักเรียนสูงการทุจริตในการสอบของนักเรียนก็จะสูงด้วยเช่นกัน ซึ่งงานวิจัยนี้วัดเฉพาะตัวแปรคุณธรรมความซื่อสัตย์ ซึ่งดูเหมือนจะขัดแย้งกับความเป็นจริงและขัดแย้งกับงานวิจัยของ Grimm, Kohlberg, & White (1968) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทุจริตในการสอบและปัจจัยด้านคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านคุณธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทุจริตในการสอบโดยนักเรียนที่มีคุณธรรมสูงจะทำการทุจริตในการสอบต่ำ นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับงานวิจัยของ Stephen E. Newstead, Arlene Franklyn-Stokes, & Penny Armstead (1996) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบผลการวิจัยพบว่า มี สาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ปัจจัยด้านศีลธรรม อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า คุณธรรมที่มีอยู่ในตัวนักเรียนนั้นไม่ได้มีเฉพาะคุณธรรมความซื่อสัตย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีคุณธรรมอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น คุณธรรมความมีเมตตา มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และความกตัญญูกตเวที เป็นต้น ซึ่งนักเรียนที่ทำการทุจริตในการสอบนั้นอาจอยากช่วยเหลือเพื่อนที่ทำข้อสอบไม่ได้ ซึ่งคุณธรรมความมีน้ำใจความมีเมตตากรุณาต่อเพื่อนจะสูง หรือคุณธรรมความกตัญญูกตเวทีต่อบิดามารดา ซึ่งอยากเรียนหนังสือเก่ง ๆ สอบได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ เพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจ ก็จะยอมทำการทุจริตในการสอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thoma (1986) ที่พบว่า คุณธรรมด้านความมีเหตุผลและคุณธรรมด้านความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ต้องช่วยเหลือบุคคลอื่น ถึงแม้ว่าสิ่งที่ช่วยเหลือนั้นจะเป็นสิ่งที่ไม่ดี เช่น การให้เพื่อนลอกข้อสอบ หรือช่วยเหลือเพื่อทุจริตในการสอบโดยวิธีต่าง ๆ เป็นต้น บุคคลที่มีคุณธรรมด้านนี้สูงก็จะยิ่งทำการทุจริตทางด้านการศึกษาสูงตามไปด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีคุณธรรมด้านนี้สูงก็อาจส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบสูงตามไปด้วย ซึ่งเพศหญิงจะมีคุณธรรมด้านนี้

สูงกว่าเพศชายมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Calabress & Cochran (1990) โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ การโกง และคุณธรรมในตัวนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงทำการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศชาย เพราะเพศหญิงเป็นเพศที่มีคุณธรรมด้านการช่วยเหลือคนอื่นสูงกว่าเพศชาย นอกจากนี้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านคุณธรรมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกันแสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีคุณธรรมสูงการใช้เหตุผลก็จะสูงด้วยเช่นกัน สามารถอธิบายได้ว่าถ้านักเรียนมีคุณธรรมสูง เช่น คุณธรรมความมีน้ำใจ ความกตัญญูกตเวที หรือแม้แต่ความซื่อสัตย์เองก็ตาม แต่ในสถานการณ์คับขันที่เมื่ออยู่ในห้องสอบถ้านักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ หรือเพราะเหตุปัจจัยด้านความยากของข้อสอบ และเรียนเนื้อหาในบทเรียนไม่เข้าใจ พร้อมกับเมื่อเกิดโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตสูง เช่นครูคุมสอบไม่เข้มงวด ที่นั่งสอบติดกัน อาจส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบสูงด้วยเช่นกัน ซึ่งนักเรียนก็จะใช้เหตุผลเหล่านี้เป็นข้ออ้างว่าการที่พวกเขาตัดสินใจทำการทุจริตในการสอบเป็นเพราะสภาพบริบทภายนอกบังคับให้ทำ ไม่ได้เป็นผลมาจากคุณธรรมในตัวพวกเขาเองโดยตรง และปัจจัยด้านคุณธรรมยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านภูมิหลัง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีอายุสูงขึ้น หรือเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น คุณธรรมในตัวนักเรียนก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ปัจจัยด้านคุณธรรมยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านแรงจูงใจ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีคุณธรรมสูงจะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงตามไปด้วยเช่นกัน

2.4 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

การทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงในเชิงลบจากปัจจัยด้านแรงจูงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากอิทธิพลในเชิงลบแสดงให้เห็นว่าถ้าแรงจูงใจมีค่าสูงขึ้น การทุจริตในการสอบของนักเรียนจะมีค่าลดลง ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล ในที่นี้หมายถึงแรงจูงใจในการเรียนหรือการได้มาซึ่งคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จากโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบ จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการที่นักเรียนจะทำคะแนนสอบได้ดี นักเรียนจะมีพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองแรงจูงใจของตัวเองในรูปแบบที่ต่างกัน นักเรียนบางคนแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงลบคืออาจทำการทุจริตในการสอบ

แต่นักเรียนบางคนอาจแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงบวกคือตั้งใจเรียนและขยันอ่านหนังสือมากขึ้นเพื่อให้ตัวเองทำข้อสอบได้คะแนนดีและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่แท้จริงคือเพื่อต้องการที่จะเรียนรู้ในรายวิชานั้นไม่ใช่เพื่อต้องการให้ได้มาซึ่งคะแนนสอบที่ดีเพียงอย่างเดียว จัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจที่มีอยู่ในธรรมชาติ (intrinsically motivation) ซึ่งเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจภายในสูงหรือมีความพึงพอใจในการเรียนนั้นจะไม่มีพฤติกรรมการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Vallerand et al. (1992) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเพศและแรงจูงใจภายใน ผลการศึกษาพบว่าเพศหญิงมีแรงจูงใจภายในสูงกว่าเพศชาย ดังนั้นแรงจูงใจจึงมีความสัมพันธ์กับเพศด้วย สำหรับในกรณีที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงลบ คือการทุจริตทางการศึกษานั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนต้องการให้ได้เกรดเฉลี่ยที่สูง ๆ โดยไม่คำนึงถึงเป้าหมายที่แท้จริงในการเรียน ต้องการเพียงแค่ใบปริญญาบัตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Barnes (1975) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตทางการศึกษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทำการทุจริตทางการศึกษาเนื่องมาจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งใบปริญญาบัตร นอกจากนี้ Dweck (1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทุจริตในการสอบกับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คือจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อทำคะแนนสอบให้ได้ดีและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อต้องการเรียนรู้จากรายวิชานั้นจริง ๆ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อทำคะแนนสอบให้ได้ดีจะทำการทุจริตในการสอบสูงกว่านักเรียนที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เพื่อต้องการเรียนรู้จากรายวิชานั้นจริง ๆ นอกจากนี้ปัจจัยด้านแรงจูงใจยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการใช้เหตุผลในเชิงลบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้าแรงจูงใจมีค่าสูงขึ้นการใช้เหตุผลจะมีค่าลดลง หรือถ้าการใช้เหตุผลมีค่าสูงขึ้นแรงจูงใจจะมีค่าลดลง เช่น ถ้าเนื้อหาบทเรียนยากจนเกินไป อาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดความท้อแท้ในการเรียน ทำให้แรงจูงใจในการเรียนลดลงและปัจจัยด้านแรงจูงใจยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบในเชิงบวกแสดงให้เห็นว่าถ้ามีการจัดการสภาพภายในห้องสอบที่ดี มีกระบวนการคุมสอบที่เข้มงวดและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่ช่วยลดโอกาสการทุจริตในการสอบ นักเรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้และให้ความเชื่อถือกับกระบวนการวัดผลการเรียนรู้ว่ามีความถูกต้อง แม่นยำ นักเรียนก็จะเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงเพราะคะแนนสอบที่ได้มาสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถที่แท้จริงในตัวนักเรียนเอง

2.5 ปัจจัยด้านภูมิหลัง

การทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงในเชิงบวกจากปัจจัยด้านภูมิหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ อายุ เกรดเฉลี่ย และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา จากผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามสังเกตได้ ในตารางที่ 4.70 พบว่าตัวแปรอายุ เกรดเฉลี่ยและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา มีค่าสหสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับตัวแปรตามสังเกตได้ซึ่งก็คือการทุจริตในการสอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าอายุมากขึ้น เกรดเฉลี่ยมากขึ้น และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามากขึ้น จะทำให้นักเรียนทำการทุจริตมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ปัจจัยด้านภูมิหลังส่งผลต่อการทุจริตในการสอบในทิศทางบวก นั่นหมายความว่าถ้าปัจจัยด้านภูมิหลังมีค่าสูงขึ้นการทุจริตในการสอบจะมีค่าสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นถ้าอายุมากขึ้น เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาสูงขึ้น การทุจริตในการสอบจะเพิ่มขึ้น โดยผู้วิจัยได้อภิปรายแต่ละตัวแปร ดังนี้

เมื่อพิจารณาตัวแปรทางด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบผลการวิจัยพบว่าตัวแปรทางด้านอายุส่งผลทางบวกต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนโดยเมื่ออายุมากขึ้นการทุจิตในการสอบจะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Haines, Diekhoff, LaBeff & Clark (1968) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอายุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าอายุส่งผลต่อการทุจริตอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่อายุน้อยจะทำการทุจริตมากกว่านักเรียนที่อายุสูงกว่า ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า ในปัจจุบันระบบรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้พิจารณาคะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบ เนื่องจากความต้องการที่จะได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ นั่นเอง

เมื่อพิจารณาตัวแปรเกรดเฉลี่ยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยส่งผลทางบวกต่อการทุจริตในการสอบอย่างมีนัยสำคัญโดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะทำการทุจริตในการสอบมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Haines et al. (1986) โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยและการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทุจริตทางการศึกษา โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Crown & Spiller (1998) ที่พบว่านักเรียนหรือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำจะมีการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัว

แปรสังเกตได้ ตามตารางที่ 4.70 ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับพฤติกรรมการทุจริตในการสอบ แสดงให้เห็นว่าถ้าเกรดเฉลี่ยสูงการทุจริตในการสอบก็จะสูงตามไปด้วย จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับตัวแปรเกรดเฉลี่ยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าปัจจุบันการแข่งขันทางการเรียนค่อนข้างสูง และระบบการสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยในปัจจุบันต้องใช้คะแนนจากเกรดเฉลี่ยด้วย นักเรียนจึงเรียนแบบมุ่งหวังที่จะทำเกรดเฉลี่ยให้สูง โดยไม่คำนึงถึงความรู้ที่จะได้มาจริง ๆ ซึ่งจากการประชุมเสวนา “ผลการสอบ admission ต่อการเรียนฟิสิกส์ของนิสิตและนักศึกษา” ที่จัดขึ้น ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการประชุมครั้งนี้ นอกจากจะมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้ว ยังมีอาจารย์จากโรงเรียนมัธยมชื่อดัง เช่น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนศึกษานารี และโรงเรียนสวนกุหลาบ มาร่วมให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมปลาย ในการเรียนและการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนหลาย ๆ โรงเรียนมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กันคือ นักเรียนเรียนแบบ “ตามอัธยาศัย” คือไม่มาเรียนในโรงเรียน แต่ออกไปเรียนกวดวิชาภาษาไทย และวิชาสังคม กันมากขึ้น นอกจากนั้น นักเรียนยังมีทัศนคติต่อการเรียนที่ไม่ถูกต้องด้วย คือ “นักเรียนมุ่งเน้นการได้คะแนนสูง ๆ มากกว่าต้องการความรู้ เนื่องจาก GPA มีผลต่อการเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้พบว่า นักเรียนมีแนวโน้มในการทุจริตมากขึ้น” ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงนั้นต้องพยายามทำคะแนนสอบให้ได้ดีเพื่อรักษาระดับเกรดเฉลี่ย จึงอาจทำการทุจริตในการสอบได้ และนักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสมที่ค่อนข้างสูงอาจมีความหวาดกลัวที่จะสอบตก ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเกรดเฉลี่ยต่ำ โดยเคยชินกับการสอบตกหรือได้คะแนนน้อยมาแล้ว ดังนั้นจึงไม่ทำการทุจริตในการสอบ

เมื่อพิจารณาตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาส่งผลต่อการทุจริตในการสอบอย่างมีนัยสำคัญในทิศทางบวก โดยนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่สูงจะทำการทุจริตทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่ำกว่า ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Baird (1980) โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักเรียนที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนในปีแรกมีการทุจริตมากกว่านักเรียนที่เรียนในปีสุดท้าย และยังขัดแย้งกับงานวิจัยของ Stern & Havlicec (1986) โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับการทุจริตทาง

การศึกษา ผลการวิจัยพบว่าชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการทุจริตทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่เรียนในชั้นปีแรกจะมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นปีที่สูงกว่า เนื่องจากความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ในการเรียน เพราะนักเรียนที่เรียนในชั้นปีแรกจะมีประสบการณ์ในการเรียนน้อยกว่าและมีความกลัวที่สอบตกในรายวิชานั้น ๆ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อนักเรียนเรียนในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น เนื้อหาบทเรียนมีความยากขึ้น และการแข่งขันทางด้านการเรียนที่สูงกว่า จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่นักเรียนตัดสินใจทำการทุจริตในการสอบได้

จากโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างตัวแปรแฝงพบว่าปัจจัยด้านภูมิหลังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน แสดงว่าเมื่อปัจจัยด้านภูมิหลังสูงขึ้นปัจจัยด้านแรงจูงใจจะลดต่ำลง เช่น เมื่อนักเรียนมีอายุมากขึ้น หรือเรียนอยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้น นักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนต่ำลง

สรุปจากโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับด้านบริบท ได้แก่ การจัดการในห้องสอบ และการใช้เหตุผล มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทุจริตในการสอบของนักเรียนมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ คุณธรรม และ ภูมิหลัง ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของ McCabe & Trevino (1997) ที่ได้ทำการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดใหญ่ จำนวน 9 มหาวิทยาลัย จำนวนเกือบ 1,800 คน ในปีการศึกษา 1993-1994 โดยพวกเขาทำการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบจากปัจจัยบริบทและปัจจัยส่วนบุคคลที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการโกง ผลปรากฏว่า ปัจจัยบริบท เช่น พฤติกรรมการโกงของเพื่อน การรับรู้ถึงความรุนแรงของบทลงโทษหากถูกจับได้ว่าโกง เป็นต้น มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

3. แนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบ จากการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครองและนักเรียน เกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบซึ่งผลการวิจัยพบว่าแนวทางที่จะป้องกันการทุจริตในการสอบมีหลายแนวทาง ประการแรก ได้แก่ การประกาศบทลงโทษอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง แสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนยังทำการ

ทุจริตในการสอบนั้น เพราะคิดว่าบทลงโทษที่สถานศึกษากำหนดนั้นไม่มีการปฏิบัติจริงซึ่งทางสถาบันการศึกษาควรประกาศให้นักเรียนรับรู้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ นอกจากนี้นักเรียนยังคิดว่าครูไม่เข้มงวดไม่เอาจริงที่จะทำโทษนักเรียนทำการทุจริต ดังนั้นนักเรียนจึงไม่เกรงกลัวบทลงโทษของการทุจริตในการสอบ ประการที่สอง คือการคุมสอบอย่างเข้มงวดของครูผู้คุมสอบ ครูผู้คุมสอบควรมีการจัดกระบวนการสอบที่เข้มงวด รัดกุม เริ่มตั้งแต่การจัดที่นั่งสอบควรเว้นระยะให้ห่างกันพอสมควร การตรวจค้นอุปกรณ์ที่ไม่อนุญาตให้นำเข้าห้องสอบและต้องตรวจตราพฤติกรรมนักเรียนตลอดเวลา ไม่ควรทิ้งห้องสอบไปถ้าไม่จำเป็นหรือควรมีครูผู้คุมสอบมากกว่า 1 คน เพราะจะเป็นการลดโอกาสการทุจริต ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545) ที่ได้กล่าวว่า *"ในการดำเนินการคุมสอบ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตในการสอบ โดยการป้องกันไว้ล่วงหน้าด้วยการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกันในระยะที่ผู้สอบไม่สามารถดูคำตอบหรือบอกข้อสอบกันได้ และในขณะสอบครูผู้คุมสอบก็ต้องสังเกตพฤติกรรมการสอบให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดโอกาสในการทุจริต"* ซึ่งคำกล่าวนี้ก็ได้รับการสนับสนุนจาก Bott (1996) โดยบอทท์ ได้ให้ข้อคิดว่า *"วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันการทุจริตในการสอบก็คือ การขจัดโอกาสที่จะทำให้เกิดการทุจริต และในกรณีที่เกิดการทุจริต ควรดำเนินการอย่างละมุมละม่อม ไม่ควรโวยวายให้เสียขวัญหรือเสียสมาธิกันทั้งห้อง"* ประการที่สาม ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนเพื่อนักเรียนจะได้เตรียมตัวสอบล่วงหน้า ประการที่สี่ ควรใช้แบบสอบหลายชุดและเน้นแบบสอบอัตนัยเพื่อลดโอกาสการทุจริต และประการสุดท้ายเป็นสิ่งที่สำคัญมากคือควรปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน และคุณธรรมด้านการรับรู้ความผิดชอบชั่วดีในตัวนักเรียน ซึ่งนักเรียนต้องแยกแยะให้ออกว่าพฤติกรรมใดควรทำและพฤติกรรมใดไม่ควรทำ ซึ่งปัจจุบันคุณธรรมด้านการแยกแยะสิ่งผิดชอบชั่วดีนั้นเด็กไทยยังขาดคุณธรรมด้านนี้มาก อาจเนื่องมาจากปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตของตัวเด็ก ทำให้เด็กรับข้อมูลจากสื่อได้หลายทาง โดยขาดการแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ และขาดแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ดังนั้นแนวทางป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะได้ผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความร่วมมือของทางโรงเรียน ผู้ปกครอง และที่สำคัญคือตัวนักเรียนเองด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การนำเสนอในส่วนนี้ แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และส่วนที่สองเป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. จากข้อค้นพบของการสำรวจวิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ชี้ให้เห็นว่า วิธีการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นักเรียนส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดในสามอันดับแรก ได้แก่วิธีการเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกมากที่สุด รองลงมาคือวิธีการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบ และวิธีการสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อวางแนวทางการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียน โดยการจัดตำแหน่งที่นั่งสอบให้ห่างกันเพื่อไม่ให้นักเรียนมองเห็นกระดาษคำตอบของเพื่อนได้ และครูที่คุมสอบต้องไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากพฤติกรรมในชีวิตประจำของตัวเอง มาเป็นช่องว่างให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบ เช่น ครูชอบอ่านหนังสือ หรือชอบนั่งหลับเวลาคุมสอบ นักเรียนก็จะใช้ประโยชน์จากพฤติกรรมนั้นมาวางแผนในการทุจริตการสอบได้ โดยครูต้องพยามคุมสอบอย่างเข้มงวด ซึ่งจะช่วยลดพฤติกรรมการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้ ซึ่งถ้าครูหรือผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจและเล็งเห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมการทุจริตในการสอบและไม่มองว่าเป็นเพียงปัญหาเล็กน้อยและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จะส่งผลให้การวัดผลทางการศึกษาในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาออกไปมีคุณภาพตรงตามเกรดเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนได้รับจริงนอกจากนี้ยังเป็นการ

ส่งเสริมคุณธรรมในตัวเด็กให้เกิดขึ้นเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพเพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรมความซื่อสัตย์

2. จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการทุจริตในการสอบของนักเรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านการใช้เหตุผลมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบซึ่งเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียนโดยตรง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในส่วนนี้ เพื่อป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแยกเป็นกลุ่มบุคคลตามการใช้ประโยชน์ ดังนี้

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน

จากข้อค้นพบของการพัฒนาโมเดลโดยภาพรวม ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการใช้เหตุผลส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ ความยากของเนื้อหารายวิชา และโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตในการสอบ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการจัดการในห้องสอบที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียน โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การตักเตือนของครูผู้สอน การตรวจตรานักเรียนขณะทำการสอบ และรูปแบบกระบวนการคุมสอบ ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการบริหาร การวางแผนนโยบาย และการวางแผนการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียน และปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักเรียน ในส่วนของการป้องกันการทุจริตในการสอบนั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนและนำไปปฏิบัติจริง สร้างความตระหนักให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาการทุจริตในการสอบ รวมทั้งควบคุมและกำกับบทบาทหน้าที่ครูที่ดำเนินการสอบให้เป็นไปตามรูปแบบกระบวนการคุมสอบที่ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดแนวทางหลักสูตรการเรียนรู้ของโรงเรียนให้ชัดเจน เพื่อครูที่สอนในวิชานั้น ๆ ทำการจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาที่ชัดเจน และเตรียมตัวสอบได้ถูกต้อง ในส่วนของการปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ รวมทั้งคุณธรรมด้านอื่น ๆ ในตัวนักเรียน ทางด้านผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีโครงการที่ปลูกฝังคุณธรรมให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกแยะว่าสิ่งไหนควรทำและไม่ควรทำ สิ่งไหนถูกหรือผิดได้

2.2 ครูและบุคลากรในโรงเรียน

ครูมีอิทธิพลโดยตรงต่อการป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียน เพราะครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ทั้งในด้านการให้ความรู้ในห้องเรียน การเป็นแบบอย่างที่ดี การปลูกฝังคุณธรรม รวมทั้งการดำเนินการคุมสอบในห้องสอบ ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะป้องกันการทุจริตในการสอบของนักเรียนและปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ให้เกิดกับนักเรียนมากที่สุด โดยที่ครูควรเน้นย้ำถึงบทลงโทษของสถานศึกษาต่อการทุจริตในการสอบ และพูดกล่าวตักเตือนนักเรียนไม่ให้ทำการทุจริต รวมทั้งดำเนินการคุมสอบในห้องสอบให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และขอบเขตของเนื้อหาที่เรียนให้ชัดเจนและออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และควรหากิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนและปลูกฝังให้นักเรียนเกิดคุณธรรมความซื่อสัตย์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ควรทำการศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีการวิจัยแบบอื่น เช่น การวิจัยเชิงทดลอง และทำการเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคุณธรรมส่งผลต่อการทุจริตในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลการวิจัยที่ได้ขัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัยนำตัวแปรบางส่วนที่สำคัญมาศึกษาเท่านั้นคือคุณธรรมความซื่อสัตย์ ซึ่งในความเป็นจริงคุณธรรมความซื่อสัตย์ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตในการสอบหรือไม่ทำ โดยเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมภายในตัวบุคคล ซึ่งมีความละเอียดและซับซ้อน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาตัวแปรคุณธรรมด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น คุณธรรมความมีน้ำใจ คุณธรรมความกตัญญูกตเวที เป็นต้น เพื่ออธิบายปัจจัยด้านคุณธรรมได้ละเอียดยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภูมิหลัง ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ย ส่งผลทางบวกต่อการทุจริตในการสอบ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมา เนื่องจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งช่วงอายุและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษายังไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นเพื่อให้สามารถอธิบายปัจจัยด้าน

ภูมิหลังได้ชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น จึงควรมีการศึกษาในนักเรียนที่ช่วงอายุค่อนข้างแตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกื้อ กระแสโสม. (2538). การศึกษา*ความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์โดยใช้มาตรวัดความเท็จ*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). *เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก*. กรุงเทพมหานคร. อัดสำเนา.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มีสท์.

เรวดี วัฒฑกโกศล. (2533). *การสำรวจความเชื่อ เจตคติ เจตนา และพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาจิตวิทยา. คณะศิลปะศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). *ทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาดา บวรกิติวงศ์. (2548). *สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2546). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพร สุทัศนีย์. (2545). *การทดสอบทางจิตวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Ames, C. (1984). Competitive, cooperative, and individualistic goal structure: A cognitive-motivational analysis. In R. Ames & C. Ames (Eds.), *Research on motivation in education: Vol. 1. Student motivation* (pp. 177-207). San Diego, CA: Academic Press.

Ames, C. (1992). Achievement goals and adaptive motivational patterns: The role of the environment. In D. Schunk & J. Meece (Eds.), *Student perceptions in the classroom: Causes and consequences* (pp. 327-348). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Ames, C.; & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology*, *80*, 260-270.

Barid, J. S., Jr. (1980). Current trends in college cheating. *Psychology in Schools, 17,* 515-522.

Barnes, W. F. (1975). Test information: an application of the economics of search. *Journal of Economic Education*, *7*, 28-33.

Barnett, D. C.; & Dalton, J. C. (1981). Why college students cheat. *Journal of College Student Personnel, 22*, 545-551.

Bellezza, F. S.; & Bellezza, S. F. (1989). Detection of cheating in multiple-choice tests by using error-similarity analysis. *Teaching of Psychology, 16*, 151-155.

Bowers, W. J. (1964). *Student dishonesty and its control in college*. New York: Columbia Bureau of Applied Research.

Calabrese, R.; & Cochran, J. T. (1990). The relationship of alienation to cheating among a sample of American adolescents. *Journal of Research and Development in Education*, *23*, 65-72.

Crown, D. F.; & Spiller, M. S. (1998). Learning from the literature on college cheating: a review of empirical research. Journal of Business Ethics, *17*, 683-700.

Davis, S. F.; Grover, C. A.; Becker, A. H.; & McGregor, L. N. (1992). Academic dishonesty: Prevalence, determinants, techniques and punishments. *Teaching of Psychology, 9*, 16-20.

Davis, S. F.; & Ludvigson, H. W. (1995). Additional data on academic dishonesty and proposal for remediation. *Teaching of Psychology*, (April), 119-121.

Diekhoff, D. M.; LaBeff, E. E.; Clark, R. E.; Williams, L. E.; Francis, B.; & Haines, V. J. (1996). College cheating: ten years later. *Research in Higher Education*, *17(4),* 487-502.

Dweck, C. S. (1986). Motivational approaches affecting learning. *American Psychologist, 41,* 1040-1048.

Eisenberg, N.; & Lennon, R. (1983). Sex differences in empathy and related capacities. *Psychological Bulletin*, *94*, 100-131.

Evans, E. D.; & Craig, D. (1990).Teacher and student perceptions of academic cheating in middle and senior high schools. *Journal of Educational Research*, *84*, 44-52.

Evans, E. D.; & Craig, D. (1990a). Adolescent cognitions for academic cheating as a function of grade level and achievement status. *Journal of Adolescent Research*, *5*, 325-345.

Franklyn-Stokes, A.; & Newstead, S. E. (1995). Undergraduate cheating: Who does what and why? *Studies in Higher Education*, *20*, 159-172.

Graham, M. A., Monday, J., O'Brien, K., & Steffen, S. (1994). Cheating at small college: an examination of student and faculty attitudes and behaviors. *Journal of College Student Development, 35*, 255-260.

Grimm, P. F.; Kohlberg, L.; & White, S. H. (1968). Some relationships between conscience and attentional processes. *Journal of Personality and Social Psychology, 8,* 239-252.

Hathaway S.R.; & Mckinley J.C. (1967). Minnesota Multiphasic Personality Inventory. *Manual Revised.*

Haines, V. J.; Diekhoff, G. M.; LaBeff, E. E.; & Clark, R. E. (1986). College cheating: Immaturity, lack of commitment and the neutralizing attitude. *Research in Higher Education, 25,* 342-254.

Hetherington, E. M.; & Feldman, S. E. (1964). College cheating as a function of subject and situational variables. *Journal of Educational Psychology*, *55,* 212-218.

Houston, J. P. (1983). College classroom cheating, threat, sex and prior performance. *College Student Journal*, *17,* 229-235.

Jacobson, L. I.; Berger, S. E.; & Millham, J. (1970). Individual differences in cheating when confronting failure. *Journal of Personality and Social Psychology*, *15,* 48-56.

Kohlberg, L. (1976). Moral stages and moralization: the cognitive-developmental approach. In T. Lickona (Ed.), *Moral development and behavior: theory research and social issues* (pp. 31-53). New York: Holt, Rinehart and Wilson.

Leming, J. S. (1978). Cheating behavior, subject variables and components of the internal-external scale under high and low risk conditions. *Journal of Educational Research, 74(2),* 214-217.

Leming, J. S. (1980). Cheating behavior, subject variables and components of the internal-external scale under high and low risk conditions. *Journal of Educational Research, 74(2),* 83-87.

McCabe, D. L. (1993). Academic dishonesty among high students. *Journal of Adolescence Research*, *34,* (136), 681-687.

McCabe, D. L.; & Drinan, P. (1999). Toward a culture of academic integrity. *The Chronicle of Higher Education*, *46,* B7.

McCabe, D. L.; & Trevino, L. K. (1993). Academic dishonesty: honor codes and other contextual influences. *Journal of Higher Education*, *64(5),* 522-538.

McCabe, D. L.; & Trevino, L. K.; & Buttefield, K. D. (1999). Academic integrity in honor code and non-honor code environments: A qualitative investigation. *Journal of Higher Education*, *70, (2),* 211-234.

Murdock, T. B. (1994). *Understanding alienation: Towards ecological perspectives on student motivation*. Unpublished doctoral dissertation, University of Delaware, Newark.

Murdock, T. B. (1999). Discouraging cheating in your classroom. *Mathematics Teacher*, *94, (7),* 587-591.

Murdock, T. B. (1999). The social context of risk: Predictors of alienation in middle school. *Journal of Educational Psychology*, *91,* 62-75.

Murdock, T. B.; Anderman, L. H.; & Hodge, S. A. (2000). Middle grades predictors of high school motivation and behavior. *Journal of Adolescent Research*, *15,* 327-351.

Murk, D. A.; & Adelman, J. A. (1992). Relations among moral reasoning, locus of control, and demographic variables among college students. *Psychological Reports, 70,* 476-476.

Newstead, S. E.; Franklyn-Stokes, A.; & Armstead, P. (1996). Individual differences in student cheating. *Journal of Educational Psychology*, *88,* 229-242.

Nicholls, J. G. (1984). Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice, and performance. *Psychological Review*, *91,* 328-346.

Nonis, S. A.; & Swift, C. O. (1998). Cheating behavior in the marketing classroom: an analysis of the effects of demographics, attitudes, and in-class deterrent strategies. *Journal of Marketing Education*, *20(3),* 188-199.

Pintrich, P. R.; & Garcia, T. (1991). Student goal orientation and self-regulation in the college classroom. In M. Maehr & P. R. Pintrich (Eds.), *Advances in motivation and achievement: Vol. 7* (pp. 371-402). Greenwich, CT: JAI Press.

Prescot, P. A. (1989). Academic misconduct: considerations for educational administrators. *Journal of Professional Nursing*, *5(5),* 283-287.

Rest, J. R.; & Thoma, S. J. (1985). Relation of moral judgment development to formal education. *Developmental Psychology*, *21,* 709-714.

Richardson, J. T. E. (1994). Mature students in higher education: I. A literature review on approaches to studying. *Studies in Higher Education*, *19,* 309-325.

Ryan, A. M.; & Pintrich, P. R. (1998). “Should I ask for help?” The role of motivation and attitudes in adolescents’ help-seeking in the classroom. *Journal of Educational Psychology, 89,* 329-341.

Smith J. K.; Davy A. J.; & Rosenberg L. D. (2002). A structural modeling investigation of the influence of demographic and attitudinal factor and in-class deterrent on cheating behavior among accounting majors. *Journal of Accounting Education*, *20,* 45-65.

Shon, P.C.H. (2006). How college students cheat on in-class examination: creativity, strain, and techniques of innovation. Plagiary; cross-disciplinary studies in plagiarism, fabrication, and falsification, *1 (10)*: 1-20.

Singhal, A. C.; & Johnson, P. (1983). How to halt student dishonesty. *College Student Journal*, *17,* 13-19.

Stern, E. B.; & Havlicek, L. (1986). Academic misconduct: Results of faculty and undergraduate student surveys. *Journal of Allied Health, 5,* 129-142.

Thoma, S. J. (1986). Estimating gender differences in the comprehension and preference of moral issues. *Development Review*, *6,* 165-180.

Vallerand, R. J.; Pelletier, L. G.; Blais, M. R.; Briere, N. M.; Senecal, C.; & Vallieres, E. F. (1992). The Academic Motivation Scale: A measure of intrinsic, extrinsic and amotivation in education. *Educational and Psychological Measurement*, *52,* 1003-1017.

Wentzel, K. R. (1997). Student motivation in middle school: The role of perceived pedagogical caring. *Journal of Educational Psychology*, *89,* 411-417.

Wentzel, K. R. (1998). Social relationships and motivation in middle school: The role of parents, teachers, and peers. *Journal of Educational Psychology*, *90,* 202-209.

Whitley, B. E. (1998). Factors associated with cheating among college Students: a review. *Research in Higher Education*, *39(3),* 235-274.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

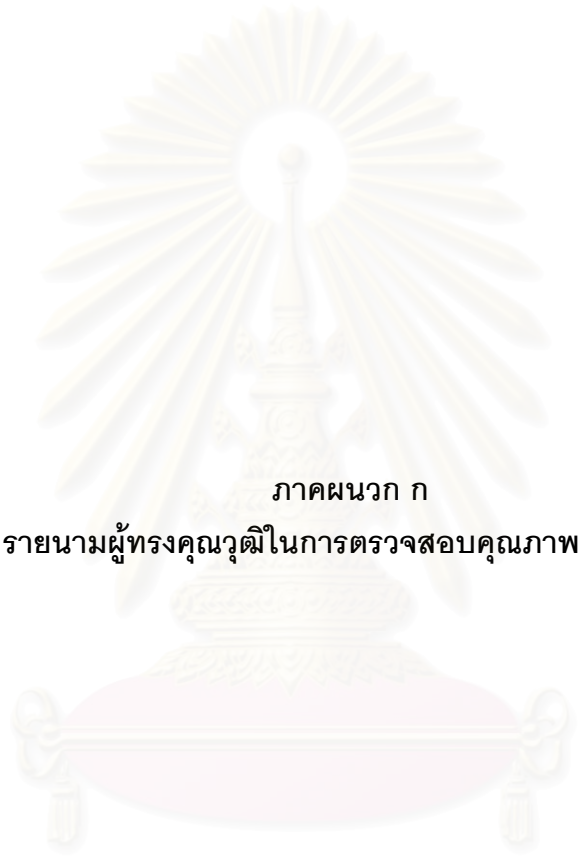

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร จังศิริพรปกรณ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนกานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ.0512.6(2755) /

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

20 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวอรนุช หงวนไธสง นิสิตระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)
หัวหน้าภาควิชา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
โทร. 0-2218-2578
นางสาวอรนุช หงวนไธสง
โทร. 081-8243099

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ.0512.6(2755) /

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

4 กันยายน 2551

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิจัย

ด้วย นางสาวอรนุช หงวนไธสง นิสิตระดับปริญญามหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องใช้แบบสอบ ในการนี้ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์มาเก็บข้อมูลภายในเดือนพฤศจิกายน โดยวัน เวลาแล้วแต่ความสะดวก

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลดังกล่าว เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป จึงขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)
หัวหน้าภาควิชา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
โทร. 02-218-2578
นางสาวอรนุช หงวนไธสง
โทร. 081-8243099

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม เกี่ยวกับการทุจริตในการสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการทุจริตในการสอบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน โปรดตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อ ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน และในแต่ละข้อ นักเรียนจะทำเครื่องหมาย / ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ จะสรุปโดยรวม ดังนั้น ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวนักเรียนทั้งสิ้น

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

น.ส. อรนุช หงวนไธสง
ผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

2) อายุ ☐ 1) 16 ปี ☐ 2) 17 ปี ☐3) 18 ปี ☐ 4) อื่น ๆ ระบุ.....

3) ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ☐ 1) ม. 4 ☐ 2) ม. 5 ☐ 3) ม. 6

4) เกรดเฉลี่ยสะสม ☐ 1) ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2) 2.01 - 2.50 ☐ 3) 2.51 – 3.00
☐ 4) 3.01 - 3.49 ☐ 5) 3.5 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วๆไป ดังนั้นคำตอบของนักเรียน จึงไม่ถูกหรือผิด ข้อสำคัญคือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุดและคำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของนักเรียน และขอให้ตอบให้ครบทุกข้อ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม			
		เคย			ไม่เคย
		มาก	ปานกลาง	น้อย	
1	ฉันศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ				
2	ฉันสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ				
3	ฉันทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่สงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ				
4	ฉันทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ				
5	ฉันรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นฉันจึงใช้ช่วงเวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ				
6	ฉันกับเพื่อน ๆ วางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ				
7	ฉันบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น				

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม			
		เคย			ไม่เคย
		มาก	ปานกลาง	น้อย	
8	ในขณะที่ทำข้อสอบ ฉันเดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อน ๆ มีเวลาในการลอกข้อสอบ				
9	ในขณะที่เพื่อนเดินไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้ฉันมีเวลาในการลอกข้อสอบ				
10	ฉันเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ				
11	ฉันแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว				
12	ฉันจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น				
13	ฉันจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง				
14	ฉันแอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่าง ๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ				
15	ฉันแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือหรือเพจเจอร์				
16	ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน				
17	ฉันจดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น				
18	ฉันจดโน๊ตใส่กระดาษแล้วแอบนำเข้าห้องสอบ				
19	ฉันแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ

ส่วนที่ 1 ด้านลักษณะผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วๆไป โปรดอ่านและพิจารณาแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
1	ฉันพูดต่อเติมคำพูดจากที่ได้ยินมา					
2	ฉันโกหกพ่อแม่โดยขอเงินไปซื้อหนังสือ แล้วเอาเงินไปซื้อสิ่งของอย่างอื่น					
3	ฉันเอางานโรงเรียนมาอ้างพ่อแม่ เพื่อที่จะได้ไปเที่ยวเล่นที่บ้านเพื่อน					
4	ฉันบอกความจริงแก่ครู เมื่อเห็นเพื่อนทำการทุจริตในการสอบ					
5	ฉันมาเรียนทันเวลาเข้าแถวหน้าเสาธงตอนเช้า					
6	เมื่อเลิกเรียนแล้ว ฉันกลับบ้านตรงเวลา					
7	ฉันมาตรงเวลาตามที่ได้นัดหมายกับเพื่อน ๆ					
8	ฉันอ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนดไว้เป็นประจำ					
9	ฉันยอมรับกับครูว่าลืมทำการบ้าน					
10	ฉันยอมรับว่าตนเองเป็นต้นเหตุที่ทำให้เครื่องใช้ในบ้านเสียหาย					
11	ฉันยอมรับว่าตนเองไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ได้คะแนนสอบไม่ดี					
12	ฉันยอมรับผิดกับครูว่าลอกการบ้านเพื่อน					
13	ฉันทุจริตในการสอบ					
14	ฉันลอกการบ้านเพื่อน					
15	ฉันขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้ปกครอง					
16	ฉันเก็บของตกได้ในโรงเรียนแล้วรีบนำส่งครู					
17	ฉันขโมยของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง					
18	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งของครูไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลัง					
19	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่					
20	ฉันแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21	ฉันเข้าแถวตามระเบียบของทางโรงเรียน เวลาซื้ออาหารในโรงอาหาร					
22	ฉันปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อแม่ว่าจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนทำสิ่งอื่น					

ส่วนที่ 2 ด้านพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วๆไป โปรดอ่านและพิจารณาแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสอบถาม

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อทำงานง่ายๆเสร็จแล้ว ฉันอยากจะทำงานที่ยากๆขึ้นไปอีก					
2	ฉันรู้สึกสนุกกับบทเรียนที่ท้าทายความสามารถ					
3	ฉันมีความภาคภูมิใจ เมื่อได้เลือกทำงานยากๆ					
4	ฉันอยากทำงานที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
5	ฉันปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำงานยากๆให้สำเร็จ					
6	เมื่อฉันทำงาน ฉันจะทำให้สำเร็จ					
7	เมื่อฉันได้รับความล้มเหลวในการทำงาน ฉันจะทำต่อไปไม่ท้อถอย					
8	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใดๆ ฉันจะทำอย่างเต็มความสามารถ					
9	เมื่อประสบความล้มเหลวในงานที่ทำ ฉันจะคิดหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จได้					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูงๆ เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่					
11	ฉันจะทำงานอย่างหนัก เพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่าที่จะกลัวว่างานจะล้มเหลว					
12	ฉันเห็นด้วยกับการฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ					
13	ฉันจะใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่องานที่ทำเป็นงานที่ยากมาก					
14	ฉันชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้					
15	ฉันมีความพยายามที่จะทำคะแนนให้สูงในโรงเรียนหรือสูงกว่าเพื่อนๆ ทุกคนในชั้น					
16	ฉันจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อทราบว่ายังมีความรู้ด้อยกว่าเพื่อน					
17	ฉันพยายามสอบให้ได้อันดับดีขึ้นทุกครั้ง					
18	ฉันชอบตั้งความหวังไว้และพยายามทำให้ได้ตามนั้น					
19	ฉันสามารถควบคุมตนเองได้เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า					
20	ฉันได้วางเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและจะทำให้ได้					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ด้านการจัดการในห้องสอบ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการถามเกี่ยวกับการจัดการในห้องสอบของนักเรียน โปรดอ่านและพิจารณาแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		ทุกครั้ง	ค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
1	ครูผู้สอนพูดกล่าวตักเตือนนักเรียนไม่ให้ทำการทุจริตในการสอบ ก่อนทำการทดสอบ					
2	ครูผู้สอนประกาศบทลงโทษนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ					
3	สถานศึกษามีการประกาศให้ครูผู้สอนเฝ้าระวังการทุจริตในการสอบของนักเรียน					
4	ในขณะที่กำลังดำเนินการทดสอบ ครูผู้คุมสอบจับตาดูนักเรียนสม่ำเสมอ					
5	ในขณะที่กำลังดำเนินการทดสอบ ครูผู้คุมสอบเดินตรวจตรารอบ ๆ ห้องสอบอย่างสม่ำเสมอ					
6	ครูผู้คุมสอบบอกนักเรียนให้นำหนังสือและอุปกรณ์ต่าง ๆ นอกจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบออกจากห้องสอบ					
7	ในการทดสอบแต่ละครั้ง ครูผู้คุมสอบจัดแผนผังที่นั่งสอบให้นั่งตามเลขที่เสมอ					
8	ในการทดสอบแต่ละครั้ง มีการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกัน เพื่อป้องกันการลอกข้อสอบ					
9	ในการทดสอบแต่ละครั้ง มีการจัดให้มีครูผู้คุมสอบหลายคน					

ส่วนที่ 4 ด้านการใช้เหตุผล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียน โปรดอ่านและพิจารณาแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสอบถาม

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันลอกข้อสอบเพราะเรียนไม่เข้าใจ					
2	วิชาที่เรียนยากมากฉันกลัวสอบไม่ผ่านจึงลอกข้อสอบ					
3	ข้อสอบยากมาก ฉันจึงลอกข้อสอบ					
4	ฉันลอกข้อสอบ เนื่องจากที่นั่งสอบติดกันกับเพื่อน ทำให้มองเห็นกระดาษคำตอบของเพื่อน					
5	ฉันลอกข้อสอบ เพราะครูที่คุมสอบไม่อยู่ในห้องสอบ					
6	ฉันลอกข้อสอบ เพราะเพื่อน ๆ คนอื่นในห้องก็ลอกกัน					
7	เพื่อน ๆ ขอความช่วยเหลือจากฉันทำให้ฉันต้องบอกคำตอบข้อสอบเพื่อน					
8	เพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ฉันไม่ปิดกระดาษคำตอบ ฉันจึงมองเห็นคำตอบและลอกข้อสอบเพื่อน					
9	ฉันลอกข้อสอบ เพราะครูคุมสอบไม่คุมสอบอย่างเข้มงวด					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเชาว์อารมณ์

<u>คำชี้แจง</u> แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการให้นักเรียนพิจารณาลักษณะนิสัย ความคิด และความรู้สึกบางประการของตัวนักเรียนเองในด้านต่าง ๆ ว่านักเรียนมีลักษณะแบบนั้นหรือไม่ แต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกหรือผิด โปรดอ่านและพิจารณาแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	สภาพความเป็นจริง	
		ใช่	ไม่ใช่
1	ฉันไม่เคยกังวลกับสิ่งใด ๆ เลย		
2	ฉันทำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ		
3	ฉันไม่เคยถูกตำหนิเลย		
4	ฉันชอบทุกคนที่ฉันรู้จัก		
5	ฉันไม่เคยอายเลย		
6	ฉันไม่เคยมีความสุขเลย		
7	ฉันพูดความจริงทุกครั้ง		
8	ฉันรู้เรื่องอะไรทุกอย่างที่จะพูดกับคนอื่น		
9	ฉันไม่เคยนินทาหรือกล่าวว่าใครเลย		
10	เมื่อมีใครด่าว่าฉัน ฉันไม่เคยโกรธเลย		

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือค่ะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

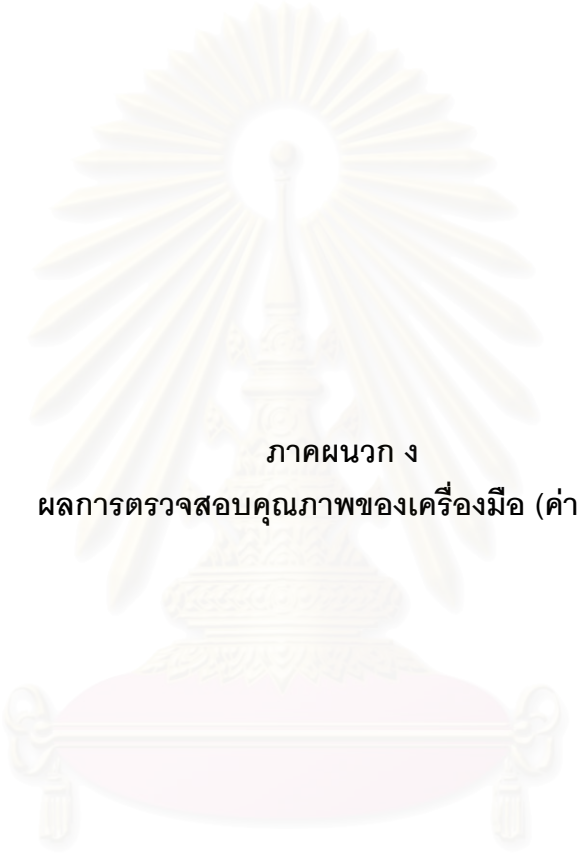

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (ค่า IOC)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (ค่า IOC)

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อคำถาม	ค่า IOC
1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง	1
2. อายุ ☐1) 16 ปี ☐ 2) 17 ปี ☐ 3) 18 ปี ☐4) อื่น ๆ	1
3. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ☐1) ม.4 ☐ 2) ม. 5 ☐ 3) ม. 6	1
4. เกรดเฉลี่ยสะสม ☐ 1) ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2) 2.00 – 2.50 ☐ 3) 2.51 – 3.00 ☐ 4) 3.01 – 3.50 ☐ 5) 3.51 - 4.00	1

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการทุจริตในการสอบ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
1	ฉันศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้คุมสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการลอกข้อสอบ	1
2	ฉันสังเกตลักษณะท่าทางของอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อวางแผนในการลอกข้อสอบ	1
3	ฉันทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่สงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	0.67
4	ฉันทำตัวให้เป็นลูกศิษย์รักของอาจารย์ เพราะอาจารย์จะมองข้ามว่าฉันลอกข้อสอบ	0.67

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
5	ฉันรู้ว่าอาจารย์ชอบอ่านหนังสือเวลาคุมสอบ ดังนั้นฉันจึงใช้ช่วงเวลาที่อาจารย์ก้มอ่านหนังสือเพื่อทำการลอกข้อสอบ	1
6	ฉันกับเพื่อน ๆ วางแผนจัดตำแหน่งที่นั่งสอบเพื่อความสะดวกในการลอกข้อสอบ	1
7	ฉันบอกคำตอบข้อสอบเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำตอบ เช่น เสียงไอ เคาะปากกา ลูบหรือเกาคาง จมูก หู เป็นต้น	1
8	ในขณะที่ทำข้อสอบ ฉันเดินเข้าไปพูดคุยซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ที่คุมสอบเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของอาจารย์โดยให้เพื่อน ๆ มีเวลาในการลอกข้อสอบ	0.67
9	ในขณะที่เพื่อนเดินไปคุยกับอาจารย์ที่คุมสอบทำให้ฉันมีเวลาในการลอกข้อสอบ	0.67
10	ฉันเปิดเผยกระดาษคำตอบให้เพื่อนลอกข้อสอบ	0.67
11	ฉันแอบลอกข้อสอบเพื่อนโดยที่เพื่อนไม่รู้ตัว	1
12	ฉันจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา เป็นต้น	1
13	ฉันจดโน๊ตเข้าห้องสอบไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้า เช่น ชายเสื้อ กระโปรง หรือ กางเกง	1
14	ฉันแอบใส่สูตรคำนวณหรือสมการต่าง ๆ ลงในเครื่องคิดเลขแล้วนำเข้าห้องสอบ	1
15	ฉันแอบส่งคำตอบให้เพื่อนทางโทรศัพท์มือถือหรือเพจเจอร์	0.67
16	ฉันแอบถ่ายรูปกระดาษคำตอบแล้วส่งไปให้เพื่อน	0.67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
17	ฉันจดโน๊ตใส่อุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าห้องสอบ เช่น ปากกา ยางลบ เป็นต้น	1
18	ฉันจดโน๊ตใส่กระดาษแล้วแอบนำเข้าห้องสอบ	1
19	ฉันแอบนำสมุดหรือหนังสือเรียนเข้าห้องสอบ	1

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
ด้านคุณธรรม		
1	ฉันพูดต่อเติมคำพูดจากที่ได้ยินมา	0.67
2	ฉันโกหกพ่อแม่โดยขอเงินไปซื้อหนังสือ แล้วเอาเงินไปซื้อสิ่งของอย่างอื่น	0.67
3	ฉันเอางานโรงเรียนมาอ้างพ่อแม่ เพื่อที่จะได้ไปเที่ยวเล่นที่บ้านเพื่อน	1
4	ฉันบอกความจริงแก่ครู เมื่อเห็นเพื่อนทำการทุจริตในการสอบ	1
5	ฉันมาเรียนทันเวลาเข้าแถวหน้าเสาธงตอนเช้า	1
6	เมื่อเลิกเรียนแล้ว ฉันกลับบ้านตรงเวลา	1
7	ฉันมาตรงเวลาตามที่ได้นัดหมายกับเพื่อน ๆ	1
8	ฉันอ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนดไว้เป็นประจำ	0.67
9	ฉันยอมรับกับครูว่าลืมทำการบ้าน	0.67

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
10	ฉันยอมรับว่าตนเองเป็นต้นเหตุที่ทำให้เครื่องใช้ในบ้านเสียหาย	0.67
11	ฉันยอมรับว่าตนเองไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ได้คะแนนสอบไม่ดี	0.67
12	ฉันยอมรับผิดกับครูว่าลอกการบ้านเพื่อน	0.67
13	ฉันทุจริตในการสอบ	1
14	ฉันลอกการบ้านเพื่อน	1
15	ฉันขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้ปกครอง	1
16	ฉันเก็บของตกได้ในโรงเรียนแล้วรีบนำส่งครู	1
17	ฉันขโมยของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	1
18	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งของครูไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลัง	1
19	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่	1
20	ฉันแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	1
21	ฉันเข้าแถวตามระเบียบของทางโรงเรียน เวลาซื้ออาหารในโรงอาหาร	1
22	ฉันปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อแม่ว่าจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนทำสิ่งอื่น	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
1	เมื่อทำงานง่ายๆเสร็จแล้ว ฉันอยากจะทำงานที่ยากๆขึ้นไปอีก	1
2	ฉันรู้สึกสนุกกับบทเรียนที่ท้าทายความสามารถ	1
3	ฉันมีความภาคภูมิใจ เมื่อได้เลือกทำงานยากๆ	1
4	ฉันอยากทำงานที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	1
5	ฉันปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำงานยากๆให้สำเร็จ	1
6	เมื่อฉันทำงาน ฉันจะทำให้สำเร็จ	1
7	เมื่อฉันได้รับความล้มเหลวในการทำงาน ฉันจะทำต่อไปไม่ท้อถอย	1
8	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใดๆ ฉันจะทำอย่างเต็มความสามารถ	1
9	เมื่อประสบความล้มเหลวในงานที่ทำ ฉันจะคิดหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จได้	1
10	ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูงๆ เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่	1
11	ฉันจะทำงานอย่างหนัก เพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่าที่จะกลัวว่างานจะล้มเหลว	0.67
12	ฉันเห็นด้วยกับการฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ	1
13	ฉันจะใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่องานที่ทำเป็นงานที่ยากมาก	1
14	ฉันชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้	1
15	ฉันมีความพยายามที่จะทำคะแนนให้สูงในโรงเรียนหรือสูงกว่าเพื่อนๆ ทุกคนในชั้น	0.67
16	ฉันจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อทราบว่ายังมีความรู้ด้อยกว่าเพื่อน	0.67
17	ฉันพยายามสอบให้ได้อันดับดีขึ้นทุกครั้ง	0.67
18	ฉันชอบตั้งความหวังไว้และพยายามทำให้ได้ตามนั้น	1
19	ฉันสามารถควบคุมตนเองได้เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า	1
20	ฉันได้วางเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและจะทำให้ได้	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
ด้านการจัดการในห้องสอบ		
1	ครูผู้สอนพูดกล่าวตักเตือนนักเรียนไม่ให้ทำการทุจริตในการสอบก่อนทำการทดสอบ	1
2	ครูผู้สอนประกาศบทลงโทษนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ	1
3	สถานศึกษามีการประกาศให้ครูผู้สอนเฝ้าระวังการทุจริตในการสอบของนักเรียน	1
4	ในขณะที่กำลังดำเนินการทดสอบครูผู้คุมสอบจับตาดูนักเรียนสม่ำเสมอ	1
5	ในขณะที่กำลังดำเนินการทดสอบ ครูผู้คุมสอบเดินตรวจตรารอบ ๆ ห้องสอบอย่างสม่ำเสมอ	1
6	ครูผู้คุมสอบบอกนักเรียนให้นำหนังสือและอุปกรณ์ต่างๆนอกจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบออกจากห้องสอบ	1
7	ในการทดสอบแต่ละครั้งครูผู้คุมสอบจัดแผนผังที่นั่งสอบให้นั่งตามเลขที่เสมอ	1
8	ในการทดสอบแต่ละครั้งมีการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกันเพื่อป้องกันการลอกข้อสอบ	1
9	ในการทดสอบแต่ละครั้ง มีการจัดให้มีครูผู้คุมสอบหลายคน	1
ด้านการใช้เหตุผล		
1	ฉันลอกข้อสอบเพราะเรียนไม่เข้าใจ	1
2	วิชาที่เรียนยากมากฉันกลัวสอบไม่ผ่านจึงลอกข้อสอบ	1
3	ข้อสอบยากมาก ฉันจึงลอกข้อสอบ	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า IOC
4	ฉันลอกข้อสอบเนื่องจากที่นั่งสอบติดกันกับเพื่อนทำให้มองเห็นกระดาษคำตอบของเพื่อน	1
5	ฉันลอกข้อสอบ เพราะครูที่คุมสอบไม่อยู่ในห้องสอบ	1
6	ฉันลอกข้อสอบ เพราะเพื่อน ๆ คนอื่นในห้องก็ลอกกัน	1
7	เพื่อนๆขอความช่วยเหลือจากฉันทำให้ฉันต้องบอกคำตอบข้อสอบเพื่อน	1
8	เพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ฉันไม่ปิดกระดาษคำตอบฉันจึงมองเห็นคำตอบและลอกข้อสอบเพื่อน	1
9	ฉันลอกข้อสอบ เพราะครูคุมสอบไม่คุมสอบอย่างเข้มงวด	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
การปรับปรุงแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปรับปรุงแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความเดิม	ข้อความที่ปรับปรุง
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม		-ไม่มี-
ตอนที่ 2 วิธีการทุจริตในการสอบ		
3	ฉัน**แกล้ง**ทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่สงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ	ฉันทำเป็นตั้งใจเรียนในห้องเรียน เพราะอาจารย์จะได้ไม่สงสัยฉันเมื่อฉันโกงข้อสอบ
ตอนที่ 3 ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทุจริตในการสอบ		
ด้านคุณธรรม		
6	เมื่อเลิกเรียนแล้ว กลับบ้านตรงเวลา	เมื่อเลิกเรียนแล้ว **ฉัน**กลับบ้านตรงเวลา
7	มาตรงเวลาตามที่ได้นัดหมายกับเพื่อนๆ	**ฉัน**มาตรงเวลาตามที่ได้นัดหมายกับเพื่อนๆ
13	ฉัน**ไม่**ทุจริตในการสอบ	ฉันทุจริตในการสอบ
14	ฉัน**ไม่**ลอกการบ้านเพื่อน	ฉันลอกการบ้านเพื่อน
15	ฉันไม่ขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้ปกครอง	ฉันขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้ปกครอง
17	ฉัน**ไม่**ขโมยของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	ฉันขโมยของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
ด้านแรงจูงใจ		
7	เมื่อฉันล้มเหลวในการทำงาน ฉันจะทำต่อไปไม่ท้อถอย	เมื่อฉัน**ได้รับ**ความล้มเหลวในการทำงาน ฉันจะทำต่อไปไม่ท้อถอย
10	ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูง เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่	ฉันมักจะตั้งความหวังไว้**สูง ๆ** เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่
12	ฉันเห็นด้วยกับการฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อให้**ประสบ**ความสำเร็จ	ฉันเห็นด้วยกับการฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความสำเร็จ
ด้านการจัดการในห้องสอบ		
1	ครูผู้สอนพูดกล่าวตักเตือนนักเรียนไม่ให้ทำการทุจริตในการสอบ**เสมอ ๆ**	ครูผู้สอนพูดกล่าวตักเตือนนักเรียนไม่ให้ทำการทุจริตในการสอบ ก่อนทำการทดสอบ
2	ครูผู้สอนประกาศบทลงโทษนักเรียนที่**ทำการ**ทุจริตในการสอบ	ครูผู้สอนประกาศบทลงโทษนักเรียนที่ทุจริตในการสอบ
3	มีการประกาศให้ครูผู้สอนเฝ้าระวังการ	**สถานศึกษา**มีการประกาศให้ครูผู้สอนเฝ้า

	ทุจริตในการสอบของนักเรียน	ระวังการทุจริตในการสอบของนักเรียน
ข้อ	**ข้อความเดิม**	**ข้อความที่ปรับปรุง**
8	มีการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกันเพื่อป้องกันการลอกข้อสอบ	**ในการทดสอบแต่ละครั้ง** มีการจัดที่นั่งสอบให้ห่างกัน เพื่อป้องกันการลอกข้อสอบ
9	ในการทดสอบแต่ละครั้งมีการจัดให้บุคคลอื่นนอกจากครูผู้คุมสอบเข้ามามีส่วนร่วมในการคุมสอบด้วย	ในการทดสอบแต่ละครั้ง มีการจัดให้มีครูผู้คุมสอบหลายคน
<u>ด้านการใช้เหตุผล</u>		
9	ครูคุมสอบไม่เข้มงวด ฉันจึงมีโอกาสลอกข้อสอบเพื่อน	ฉันลอกข้อสอบ เพราะครูคุมสอบไม่คุมสอบอย่างเข้มงวด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

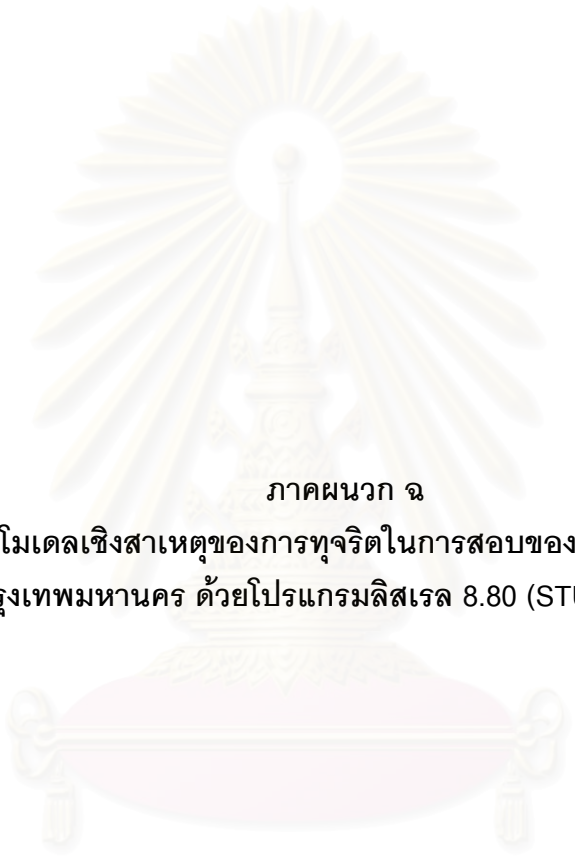

ภาคผนวก ฉ
ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของการทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร ด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.80 (STUDENT EDITION)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DATE: 5/ 2/2009
TIME: 16:45

LISREL 8.80 (STUDENT EDITION)

BY

Karl G. Jöreskog and Dag Sörbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file **C:\Aor CU\Aor7.ls8:**

```
 DA NI=15 NO=539 MA=KM
 LA
 'MO-RAL' 'TEACH-SP' ' TE-CHECK' 'FOR-MAT' 'DIF-CONT' 'SUP-CHEA'
'SEX' 'AGE' 'YEARS' 'GRADE' 'ACH-MO' 'EVA-BEL' 'IN-TEN' 'BEL-NORM'
'CHEAT-BE'
 KM
 1.000
 -0.058  1.000
 -0.092  0.822  1.000
 -0.100  0.772  0.878  1.000
 0.113 -0.151 -0.202 -0.225  1.000
 0.148 -0.386 -0.455 -0.489  0.803  1.000
 -0.159  0.152  0.213  0.174 -0.038 -0.113  1.000
 -0.046 -0.080 -0.054 -0.058 -0.061 -0.056  0.003  1.000
 -0.139 -0.140 -0.133 -0.181  0.046  0.124  0.023  0.349  1.000
 0.080 -0.127 -0.114 -0.100 -0.034 -0.008  0.039 -0.012 -0.197  1.000
 0.116  0.602  0.672  0.710 -0.295 -0.490  0.161 -0.052 -0.206 -0.059
 1.000
 0.064 -0.201 -0.195 -0.195  0.112  0.186 -0.026  0.018 -0.016  0.142
 –0.134  1.000
 0.006  0.026  0.035 -0.014  0.029  0.063  0.029  0.009  0.005  0.002
 –0.030 -0.004  1.000
 -0.030 -0.050 -0.068 -0.044 -0.011  0.001  0.011  0.031  0.001
 0.130 -0.090  0.251 -0.015  1.000
 0.244 -0.639 -0.735 -0.775  0.479  0.710 -0.229  0.008  0.157  0.127
 –0.672  0.240  0.018  0.055  1.000
```

```
SD
0.372 1.343 1.313 1.448 1.222 1.137 0.500 1.014 0.817 1.153 0.939
2.300 0.957 3.078 1.431
SE
15 1 2 3 4 5 6 8 9 10 11/
MO NX=10 NY=1 NK=5 NE=1 C
LX=FU,FI LY=FU,FI GA=FU,FI PH=SY,FR PS=DI,FR TE=FU,FI TD=FU,FI
FR LY(1,1) LX(1,1) LX(2,2) LX(3,2) LX(4,2) LX(5,3) LX(6,3) LX(7,4)
LX(8,4) LX(9,4)
LX(10,5)
FR GA(1,1) GA(1,2) GA(1,3) GA(1,4) GA(1,5)
FR TD(2,2) TD(3,3) TD(4,4) TD(5,5) TD(7,7) TD(9,9)
ST 0 TE(1,1) TD(1,1) TD(6,6) TD(10,10)
ST 0.5 TD(8,8)
FR TD(3,2) TD(6,5) TD(9,8) TD(5,4) TD(5,3) TD(5,2) TD(8,7) TD(8,6)
LE
'CHEAT'
LK
'K1' 'K2' 'K3' 'K4' 'K5'
OU SE TV EF SS MI RS FS ND=3 AD=OFF

                    Number of Input Variables 15
                    Number of Y - Variables    1
                    Number of X - Variables   10
                    Number of ETA - Variables  1
                    Number of KSI - Variables  5
                    Number of Observations   539
```

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Covariance Matrix

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
CHEAT_BE	1.000					
MO_RAL	0.244	1.000				
TEACH_SP	-0.639	-0.058	1.000			
TE_CHEC	-0.735	-0.092	0.822	1.000		
FOR_MAT	-0.775	-0.100	0.772	0.878	1.000	
DIF_CONT	0.479	0.113	-0.151	-0.202	-0.225	1.000
SUP_CHEA	0.710	0.148	-0.386	-0.455	-0.489	0.803
AGE	0.008	-0.046	-0.080	-0.054	-0.058	-0.061
YEARS	0.157	-0.139	-0.140	-0.133	-0.181	0.046
GRADE	0.127	0.080	-0.127	-0.114	-0.100	-0.034
ACH_MO	-0.672	0.116	0.602	0.672	0.710	-0.295

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Covariance Matrix (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
SUP_CHEA	1.000				
AGE	-0.056	1.000			
YEARS	0.124	0.349	1.000		
GRADE	-0.008	-0.012	-0.197	1.000	
ACH_MO	-0.490	-0.052	-0.206	-0.059	1.000

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Parameter Specifications

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	1	0	0	0	0
TEACH_SP	0	2	0	0	0
TE_CHEC	0	3	0	0	0
FOR_MAT	0	4	0	0	0
DIF_CONT	0	0	5	0	0
SUP_CHEA	0	0	6	0	0
AGE	0	0	0	7	0
YEARS	0	0	0	8	0
GRADE	0	0	0	9	0
ACH_MO	0	0	0	0	10

GAMMA

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	11	12	13	14	15

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5
K1	0				
K2	16	0			
K3	17	18	0		
K4	19	20	21	0	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

K5	22	23	24	25	0

PSI

CHEAT	
26	

THETA-DELTA

	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT	SUP_CHEA
MO_RAL	0					
TEACH_SP	0	27				
TE_CHEC	0	28	29			
FOR_MAT	0	0	0	30		
DIF_CONT	0	31	32	33	34	
SUP_CHEA	0	0	0	0	35	0
AGE	0	0	0	0	0	0
YEARS	0	0	0	0	0	37
GRADE	0	0	0	0	0	0
ACH_MO	0	0	0	0	0	0

THETA-DELTA (continued)

	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
AGE	36			
YEARS	38	0		
GRADE	0	39	40	
ACH_MO	0	0	0	0

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Number of Iterations = 29

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	CHEAT
CHEAT_BE	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	1.000	- -	- -	- -	- -
	(0.030)				
	32.802				
TEACH_SP	- -	0.801	- -	- -	- -
		(0.036)			
		22.067			
TE_CHEC	- -	0.911	- -	- -	- -
		(0.034)			
		27.160			
FOR_MAT	- -	0.960	- -	- -	- -
		(0.032)			
		29.737			
DIF_CONT	- -	- -	0.663	- -	- -
			(0.046)		
			14.445		
SUP_CHEA	- -	- -	0.997	- -	- -
			(0.030)		
			32.867		
AGE	- -	- -	- -	0.139	- -
				(0.089)	
				1.562	
YEARS	- -	- -	- -	0.699	- -
				(0.043)	
				16.390	
GRADE	- -	- -	- -	0.289	- -
				(0.117)	
				2.466	
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	1.000
					(0.030)
					32.802

GAMMA

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	0.164	-0.478	0.377	0.109	-0.123

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	(0.022)	(0.039)	(0.029)	(0.034)	(0.035)
	7.278	-12.384	12.841	3.182	-3.557

Covariance Matrix of ETA and KSI

	CHEAT	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	1.000					
K1	0.244	1.000				
K2	-0.808	-0.105	1.000			
K3	0.711	0.148	-0.511	1.000		
K4	0.271	-0.104	-0.276	0.037	1.000	
K5	-0.672	0.116	0.731	-0.502	-0.269	1.000

PHI

	K1	K2	K3	K4	K5
K1	1.000				
K2	-0.105	1.000			
	(0.043)				
	-2.422				
K3	0.148	-0.511	1.000		
	(0.041)	(0.033)			
	3.605	-15.523			
K4	-0.104	-0.276	0.037	1.000	
	(0.052)	(0.055)	(0.069)		
	-2.019	-5.016	0.534		
K5	0.116	0.731	-0.502	-0.269	1.000
	(0.043)	(0.021)	(0.032)	(0.053)	
	2.727	34.739	-15.913	-5.059	

PSI

CHEAT
0.194
(0.014)
13.713

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

CHEAT
0.806

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

CHEAT_BE
1.000

THETA-DELTA

	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT	SUP_CHEA
MO_RAL	- -					
TEACH_SP	- -	0.356				
		(0.025)				
		14.132				
TE_CHEC	- -	0.089	0.167			
		(0.016)	(0.016)			
		5.583	10.434			
FOR_MAT	- -	- -	- -	0.075		
				(0.014)		
				5.222		
DIF_CONT	- -	0.099	0.096	0.095	0.558	
		(0.019)	(0.017)	(0.016)	(0.048)	
		5.149	5.598	5.952	11.745	
SUP_CHEA	- -	- -	- -	- -	0.135	- -
					(0.026)	
					5.110	
AGE	- -	- -	- -	- -	- -	- -
YEARS	- -	- -	- -	- -	- -	0.094
						(0.032)
						2.976
GRADE	- -	- -	- -	- -	- -	- -
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	- -	- -

THETA-DELTA (continued)

	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
AGE	0.980			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	(0.064)			
	15.426			
YEARS	0.236	0.500		
	(0.071)			
	3.331			
GRADE	- -	-0.378	0.915	
		(0.086)	(0.083)	
		-4.382	10.976	
ACH_MO	- -	- -	- -	- -

Squared Multiple Correlations for X - Variables

MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT	SUP_CHEA
1.000	0.643	0.832	0.925	0.441	1.000

Squared Multiple Correlations for X - Variables (continued)

AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
0.019	0.494	0.083	1.000

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 26

Minimum Fit Function Chi-Square = 33.485 (P = 0.148)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 33.004 (P = 0.162)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 7.004

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 25.893)

Minimum Fit Function Value = 0.0622

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0130

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0481)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0224

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0430)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.990

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.210

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.197 ; 0.245)

ECVI for Saturated Model = 0.245

ECVI for Independence Model = 8.372

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chi-Square for Independence Model with 55 Degrees of Freedom = 4482.193

Independence AIC = 4504.193

Model AIC = 113.004

Saturated AIC = 132.000

Independence CAIC = 4562.379

Model CAIC = 324.592

Saturated CAIC = 481.121

Normed Fit Index (NFI) = 0.993

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.996

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.469

Comparative Fit Index (CFI) = 0.998

Incremental Fit Index (IFI) = 0.998

Relative Fit Index (RFI) = 0.984

Critical N (CN) = 734.324

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0283

Standardized RMR = 0.0283

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.989

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.972

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.390

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Fitted Covariance Matrix

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
CHEAT_BE	1.000					
MO_RAL	0.244	1.000				
TEACH_SP	-0.647	-0.084	0.997			
TE_CHEC	-0.736	-0.095	0.819	0.997		
FOR_MAT	-0.776	-0.101	0.769	0.875	0.997	
DIF_CONT	0.472	0.098	-0.173	-0.213	-0.230	0.998
SUP_CHEA	0.709	0.148	-0.409	-0.465	-0.490	0.797
AGE	0.038	-0.015	-0.031	-0.035	-0.037	0.003
YEARS	0.189	-0.073	-0.155	-0.176	-0.185	0.017

GRADE	0.078	-0.030	-0.064	-0.073	-0.077	0.007
ACH_MO	-0.672	0.116	0.586	0.666	0.702	-0.333

Fitted Covariance Matrix (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
SUP_CHEA	0.995				
AGE	0.005	0.999			
YEARS	0.120	0.333	0.988		
GRADE	0.011	0.040	-0.176	0.999	
ACH_MO	-0.500	-0.038	-0.188	-0.078	1.000

Fitted Residuals

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
CHEAT_BE	0.000					
MO_RAL	0.000	0.000				
TEACH_SP	0.008	0.026	0.003			
TE_CHEC	0.001	0.003	0.003	0.003		
FOR_MAT	0.001	0.001	0.003	0.003	0.003	
DIF_CONT	0.007	0.015	0.022	0.011	0.005	0.002
SUP_CHEA	0.001	0.000	0.023	0.010	0.001	0.006
AGE	-0.030	-0.031	-0.049	-0.019	-0.021	-0.064
YEARS	-0.032	-0.066	0.015	0.043	0.004	0.029
GRADE	0.049	0.110	-0.063	-0.041	-0.023	-0.041
ACH_MO	0.000	0.000	0.016	0.006	0.008	0.038

Fitted Residuals (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
SUP_CHEA	0.005				
AGE	-0.061	0.001			
YEARS	0.004	0.016	0.012		
GRADE	-0.019	-0.052	-0.021	0.001	
ACH_MO	0.010	-0.014	-0.018	0.019	0.000

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.066

Median Fitted Residual = 0.002

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Largest Fitted Residual = 0.110

Stemleaf Plot

- 6|6431
- 4|2911
- 2|210311
- 0|99840000000
  0|1111111233333334455667880012556 69
  2|23698
  4|39
  6|
  8|
  10|0

Standardized Residuals

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
CHEAT_BE	- -					
MO_RAL	- -	- -				
TEACH_SP	0.681	1.045	1.025			
TE_CHEC	0.214	0.216	1.025	1.025		
FOR_MAT	0.448	0.071	0.721	1.030	1.025	
DIF_CONT	1.800	0.460	1.112	0.823	0.600	0.829
SUP_CHEA	0.342	0.029	1.106	0.788	0.140	2.265
AGE	-0.872	-0.761	-1.321	-0.536	-0.612	-1.515
YEARS	-1.912	-2.934	0.532	2.009	0.244	1.019
GRADE	1.588	2.815	-1.783	-1.258	-0.742	-1.007
ACH_MO	- -	- -	1.024	0.623	1.296	1.603

Standardized Residuals (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
SUP_CHEA	1.345				
AGE	-1.464	1.623			
YEARS	0.177	1.145	1.297		
GRADE	-0.494	-1.623	-1.732	1.623	
ACH_MO	1.469	-0.424	-1.024	0.610	- -

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.934
Median Standardized Residual = 0.454
Largest Standardized Residual = 2.815

Stemleaf Plot

- 2|9
- 1|9876553300
- 0|98765540000000
0|112222345566677888
1|00000000111333566668
2|038

Largest Negative Standardized Residuals

Residual for YEARS and MO_RAL -2.934

Largest Positive Standardized Residuals

Residual for GRADE and MO_RAL 2.815

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Qplot of Standardized Residuals

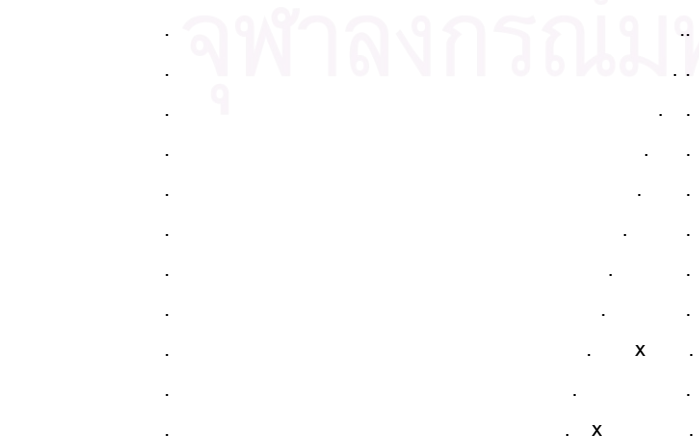

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Modification Indices and Expected Change

No Non-Zero Modification Indices for LAMBDA-Y

Modification Indices for LAMBDA-X

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	- -	- -	- -	- -	- -
TEACH_SP	0.929	- -	0.695	1.446	0.363
TE_CHEC	0.122	- -	0.030	2.743	0.219
FOR_MAT	0.108	- -	0.208	0.904	0.000
DIF_CONT	0.177	1.050	- -	0.822	2.507
SUP_CHEA	0.177	1.050	- -	0.822	2.507
AGE	0.267	0.386	2.071	- -	0.137
YEARS	4.947	1.149	0.950	- -	0.121
GRADE	8.222	0.867	0.045	- -	0.422
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	- -

Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	- -	- -	- -	- -	- -
TEACH_SP	0.023	- -	0.024	-0.036	0.022
TE_CHEC	-0.006	- -	-0.004	0.038	-0.015
FOR_MAT	-0.007	- -	-0.012	-0.026	0.001
DIF_CONT	0.011	0.111	- -	0.047	0.059
SUP_CHEA	-0.017	-0.168	- -	-0.071	-0.088
AGE	-0.022	-0.033	-0.059	- -	-0.019
YEARS	-0.238	0.146	0.109	- -	-0.045
GRADE	0.146	-0.064	-0.011	- -	0.042
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	- -

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	- -	- -	- -	- -	- -
TEACH_SP	0.023	- -	0.024	-0.036	0.022
TE_CHEC	-0.006	- -	-0.004	0.038	-0.015
FOR_MAT	-0.007	- -	-0.012	-0.026	0.001
DIF_CONT	0.011	0.111	- -	0.047	0.059
SUP_CHEA	-0.017	-0.168	- -	-0.071	-0.088
AGE	-0.022	-0.033	-0.059	- -	-0.019
YEARS	-0.238	0.146	0.109	- -	-0.045
GRADE	0.146	-0.064	-0.011	- -	0.042
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	- -

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

No Non-Zero Modification Indices for PSI

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	CHEAT_BE
MO_RAL	- -
TEACH_SP	0.004
TE_CHEC	0.321
FOR_MAT	0.438
DIF_CONT	2.548
SUP_CHEA	2.548
AGE	0.391
YEARS	1.353
GRADE	3.112
ACH_MO	- -

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	CHEAT_BE
MO_RAL	- -
TEACH_SP	0.001
TE_CHEC	-0.006
FOR_MAT	0.009
DIF_CONT	0.037
SUP_CHEA	-0.055
AGE	-0.013
YEARS	-0.064
GRADE	0.048
ACH_MO	- -

Modification Indices for THETA-DELTA

	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT	SUP_CHEA
MO_RAL	- -					
TEACH_SP	0.299	- -				
TE_CHEC	0.005	- -	- -			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FOR_MAT	0.239	0.012	0.012	- -		
DIF_CONT	0.056	- -	- -	- -	- -	
SUP_CHEA	0.056	0.339	0.059	0.513	- -	- -
AGE	0.009	1.225	0.049	0.000	0.170	0.706
YEARS	2.961	0.138	3.433	2.501	6.140	- -
GRADE	4.254	1.477	0.057	0.393	0.066	0.860
ACH_MO	- -	0.209	0.108	0.000	3.048	3.048

Modification Indices for THETA-DELTA (continued)

	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
AGE	- -			
YEARS	- -	2.633		
GRADE	2.633	- -	- -	
ACH_MO	0.168	0.178	0.523	- -

Expected Change for THETA-DELTA

	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT	SUP_CHEA
MO_RAL	- -					
TEACH_SP	0.012	- -				
TE_CHEC	0.001	- -	- -			
FOR_MAT	-0.009	-0.002	0.002	- -		
DIF_CONT	-0.006	- -	- -	- -	- -	
SUP_CHEA	0.008	0.010	0.003	-0.011	- -	- -
AGE	-0.004	-0.025	-0.004	0.000	-0.010	-0.019
YEARS	-0.168	-0.008	0.030	-0.029	0.148	- -
GRADE	0.097	-0.028	0.004	0.011	-0.006	-0.023
ACH_MO	- -	0.007	-0.004	0.000	0.032	-0.047

Expected Change for THETA-DELTA (continued)

	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
AGE	- -			
YEARS	- -	1.039		
GRADE	-0.086	- -	- -	
ACH_MO	-0.011	-0.028	0.023	- -

Maximum Modification Index is 8.22 for Element (9, 1) of LAMBDA-X

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Factor Scores Regressions

ETA

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
CHEAT	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

ETA (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
CHEAT	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

KSI

	CHEAT_BE	MO_RAL	TEACH_SP	TE_CHEC	FOR_MAT	DIF_CONT
K1	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000
K2	-0.119	-0.001	0.066	0.247	0.644	-0.278
K3	0.016	-0.014	0.028	0.026	0.061	-0.449
K4	0.294	-0.058	-0.015	-0.008	-0.017	0.265
K5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

KSI (continued)

	SUP_CHEA	AGE	YEARS	GRADE	ACH_MO
K1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
K2	0.276	0.009	-0.022	-0.001	0.038
K3	1.404	0.052	-0.150	-0.026	-0.041
K4	-0.510	-0.164	0.821	0.415	-0.025
K5	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	CHEAT
CHEAT_BE	1.000

LAMBDA-X

	K1	K2	K3	K4	K5
MO_RAL	1.000	- -	- -	- -	- -
TEACH_SP	- -	0.801	- -	- -	- -
TE_CHEC	- -	0.911	- -	- -	- -
FOR_MAT	- -	0.960	- -	- -	- -
DIF_CONT	- -	- -	0.663	- -	- -
SUP_CHEA	- -	- -	0.997	- -	- -
AGE	- -	- -	- -	0.139	- -
YEARS	- -	- -	- -	0.699	- -
GRADE	- -	- -	- -	0.289	- -
ACH_MO	- -	- -	- -	- -	1.000

GAMMA

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	0.164	-0.478	0.377	0.109	-0.123

Correlation Matrix of ETA and KSI

	CHEAT	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	1.000					
K1	0.244	1.000				
K2	-0.808	-0.105	1.000			
K3	0.711	0.148	-0.511	1.000		
K4	0.271	-0.104	-0.276	0.037	1.000	
K5	-0.672	0.116	0.731	-0.502	-0.269	1.000

PSI

CHEAT
0.194

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT	0.164	-0.478	0.377	0.109	-0.123

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on Y

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT_BE	0.164	-0.478	0.377	0.109	-0.123
	(0.022)	(0.039)	(0.029)	(0.034)	(0.035)
	7.278	-12.384	12.841	3.182	-3.557

CAUSAL RELATIONSHIP ANALYSIS

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on Y

	K1	K2	K3	K4	K5
CHEAT_BE	0.164	-0.478	0.377	0.109	-0.123

Time used: 0.016 Seconds

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอรนุช หงวนไธสง เกิดเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2525 อยู่บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 7 ต. บ้านคู อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ 31230 สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกมัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์/ชีววิทยา) จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2548 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2548 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง นักวิชาการ ณ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย